

LOPMANISME

لپنیسم

نویسنده : علی اکبر اکبری

تهیه نسخه اینترنتی توسط بلک باکس

Black Box

Post787@gmail.com

لهمانیسم

LOMPANISM

علی اکبر اکبری

۱۴۰۶۷

Photo : Ebrahim Noroozi

FARS NEWS AGENCY

خوانندگان توجه فرمایند :
در بیانی از صفحات این کتاب خرده بود زوازی
به غلط خورده بورزوازی چاپ شده است .

لهم پسند	☐
علی اکبر اکبری	☐
چاپ اول	☐
خرداد ماه ۱۳۵۲	☐
چاپخانه حیدری	☐
تهران ، ایران	☐
حق چاپ محفوظ	☐

تهران ، خیابان شاهرضا ، روی دانشگاه
شماره ۱۴۱۶ تلفن ۰۲۱ ۶۲۵ ۳-

فهرست

۵	تعریف لمپن
۸	متشاء طبیعتی
۱۶	دسته‌های لمپنیسم
۱۹	هماسیات لمپن‌ها با سایر طبقات
۲۱	دآروشنگان
۲۴	مناسبات لمپن‌ها با کارگران
۲۶	چگونگی شرکت لمپن‌ها در سازمانهای سیاسی و صنفی
۲۹	احزاب فاشیستی
۳۰	سازمانهای صنفی

۳۴	خصوصیات و خصایص اجتماعی و روانی لمپن‌ها
۴۰	لمپنیسم و مذهب
۴۵	لمپنیسم و خانواده
۴۹	لمپنیسم وزناشوئی
۵۲	وضع ظاهری لمپن‌ها
۵۶	معرفی لمپن‌ها از چه مبانی و مشخصاتی ناشی می‌شود؟
۶۰	محل سکونت و تکثیر ورشد لمپنیسم (بویژه در تهران)
۶۳	چرا امپن‌ها در جنوب شهر سکونت، کار و زندگی می‌کنند
۶۴	تفریحات لمپنی
۷۳	دربارهٔ تصنیفهای لمپنی
۸۷	غزلهای لمپن — خردۀ بورژوازی
۱۰۳	اشاره‌ای به رفتار نارفیقانهٔ لمپن‌ها
۱۱۵	دربارهٔ سینمای فارسی
۱۲۳	اشاره‌ای به تصانیف و غزلهای فیلم فارسی
۱۳۸	ویژگیهای زبان لمپنی در فارسی
۱۴۴	ایده‌های فیلم
۱۴۷	انحراف جنسی
۱۶۰	فرهنگ استعماری و فرهنگ لمپنی
۱۸۲	لمپن‌ها مجر و مترین گروه اجتماعی

تعزیف لمپن^۱

لمپن‌ها عناصری از افراد اجتماعی هستند که رویهم رفته در تولید اجتماعی شرکت ندارند، در نتیجه در تولید اجتماعی استثمار نمی‌شوند، و از طریق طفیلی‌گری زندگی می‌کنند. مانند: گدايان، دزادان، فواحش و ....

دونکته:

یک لمپن برای مادام‌العمر از طریق طفیلی‌گری و با انگلشدن بدیگران زندگی نمی‌کند بلکه مواقعي که اغلب زمان کوتاهی است ولی

۱- نظر باینکه برای واژه لمپن معادل فارسی مناسبی نداریم و بعلت رواج این واژه در سری‌وازه‌های سکاتب سیاسی و اجتماعی و با توجه بوسعت و اهمیتی که این واژه تحت همین اسم پیدا کرده، لمپن را در تمام موارد بکار برداریم.

ضمناً یاد آور می‌شویم که کلماتی مثل ولگرد، لات، جاھل، او باش، مفت خور، ضمن آنکه گوشه‌ای از خصوصیات اجتماعی لمپن را میرساند معادل مناسبی نمی‌تواند باشد.

کم و بیش پیش می‌آید که باشرکت در تولید اجتماعی از دسترنج و زحمت خود زندگی می‌کند و در نتیجه ضمن شرکت در تولید اجتماعی استثمار می‌شود.

لذا لمپن‌گاه در تولید اجتماعی شرکت می‌کند و گاهی هم از همین کار موقت دست کشیده یا کار موقت دیگری را آغاز می‌کند و یا بزندگی صرف‌لهمپنی و طفیلیگری می‌پردازد. هم‌چنین در جوامع ارتجاعی-استعماری‌زده بعلت ضعف نیروهای تولیدی و کثرت خورده بورژوازی لمپن‌ها در موقع کار بعلت فقدان سرمایه و شعور فنی در درجه اول، بمشاغل کم‌مایه خورده بورژوازی روی می‌آورند. باین جهت لمپن به خورده بورژوازی کم‌مایه از لحاظ زندگی خیلی نزدیک است. و بهمین جهت چون لمپن اغلب بین خورده بورژوازی کم‌مایه و موقعیت طبقاتی^۱ خود جایجا می‌شود، بنابراین در بعضی موارد لمپن را از لحاظ زندگی و خصوصیات در این جایجاشدن نامحسوس طبقاتی و کار موقت در نظر گرفته‌ام - این نکته اول.

همانطوریکه در تعریف لمپن قید شده است در اینجا منظور از

۱- از آنجاکه لمپن‌ها گروه بزرگی از جامعه را تشکیل میدهند و از لحاظ چگونگی کسب درآمد و شرایط زندگی و نحوه معیشت و همچنین از نظر فرهنگی و افکار و اعتقادات موقعیت خاص و ویژه‌ای دارند و برای آنکه شرایط و موقعیت گروهی آنها بهتر و ساده‌تر مشخص و بیان گردد در این نوشته همه‌جا از شرایط و موقعیت گروهی آنها در قالب طبقاتی گفتگو شده است ولی این بدان معنی نیست که برای لمپن‌ها در عین بی‌طبقه‌بودن موقعیت طبقاتی قائل باشیم.

استثمار، غارت کار افراد در مناسبات اجتماعی است. در صورتی که لمپن بدون شرکت در تولید اجتماعی و با انگل شدن بدیگران از محصولات تولید شده استفاده میکند. پس وقتی کسی در جریان تولید اجتماعی شرکت نکرد، مسلماً استثماری هم در کار نخواهد بود. ولی در آمدی را که لمپن با شیوه های مختلف بدون شرکت در تولید اجتماعی بدست میآورد، بطرزو حشتناکی خورده بورژوازی و.... از دستش در میآورند. برای نمونه در آمدی را که فاحشه با فروش تنش بدست میآورد، افرادی که در پائین نام میبرم با شیوه های گوناگون از دستش خارج میکنند.

۱- مالک فاحشه خانه با در اختیار گذاشتن خانه اش قسمت مهمی از درآمد را بدست میآورد.

۲- اجاره دارانی که واسطه بین مالک اصلی خانه و فاحشه ها هستند. این اجاره داران با انگل شدن حتی به فاحشه ها زندگی آنان را از هر لحاظ تنگ تر و سخت تر میکنند.

۳- رباخوران - فواحش برای خرید یک فرش چند صد تومانی، لباس، کفش و احیاناً النگو، گردن بند و هزینه های بیماری و اعتیاد و لخر جی مجبورند با سود حدود ۵۰ درصد از رباخوران قرض بگیرند. و چه بسا که بعلت بیماری و یا گرفتاری هایی که از حوادث گوناگون برایشان پیش میآید قادر به پرداخت قروض خود در موعد مقرر نمیشوند، و با جبار برای مدتی طولانی قروضشان تمدید خواهد شد. بدین جهت رباخوران و کاسپکاران با نوع دسایس رذیلانه برای عقب انداختن بدهکاری و

۴- کاسبکاران - بزار ، کفس فروش ، خرازی ، عطار ، بقال ، لبیناتی ، عرق فروش ، کافه چی و بطور کلی کاسبکارانی که بطريقی با اینان در ارتباطند هر یک با فروش کالای خود بچند برابر قیمت اصلی قسمتی از درآمد او را از دستش درمیآورند .

۵- ولگردان و او باشانی که یا بзор و ترس و یا با رفاقت خصوصی جیبشان را خالی میکنند .

۶- خانم رئیس که قسمت مهمی از کار کرد و درآمد فاحشه را به جیب میزند .

۷- قدرتهای محلی که بطريقی فاحشه را سرکیسه کرده و قسمتی از درآمش را بالا می کشند .

۸- در منزل و محل سکونت فاحشه افرادی هستند که متناسب با خدماتی که انجام میدهند سهمی از درآمد را برداشت میکنند . این هم نکته دوم .

منشاء طبقاتی

خوردہ بورژوازی ایران با همه کثرت و تنوع، بر شد کافی نرسیده است . قشر بالائی خوردہ بورژوازی ضعیف و قشر متوسط و پائین کثیر و تهی دست است .

قشر بالائی خوردہ بورژوازی بعلت امکانات مالی و با استفاده از شرایط مساعد و همکاریهای اقتصادی میتواند کارش را بصورت کارگاهها توسعه دهد و با همکاری و سهیم شدن با صاحبان سرمایه و بازرگانان

فعالیتهای صنعتی و امور بازرگانی اقدام نماید.

ولی بعلت ضعف نیروهای تولیدی و شرایط نامساعد و موانعی که قشر بالائی خورده بورژوازی و سرمایه داری با آن رو بروست هنوز طبقه سرمایه دار بعنوان یک طبقه قوی، متسلک، آگاه و متکی به خود شکل نگرفته است. خورده بورژوازی نسبت به بورژوازی در ایران چنان وسیع و ریشه دار و قوی است که در بیشتر جنبش های ضد فئودالی و ضد امپریالیستی نقش عمده داشته و رنگها و خصوصیات قشری و طبقاتی او در بیشتر جریانات اجتماعی و اقتصادی و ایدئولوژیک ایران بچشم می خورد. وبه منین جهت است که خصوصیات خورده بورژوازی در تمام شئون مملکت و جریانات سیاسی حتی جنبش های به اصطلاح کارگری نفوذ کرده و آنچنان با زندگی مردم مربوط شده که براستی میتوان از آن بعنوان یک مانع بزرگ انقلابی نام برد. زیرا خورده بورژوازی یا باید تحت تأثیر بورژوازی انقلابی قرار گیرد یا پرولتاریای انقلابی، چون خود قائم بذات نمی تواند باشد. طبقات دوگانه بالا (سرمایه دار - کارگر) در ایران چه بعلت ضعف نیروهای تولیدی و چه بعلت ضعف ایدئولوژی انقلابی و چه به هر دو علت، بهر حال ضعیفند لذا در جناح مترقبی جامعه خورده بورژوازی موقعیت نیرومندتری بدست می آورد. این خورده - بورژوازی با همه نقايس طبقاتی و اجتماعی اکثرآ به سرد مداری جنبش های انقلابی برمی خیزد ولی چنانکه معلوم است سرانجام این هشیاری چیزی جز شکست نمیتواند باشد. بر اثر عقب ماندگی نیروهای تولیدی و وسعت نفوذ خورده بورژوازی شهر و ده وضعیت سرمایه داری

قشر نیرومند دیگری در جنوب خورده بورژوازی و پرولتاریای ایران وجود دارد که میتوان از آنها بنام لمپن نام برد.

در کشورهای سرمایه‌داری، لمپن-پرولتاریا همانطوریکه از اسمش مستفاد میشود بطور معمول از طبقه کارگر جدا نمیشود و مربوط با آن است. اما در جامعه ما با وجود ارتباط و پیوند هایی که بین عناصری از لمپن‌ها با طبقه کارگر بچشم میخورد اکثریت این قشر از دهقانانی که روستاه را ترک کرده‌اند و کارگران کارگاه‌های پیشه‌وری و خورده بورژوازی تهیید است جدا میشوند. در واقع خورده بورژوازی با سقوط از آخرین پله زندگی اقتصادی خود تبدیل به لمپن میگردد. ضمناً در مراکز و محیط‌های خاص لمپنی مانند شهرنو و بعضی خیابان‌های متصل با آن که محل کار و زندگی لمپن‌ها و بویژه فواحش است، لمپن‌ها در درون این جامعه‌ی لمپنی زاد و ولد میکنند و تقریباً تمامی فرزندانی که درین محل متولد میشوند، یا کودکانی که درین جا پرورش می‌یابند، تحت تأثیر محیط اجتماعی این جامعه و موقعیت والدین یا سربرستان و مربیان خود عملانه از همان سنین پائین لمپن‌های تمام عیاری هستند.

بعخشی از کارگران ایران در کارگاه‌های کوچک پیشه‌وری کار می‌کنند. این کارگران که در کارگاه‌های کوچک و با شیوه‌های کهنه و ابزار دستی به تولید نعمات مادی مشغولند مانند وسائل تولید و شیوه‌های تولیدی عقب مانده‌اند.

همانطوریکه خورده بورژوازی از جهات مختلف از طرف استعمار - ارتیاج و حتی بورژوازی در معرض خطر و سقوط دائمی است،

کارگران کارگاههای کوچک خورده بورژوازی نیز همیشه در دلهره بیکاری و ترس ناشی از کارکم و مزدکم و انواع تشویش‌ها و ناراحتی‌ها بسرمیبرند. و در نتیجه آنچه مجموعه تولید خورده بورژوازی را تهدید میکند زندگی کارگران را هم بدغدغه و خطر و ترس و اضطراب میاندازد. کارگران کارگاههای کوچک پیشه‌وری وقتی با خطر بیکاری و فقر رو برو میشوند، بعلت آنکه خود و خانواده‌شان هیچ‌گونه تأمینی حتی برای چند روز از طرف استاد کار و دولت ندارند فقط برای مدت بسیار کوتاهی میتوانند با قرض (اگر ممکن باشد) و فروش گلیم و سماور و... (اگر داشته باشند) زندگی کنند بعد از آن خیلی زود کارشان به دزدی و گدائی و طفیلی گری میکشد و در صفت لمپن‌ها قرار میگیرند. همچنین روستائیانی که ده را ترک گفته برای کار و آزادی و زندگی بهتر شهر می‌آیند، عملاب郁 بعلت عقب‌ماندگی نیروهای تولیدی و ضعف صنایع و فعالیهای اقتصادی و فقدان کار خیلی زود سقوط میکنند و به صفواف لمپنیسم می‌پیوندند. اکثر گدایان، دزدان و فواحش از جمله روستائیانی هستند که در شهرها با جبارتن بچنین زندگی ای داده‌اند. اغلب شهرهای قرون وسطائی و عقب‌مانده، بعلت عدم قابلیت جذب روستائیان در کارخانه‌ها و دیگر مشاغل شهری آنها را بارتش لمپن‌ها اضافه می‌کنند.

زاغه‌نشینان زاغه‌هایی که در گوش و کنار و بخصوص جنوب شهرها پراکنده بودند و سالهای قبل از طرف دولت به محل‌ها و ساختمان‌های جدید منتقل گردیدند. اکثریت قریب با تفاوت این زاغه‌نشینان از خانواده‌های دهقانی بودند که طی سالها به تهران و شهرهای دیگر

مهاجرت کرده‌اند.

طبق مطالعاتی که در باره آنها انجام گرفت‌گدائی، دزدی، قاچاق فروشی، ولگردی و فاحشگی در بین آنان عمومیت یافته بود و اعتیادات مختلف واپیون توأم با بیماری‌های گوناگون در بین آنها رواج داشت. از طرفی بحران‌های اقتصادی، قشرهایی از توده‌هارا بطرز غم انگیز و وحشتناکی بسمت لمپنیسم سوق میدهد.

در شرایط بحران بعلت تعطیل کارخانه‌ها و بنگاههای اقتصادی و ورشکستگی بازرگانان، بانکها و تعطیل کارگاههای کوچک و بزرگ پیشه‌وری، بیکاری و فقر، توده‌ها را بجانب‌گدائی، فحشاء، دزدی، قاچاق فروشی و کارهایی از نوع آب‌حوضی، دوره‌گردی، دست‌فروشی و همکاری و عضویت سازمانهای جاسوسی می‌کشانند. و در واقع بحران‌های اقتصادی و نابسامانی‌های زندگی برآرتش لمپن‌ها می‌افزاید و کارگران و دیگر زحمتکشان با جبار و تحت شرایط نکبت‌باری از موقعیت اجتماعی و طبقاتی خود سقوط کرده، به لمپن تبدیل می‌شوند.

از طرفی بحران اقتصادی، بحران و تضادهای سیاسی را تشدید نموده و در چنین شرایطی است که اعتصابات اقتصادی به اعتصابات و مبارزات سیاسی تبدیل می‌گردد و با بسط بحران‌های اقتصادی و تشدید و عمومیت مبارزات سیاسی، جامعه بسرعت بسمت انقلاب پیش می‌رود.

ورشکستگی و سقوط سرمایه‌داران، محدودیت و تعطیل واحدهای تولیدی و اقتصادی، افزایش بیکاری، ترقی مداوم سطح قیمت‌ها، کاهش ارزش پول، افزایش مالیاتها، توسعه فقر عمومی و انواع صدمات و

ناراحتی‌های فکری و روحی همراه با گسترش و عمومیت یافتن اعتضابات اقتصادی و سیاسی جامعه را بسرعت و باشدت هر چه بیشتر بسمت انقلاب سوق میدهد.

شرایط انقلابی، توده‌هارا بفکر و اندیشه و امیدارد و آنها را مجبور می‌کند که به علل و موجبات بحران و آشفتگی‌ها بیان دیشند و مهمتر از آن به چاره‌جوئی بپردازنند و برای پایان دادن به بحران، راه حل اساسی پیدا کنند. در چنین شرایطی توده‌ها با جسارت و بی‌باکی فوق العاده‌ای در جریانات سیاسی و انقلابی شرکت می‌کنند و هر فردی همه نوع آمادگی برای فداکاری تا سرحد شهادت برای به ثمر رساندن انقلاب نشان میدهد. انقلاب موجب باروری و شکوفان شدن استعدادها می‌گردد و بمردم امکان میدهد که در زمینه‌های مختلف ایدئولوژیکی، سازمانی، مبارزاتی و انقلابی استعدادهای خود را بروز دهند.

در چنین شرایطی است که لمپن‌ها بعلل زندگی نکبت‌بار خود پی‌میرند و با شرکت در جریانات انقلابی تا سطح نیروهای انقلابی ارتقاء می‌یابند.

در چنین شرایطی است که توده‌ها و بخصوص لمپن‌ها که عقب مانده‌ترین و نا‌آگاه‌ترین و ماجراجو‌ترین نیروهای اجتماعی‌اند، بمنافع و حقوق اقتصادی و سیاسی و شرایط انقلابی واقف شده و با پیوستن به نیروهای انقلاب برای پیروزی انقلاب قیام مینمایند.

لمپن‌ها و اغلب کارگران، بویژه کارگران کارگاههای دستی و خورده بورژواهای بسیار فقیر و تهیّدست، در طول حیات خود بطور اعم

و در مدت یکسال بطور اخص مرتب از لحاظ طبقاتی جابجا میشوند. بدین معنی که کارگران کارگاههای کوچک دستی با تعطیل کارگاهها، عده‌ای بسمت مشاغل خورده بورژوازی رومیا ورن و عده‌ای هم به لمپن تبدیل میشوند و همینطور کسی که تا دیروز از راه دزدی زندگی کرده ممکن است فردا در یک کارگاه شروع به کار کند و یا با گرد و فروشی و توت فروشی و امثال آن ارتزاق نماید و بهمین نحو یک خورده بورژوا امکان دارد با از دست دادن سرمایه اندکش به کارگران و یا به لمپن‌ها بپیوندد.

این تعویض و تبدیل طبقاتی بین لمپن و کارگر و خورده بورژوازی تهییدست بطور مرتب انجام میگیرد و این نیروهای اجتماعی در هر وضع اقتصادی و موقعیت طبقاتی که باشند معمولاً از نظر درآمد و شکل زندگی و خصوصیات اجتماعی، ضمن قبول تمایزات طبقاتی آنها، خیلی بهم نزدیکند.

جابجا شدن‌های طبقاتی بین لمپن و کارگر و خورده بورژوازی - تهییدست بعلت مشاغل فصلی خورده بورژوازی و به سبب کارهای موقت اجتماعی، موقتی و خیلی کوتاه مدت است. مثلاً خورده بورژوازی تهییدست، در بهار نعنا ترخون و چاغاله بادام و توت و در تابستان دوغ و بستنی و شربت و در پائیز و زمستان عدس، لبو، بامیه، ماهی و امثال آن می‌فروشند و لمپن‌ها هم در مواقع اجبار با شرکت در کار و مشاغل خورده بورژوازی بطور موقت از دست رنج خود زندگی کرده و در صفت خورده بورژوازی قرار میگیرند و همینطور کارگری که از فشار بیکاری

و فقر بسمت مشاغل خورده بورژوازی کشیده شده ممکن است موقتاً یا
بطور دائم از این طریق معاش کند و همچنین کارگر کارگاههای دستی،
با بحرانهای اقتصادی و بیکاری یا بسمت خورده بورژوازی حرکت
میکند و یا بطرف لمپن‌ها سقوط میکند. و همچنین یک لمپن بعلت شرایط
خاص ممکن است مدتی زندگی اش را با کار در کارگاههای دستی و یا
مشاغل خورده بورژوازی تأمین نماید.

هر یک از افراد این اقسام و طبقه در هر موقعیت اقتصادی و طبقاتی
که باشند رنگ و بوی همان قشر و طبقه اجتماعی را دارند ولی با این
جایجایی طبقاتی، وزندگی و درآمد کم و بیش مشابه، تعیین خط فاصل
بین آنها در یک زمان حتی برای یکسال کار مشکلی است. لذا چون لمپن
و خورده بورژوا در موقعیت طبقاتی خود وضع ثابت و محکمی ندارند،
و با کارهای موقت، مرتب در حرکت و جایگاشدن طبقاتی هستند، در
مواردی لمپن در جریان تعویض و تبدیل طبقاتی و کار موقعش با
خورده بورژوازی و کارگران کارگاههای دستی مورد نظر است.

دسته‌های لمپنیسم

دسته اول : آنهائی هستند که بکلی خصوصیات طبقاتی خود را از دست داده و سقوط کرده‌اند. این دسته با ن حدی فاسد شده‌اند که در شرایط عادی از لحاظ زندگی و فکری، امکان و امید به تغییرشان بسیار ضعیف است. ولی در شرایط رشد انقلابی و بسط فعالیتهای اجتماعی و بویژه آغاز انقلاب، امکان پیدا می‌کنند که بسرعت خود را اصلاح کنند و با وداع با گذشته، زندگی نوینی را آغاز نمایند. این دسته، ضمن از دست‌دادن خصوصیات طبقاتی سابق خود متناسب با شرایط زندگی تازه، خصوصیات لمپنی پیدا کرده‌اند. این دسته همانطوری که برای همیشه با زندگی سابق به روشی قطع ارتباط نموده‌اند، با شرایط و احوال زندگی تازه خود پرورش یافته و کاراکتر و خصوصیات زندگی و طبقاتی تازه را پیدا می‌کنند. این دسته را دزدها - فواحش - او باشان - قمار بازان - حرشهای و.... تشکیل میدهند .

این دستهٔ فاسد نه تنها از نظر زندگی اقتصادی و اجتماعی بزرگترین ناراحتی‌ها را بوجود می‌آورند، بلکه از لحاظ خصوصیات و فساد بی‌حد خود، دیگر طبقات و اقسام جامعه، بخصوص کارگران که از نظر شرایط زندگی و ارتباط با آنها خیلی نزدیکند، بفساد و تباہی کشانده و تحت تأثیر قرار میدهند.

طبقه‌کارگر و دیگر زحمتکشان و عناصری از روشنفکران در جامعه‌ی ایران بشدت تحت تأثیر خصوصیات و نحوه‌ی زندگی لمپنیسم هستند و نا‌آگاهانه چنان باشیوه‌ی زندگی و اخلاق و رفتار لمپنیسم بستگی یافته‌اند که کمتر می‌شود آنها را از لمپن‌ها تمیزداد و مرزی بین آنها کشید.

کارگران بعد از ضعف‌نیروهای تولیدی و کثرت خوردگی بورژوازی ورشد زیاد لمپنیسم بیش از سایر نیروها در معرض نفوذ و تأثیر لمپنیسم قرار گرفته‌اند.

در چنین شرایط و احوالی باید کارگران و روشنفکران، اولاً به سلاح ایدئولوژیک مجهز شوند و شعور طبقاتی خود را ترقی دهند و با آگاهی نسبت بشرایط زندگی و خصوصیات لمپنیسم، آگاهانه در زندگی عمل کنند. ثانیاً باید مناسبات خود را بالمپن‌ها هر چه ممکن است محدودتر و حتی قطع کنند و بین خود و آنها خط فاصلی قرار دهند.

دسته دوم: کسانی هستند که حالت دوگانه دارند. و مناسب با اوضاع و احوال، گاه بطرف لمپنیسم کشانده می‌شوند و گاه بسمت زحمتکشان گرایش می‌یابند تازه‌زندگی سالم خود را از سر برگیرند.

این دسته بین زحمتکشان و لمپن‌ها در نوسانند و وضع متزلزلی دارند. این دسته بستگی بشرایط واحوال، برای مدتی بازندگی لمپنی قطع‌امید و ارتباط میکنند ولی درست آن موقعی که انسان گمان میکند که دیگر این نوع افراد سلامت خود را بازیافته و با زندگی و علائق گذشته خود بریده‌اند، ناگهان صدوهشتاد درجه تغییر جهت داده وزندگی لمپنی را از سرمیگیرند.

این دسته بیشتر از دزدان تازه‌کار و دوره‌گردها و طواف‌ها و قشر بسیار تهی دست خورده بورژوازی تشکیل می‌شوند.

این دسته در صورتی که در درجه‌اول در شرایط تازه‌ای، زندگی نوینی را آغاز کنند و هماهنگ با آن، نسبت بموقعیت تازه‌ی طبقاتی خود و با فساد و نکبت زندگی لمپنی آشنا شوند و همچنین ارتباطشان با زحمتکشان و کارگران بتدريج بیشتر و با لمپن‌ها کمتر و محدود شود، میتوان طی کار مداوم چند ساله، آنان را به عناصر سالم و لایقی تبدیل نمود.

دسته سوم: هرچند بعلت شرایط متفاوت زندگی بالمین‌ها، از نظر خصوصیات هم با آنها متفاوتند ولی بعلت ارتباط مداوم و کار مشترک بالمین‌ها، وسکونت در مراکز و محلهای لمپنی، و بجهت رواج و تفوق اخلاق و رفتار لمپنی، بطرف شیوه‌ی زندگی و خصوصیات آنها گرایشهایی دارند، و اغلب جهاتی از زندگی و اخلاق و رسوم آنها را نیز عمل می‌کنند. این دسته، از کارگرانی تشکیل می‌شوند که بعلت ضعف شعور طبقاتی و بطور ناآگاه، بیشتر از خصوصیات فکری و مظاهر

زندگی و رسوم و اخلاقیات، تحت تأثیر لمپن‌ها هستند. این دسته را بیشتر کارگران کارگاههای پیشه‌وری، رانندگان و بعضی کارگران کارخانه‌ها تشکیل میدهند. این دسته بعد از آگاهی طبقاتی بعلت شرایط زندگی کارگری، خیلی زود خودرا از زیر نفوذ و تأثیر لمپنیسم خارج خواهند ساخت.

این دسته بعد از کسب شعور طبقاتی و منزه کردن خود و قطع ارتباط بالمپنیسم می‌توانند بعناصر شایسته ولایقی تبدیل شوند.

مناسبات لمپن‌ها با سایر طبقات

تأثیر و نفوذ لمپن‌ها بر طبقات دیگر متناسب با مناسباتی که با سایر طبقات دارند با توجه بشرایط اقتصادی آنها تعیین می‌شود. لمپن‌ها در جریان تولید اقتصادی با خورده بورژوازی و کارگران و عناصری از روشنفکران در ارتباطند و روابطشان با دیگر طبقات بسیار محدود و اغلب اتفاقی است.

خورده بورژوازی محیط رشد و پرورش لمپنیسم است. بهمین جهت در حالی که لمپن تحت نفوذ و تأثیر خورده بورژوازی است متقابلاً بر روی خورده بورژوازی بخصوص قشر پائین و تهدیدست آن تأثیر می‌گذارد. قشر پائین خورده بورژوازی شیفته وواله زندگی و اخلاق و کردار لمپن است و بقدرتی این دو باهم از لحاظ زندگی و رفتار و کردار نزدیک‌اند که کمتر می‌شود آنها را از یکدیگر تمیز داد.

لمپن نیز از لحاظ کار و شرایط مادی زندگی کم و بیش در همان وضعی است که قشر پائین خورده بورژوازی قرار دارد زیرا

یامشاغل اکثر لمپن‌ها را همین مشاغل خورده بورژوازی تشکیل میدهند و یا بعلت فقدان سرمایه برای خورده بورژوازی کار میکند و در اختیار و خدمت آنها هستند. دوره‌گردی، گردو فروشی، تسویه فروشی، دوغ فروشی و امثال آن مشاغلی هستند که لمپن‌ها یا با سرمایه اندک خود سرمایه و وسائل لازم را فراهم میکنند و یا برای خورده بورژواها فروشنده هستند. لذا آن دسته از لمپن‌ها که مناسب با موقعیت زندگی خصوصی خود محیط و شرایط جامعه را برای زندگی و مشاغل لمپنی فراهم نمی‌بینند و یا بجهاتی مجبور به کار باشند بمشاغل آخرين پله خورده بورژوازی مشغول می‌شوند.

قشر پائین خورده بورژوازی بعلت سرمایه اندک و مشاغل متفاوت و موقتی، و فشار دولت و رقابت و فشار اقتدار متوسط و بالای خورده بورژوازی زندگی متزلزل و بهم ریخته و نابسامانی دارند از لحاظ شرایط زندگی و میزان درآمد به لمپنیسم بیشتر نزدیک است تا، با قشار دیگر خورده بورژوازی. و مناسباتش نیز با اینها وسیع‌تر، نزدیک‌تر و صمیمی‌تر است. بهمین جهت از نظر خصوصیات نیز، بیشتر به لمپن می‌ماند تا خورده بورژوازی ولذا لمپن نفوذ خود را بر روی این قشر بسط داده واست حکام می‌بخشد.

قشر متوسط و بالای خورده بورژوازی از لحاظ زندگی، متوسط و مرفه است و چون از نظر اقتصادی وضع محکم و بهتری نسبت به قشر پائین دارد در بعضی از زمینه‌های اقتصادی و وضع زندگی بدنیال بورژوازی است.

خورده بورژوازی متوسط حتی اگر از لحاظ زندگی فقیر باشد و نتواند با درآمد اندکش گذران کند خوشش نمی‌آید دیگران او را همینطور که هست بشناسند و سعی دارد با سیلی صورتش را سرخ نگهدارد وادا و اصول‌های بالائی‌ها را در بیاورد فقط باین فکر که شاید در آینده خوابهای طلاقیش بحقیقت بپیوندد.

همین گرایش رو بیالا اورا از تمايل بسمت پائين بازميدارد . در نتیجه نه تنها زندگی و خصوصیات لمپنیسم خواهایند و مورد قبول او نیست بلکه با آن مخالف است .

با روشنفکران :

آن دسته از مشاغل روشنفکری که روشنفکران را بطریقی بالمپنیسم مربوط می‌کند و آن قسمت از مراکز اجتماعی و تفریحی که موجب تماسهای وقت و دائم بین روشنفکران و لمپن‌ها می‌شود و محیط زندگی و محل سکونت مشترک از شرایط مناسب و مساعدی است که روشنفکران را زیر نفوذ لمپنیسم قرار میدهد. و همچنین آن دسته از مشاغل دولتی و خصوصی که مستقیماً بالمپن‌ها در ارتباطند و افرادی که اکثرأ با سواد ابتدائی بمشاغل دولتی پذیرفته شده‌اند، مناسب با محیط کار و حدود و مناسبات خود بالمپن‌ها و با توجه بشرایط زندگی خصوصی و اجتماعی‌شان زیر نفوذ و فشار لمپنیسم قرار دارند.

افسان شهربانی و راهنمائی، کارمندان کلانتری‌ها و شهربانی، اغلب بازیگران فیلم‌های فارسی و دوبلورها ، کارمندان اداره آگاهی ، کارکنان زندان، تحصیل‌دادان بارگاه و شها از این دسته‌اند .

شرایط زندگی خورده بورژوازی روشنفکران ، و محیطهای خورده بورژوازی برای رشد و پرورش اخلاق و روحیات و خصلتهای لمپنی بسیار مساعد و فراهم است. بهمین جهات روشنفکران با تماسهای مداوم روزانه و برخوردهای موقت ممکن است خیلی زود در پرتوگاه لمپنیسم سقوط کنند .

روشنفکران با ادراک و فهم ایدئولوژی طبقات جامعه بویژه خصوصیات و خصایص لمپنیسم و ترسیم خط فاصل بین خود و لمپنها و دوری از محیطهای لمپنی و خورده بورژوازی و قطع و محدود نمودن تماس با آنها و بخصوص با تولید صنعتی ورشد نیروهای تولیدی میتوانند خود را از سیطره نفوذ و تسلط لمپنیسم نجات بخشند .

اغلب روشنفکران نسبت به پرولتاریا و لمپن پرولتاریا برخورد و رفتاری مساوی دارند. رفتار و عمل مساوی روشنفکران نسبت بدو جریان متفاوت و منتصاد ناشی از عدم شناخت و درک وضع طبقاتی و ایدئولوژیک آنهاست .

عناصری از روشنفکران طبقات بالا تحت تأثیر اوضاع و احوال اجتماعی و سیاسی روز خودشان را بطبقات پائین و بویژه کارگران نزدیک میکنند. این دسته از روشنفکران بالا که گرایش هائی بسمت پائین از خود نشان میدهند بعلت عدم ادراک علمی نسبت به طبقات اجتماعی و خصوصیات و خصایص آنها طبقات پائین را بطور کلی یکدست گرفته و با آنها روابط و برخوردي مساوی پیدا میکنند .

این دسته از روشنفکران طبقه‌یوت بالا و حتی اغلب روشنفکران

طبقات پائین چون فاقد ادراک علمی لازم هستند، نمی توانند طبقات جامعه و خصوصیات آنها را از هم تمیز دهند و خط فاصل هر یک را تعیین کنند لذا قبل از آنکه با کارگران وزندگی و خصوصیات آنان آشنا و نزدیک شوند عملاً اخلاق و رفتار لمپن‌ها را پیدا کرده و در مناسبات با لمپن‌ها ضمن پیروی از زندگی و مظاهر حیاتی آنها رفتار و کردار آنان را بطرز مسخره‌ای تقلید می‌کنند.

این نوع روشنفکران که ناآگاهانه بجانب زندگی و خصایص لمپنی کشیده می‌شوند پیش خودشان فکر می‌کنند که بشرایط زندگی کارگران وزحمت‌کشان نزدیک شده‌اند.

این آقایان روشنفکران بعمد سیگار اشنو ویژه می‌کشند و یقه پیراهنشان را باز می‌گذارند و دکمه کراواتشان را روی دکمه دوم و سوم پیراهنشان گره می‌کنند و سعی دارند که خودشان را یقه چركین نشانده‌ند و بخيال واهی فکر می‌کنند با خوردن جگرو سیرابی (البته در گوشۀ خیابان و دکه‌هایی که اکثر مشتریانش لمپن‌ها و خورده بورزوایی بی‌چیزند) و نشستن در قهوه‌خانه، کاراکتر و خصوصیات کارگری پیدا می‌کنند.

تهوع آورترین تقلید مسخره، نصيب روشنفکرانی است که طرز تکلم لمپن‌ها را آموخته‌اند و در همه‌جا احمقانه و ندانسته سعی دارند لاتی صحبت کنند. ضمناً چون اکثر ورزشکاران بویژه کشتی‌گیران از طبقات پائین جامعه هستند و در محیط‌های خود رده بورزوایی و لمپنی بزرگ شده‌اند و بعلت ارتباط دائم بالمپن‌ها تا حدود زیادی از خصائص لمپن‌ها بهره‌مندند لذا عناصری از روشنفکران بالا با گرایش بورزش و

ورزشکاران، فکر میکنند به کارگران و زحمتکشان نزدیک شده‌اند.

بین پرولتاریا و لمپن پرولتاریا، اختلاف و تضادهای عمیق طبقاتی وایدئولوژیک وجود دارد. سهمگین‌ترین ضربه‌ها به پرولتاریا بخصوص در موقع حساس مبارزات طبقاتی، از جانب لمپن‌ها وارد می‌شود. لمپن‌ها با خصوصیات فاسد و ضد کارگری‌ای که دارند در اکثر موقع موجب افتراق و شکست جریانات صنفی و سیاسی کارگران می‌شوند. لمپن‌ها برای سرکوبی نهضت‌های کارگری و حمایت سرمایه‌داران و فساد نهضت از داخل، تن بهره‌پستی و جاسوسی و خیانتی میدهند و از هیچ نامردی و خیانتی روگردان نیستند.

کارگران در این نوع موقع لمپن‌ها را دشمن خود می‌شناسند و با نفرت و بطور همه‌جانبه با آنها مبارزه می‌کنند.

نه تنها شناخت وضع طبقاتی وایدئولوژی لمپن‌ها برای کارگران لازم و حیاتی است بلکه برای روشنفکران نیز اهمیت فوق العاده‌ای دارد. روشنفکران باید با شناخت علمی نسبت به دو جریان سالم و فاسد، دو برخورد و عمل متفاوت داشته باشند. ضمناً همان‌طوری که قبل اشاره شد افراد بسیاری از لمپن‌ها بویژه در موقع بسط مبارزات سیاسی و در شرایط انقلابی و با پیوستن به انقلاب به صفوں نیروهای انقلابی می‌پیوندند.

مناسبات لمپن‌ها با کارگران

کارگران کارگاههای پیشه‌وری و بعضی کارخانه‌های کوچک از دو طرف تحت تأثیر و نفوذ زندگی وایدئولوژی ضد کارگری قرار دارند.

از طریق کار در کارگاههای پیشه‌وری زیر تسلط و نفوذ خورده بورژوازی واژ طریق کار مشترک بالمپن‌ها در این کارگاهها تحت تأثیر لمپن‌ها قرار دارند.

کارگران ضمن کار در کارگاههای پیشه‌وری و کار مشترک بالمپن‌ها از لحاظ میزان درآمد و سطح زندگی نیز با خورده بورژوازی تهیه‌ست و لمپن‌ها تقریباً در یک سطح قرار گرفته‌اند. کارگران بعلت درآمد مشابه و روابط و همکاریهای تولیدی و سکونت در محلهای مشترک و آمیختگی و برخوردهای مداوم روزانه و استفاده از تفریح و گردشگاههای مساوی و مشابه و بطور کلی گذران ساعات فراغت تا حدود زیادی تحت تأثیر خورده بورژوازی – لمپنیسم قرار دارند.

رفت و آمدهای خانوادگی و مراکز اجتماعی محلی و صنفی و تفریحی، این آمیختگی و نفوذ را افزایش میدهند. فرزندان کارگران در مدارس تا حدود زیادی با اخلاق و رفتار فرزندان خورده بورژوازی و لمپن‌ها آشنا شده‌اند و عمل میکنند. آمیختگی و آشنائی و رفت آمد تا جائی است که حتی اغلب ازدواجها بایکدیگر انجام میشود در نتیجه کارگران از جهات مختلف مورد هجوم زندگی و ایدئولوژی خورده بورژوازی ولمپنی قرار دارند. بهمین جهت کارگران کارگاههای پیشه‌وری خیلی زود بزندگی و رفتار و کردار خورده بورژواها ولمپن‌ها کشیده میشوند.

کارگران متناسب با وضع کار و محیط زندگی و بینش طبقاتی گرایشان نسبت با آنها شدت وضعیت پیدا میکنند.

تأثیر محیط‌های مختلف زندگی خورده بورژوازی - لمپن
بر جنبه‌های گوناگون زندگی کارگران بحدی است که اغلب کارگران
بسمت لمپن‌ها سقوط کرده و فاسد شده‌اند.

چگونگی شرکت لمپن‌ها درسازمانهای سیاسی و صنفی

لمپن‌ها بعلت زندگی موقت و بی‌ثبت و اشتغال بکارهای متفاوت
دارای وضع طبقاتی مشخص و روشنی نیستند و بخصوص در کشورهای
ارتجاعی - استعمارزده دائم بین مشاغل کارگری و خورده بورژوازی و
کارهای خاص خویش در نوسانند و بدین نحو مدام بین طبقه کارگر و
خورده بورژوازی تغییرجهت طبقاتی پیدا می‌کنند. بهمین لحاظ لمپن‌ها
دارای منافع صنفی و طبقاتی معین و در نتیجه فکر و اعتقاد سیاسی و طبقاتی
معلومی نمی‌باشند. بی‌سراجامی زندگی و عدم ثبات فکری موجب
سردرگمی و بی‌علاقگی آنان بحریانات فکری و سازمانهای سیاسی و صنفی
شده و عملاً ضمن فقدان سازمانهای سیاسی مستقل و ویژه، از پیوستن و
همکاری با سازمانهای سیاسی کارگری و خورده بورژوازی هم ابا و
خودداری مینمایند.

معمولًاً دخالت لمپن‌ها در جریانات سیاسی از روی آگاهی و
تشخیص منافع و حقوق سیاسی نیست بهمین علت در اکثر موارد و در
شرایط خاص تحت تأثیر و تحریک نیروهای ارتجاعی بحوادث و
جریانات سیاسی می‌پیوندد بطوریکه ارجاع - استعمار در حساس‌ترین
وطوفانی‌ترین روزهای تاریخی بمنظور مرعوب کردن نیروهای انقلابی
و برپا کردن آشوب و تخریب و ایجاد رعب و وحشت با پول و وعده و

و عید از نیروهای لمپن استفاده کرده است.

درست است که لمپن‌هاد را این نوع موقع باگرفتن چند تومان دست باشوب و حریق و تخریب و کشتار میزند ولی منظور اساسی و مهم آنها از آشوب و بلوا غارت و چباول مراکزی است که با فروش اموال و ثروت‌های آن پول قابل توجهی بدست آورند و با با آتش کشیدن اینجا و یا آنجا خشم و نفرت خود را نیز نشان دهند.

ضمیراً لمپن‌ها در موقع انتخابات بدون آگاهی و توجه باهمیت و نقش انتخابات در سرنوشت کشور و ملت مانند دلالان انتخاباتی بخرید و فروش آراء می‌پرداختند و با ایجاد ترس و استفاده از نفوذ خود بین خودده بورژوازی و کارگران و لمپن‌ها سعی داشتند با فروش آراء بیشتر پول بیشتری بدست آورند آنها نه به نقش انتخابات واقف بودند و نه با آن اهمیتی میدادند همانطوری که نمایندگان مردم برای آنها نقش و اهمیتی قائل نبودند.

آنها که حس میکردند در موقع انتخابات بوجود آنها احتیاج است از فرصت انتخابات برای ابراز وجود و خودی نشان دادن و سرگرمی و پول در آوردن استفاده میکردند.

لمپن‌ها عملاً با نیروهای ارتجاعی و دولتهای فاسد زمینه‌های توافق و همکاری‌های نسبتاً وسیعی دارند. هر چند زندگی مشقت‌بارشان ناشی از همین مناسبات ورزیم‌های حاکم است زیرا آنها بعلت عقب‌ماندگی و فسادشان امکانات لازم را برای زندگی و رشد و پرورش لمپن‌ها فراهم میکنند و بخاطر منافع و نظری که در بسط و توسعه مفاسد اجتماعی دارند مانع

واشکالی برای مقاصد و مشاغل فاسد لمپن‌ها ایجاد نمی‌کند.

دزدی، قمار، فحشا، و فروش تریاک و هروئین و دایر کردن مراکز فساد و امثال آن در کشورهای مستعمره و نیمه مستعمره زائیده تسلط استعمار و فئودالیسم و در ممالک پیش رفته صنعتی مولود استعمار سرمایه‌داری است اگرچه خرید و فروش و حمل و نقل حتی تهیه هروئین، مرفین و تریاک و مشتقات مشابه دیگر بدست عناصر با نفوذ و صاحبان زرد و زور در جهان انجام می‌گیرد ولی لمپن‌ها هم پادوهای مفلوک و بد بخت آن هستند و لمپن‌ها در مقابل کمترین پولی که نسبت بدیگران ازین طریق بدست می‌آورند از بزرگترین خطراتی که مستقیماً با حیاتشان بستگی دارد استقبال می‌کنند و بعلت بی‌اطلاعی و بی‌پناهی و بی‌کسی سرانجام همه کاسه کوزه‌ها بر سر آنها خراب می‌شود.

بدین ترتیب لمپن‌ها در اشکال مختلف مبارزه بین نیروهای استعماری و ملی جانب استعمار و ارتجاع و بین سرمایه‌دارها و کارگران طرف سرمایه‌دارها را خواهند گرفت ولی اگر لمپن‌ها بمنافع و زندگی مردم و عادلانه‌ای که با پیروزی نیروهای ملی و کارگران نصیب‌شان خواهد شد آگاهی پیدا کنند و بمبانی فقر و عقب‌ماندگی و بیکاری و سیه‌روزی خود واقف گردند و بعد از آگاهی و شعور لازم سازمان داده شوند در صف نیروهای ملی و کارگری قرار خواهند گرفت و نیروهای متقدمی را بهر حال کمک و یاری خواهند داد و بدین نحو از صف نیروهای ارتجاعی به-

نیروهای متقدمی خواهند پیوست.

درست است که ارتجاع - استعمار باشکال مختلف، برای

منظورهای گوناگون سیاسی از لمپن‌ها استفاده میکنند. و درست است که آنان بخصوص در موقع تاریخی و حیاتی از نیروی لمپن‌ها برای تخریب و برپا کردن بلوا و آشوب و ایجاد رعب و وحشت و بطور کلی سرکوبی نیروهای متفرقی بهره‌برداری مینمایند. ولی این بدان معنی نیست که نیروهای متفرقی، بخصوص در شرایط تاریخی و انقلابی، نباید یا نمیتوانند حداقل از قسمتی از نیروی لمپن‌ها بسود خود استفاده نمایند. لمپن را نباید مانند همهی نیروهای اجتماعی دیگر یکدست و یکپارچه در نظر گرفت. بخشی از لمپن‌ها بخصوص در زمان رشد مبارزات سیاسی و بسط شرایط انقلابی بجانب انقلاب روی میآورند و نیروهای متفرقی میتوانند و باید از این نیرو و لی بشرط مهار کردن آن و تحت رهبری و رعایت انضباط در جهت آرمان‌ها و برنامه‌های خود استفاده نمایند.

احزاب فاشیستی

احزاب فاشیستی از ماجراجوئی لمپن‌ها استفاده کرده تشکیلات خود را از این نیروهای عاصی و ماجراجو و بجان آمده پرمیکنند و بعنوان توده حزبی، خطرناکترین و وحشیانه‌ترین کارها را بدست همین لمپن‌ها تدارک می‌بینند و انجام میدهند. آدمکشی‌ها، آتش‌سوزی‌ها، بیناموسی‌ها و همه مفاسد و خرابکاریها در احزاب فاشیستی بدست همین لمپن‌ها انجام میگیرد و در کشورهای عقب‌مانده نیز نیروهای ارتجاعی هر عمل خرابکارانه را توسط لمپن‌ها عملی میکنند.

لمپن‌ها بدعلت روانی و اقتصادی با احزاب فاشیستی و نیروهای

ارتجاعی می‌پیوندند.

۱- احزاب فاشیستی و نیروهای ارتجاعی با پذیرفتن لمپن‌ها و سپردن کارهای خطرناک و ماجراجویانه بدستشان، در آنان ایجاد غرور و شخصیت می‌کنند و لمپنی که تا به حال از طرف طبقات و سازمانهای مترقی محل اعرابی نبوده بادحال مستقیم در جریانات سیاسی ماجراجویانه احساس شخصیت و قدرت می‌نماید.

۲- از لحاظ اقتصادی خطرات کشنده و مرگ آور را در آدمکشی‌ها و غارت‌ها بخاطر غارت کردن تحمل می‌نمایند. لمپن همهٔ فکرش براین است که با بخطرانداختن حیات خود شاید برای مدت کوتاهی بتواند از اموال غارتی زندگی‌ساز را سرو صورتی بدهد و از بادهٔ غرور ماجراجویانه‌ای که ناشی از کمپلکس‌ها و عقده‌هایی است که در طول زندگی نابسامان خود بدان دچار شده سرمست شود. اطاعت کورکورانهٔ لمپن از اوامر و دستورات افراد مافوق سازمانی واستقبال بی‌باکانه‌اش از هر حادثهٔ مرگ‌آور بخاطر آنست که متقابلاً او را در تعjaوز حقوقی دیگران حمایت کنند و دستش را در هر نهب و غارتی بازگذارند.

او باین لحاظ تسلیم محض قدرت می‌شود تا هیچ قدرتی جلو قدرت نمائی‌ها و وحشیگری‌های روزانه اورا نتواند بگیرد.

سازمانهای صنفی

مشاغلی مانند دزدی، فاحشگی، گدائی، قاچاق فروشی و امثال آن از مشاغل طفیلی‌گری است و ارتباطی با امر تولید ندارد. دسته‌ای از

لمپن‌ها دزد و فاحشه یا گدای حرفه‌ای هستند و زندگی‌شان بطور عمدی و فقط از این طریق اداره می‌شود لمپن‌هائی که با این نوع مشاغل زندگی می‌کنند فاقد صنف و منافع صنفی‌اند. وقتی کسانی در تولید شرکت نکنند و صنف و حقوق صنفی‌ای در کار نباشد پر واضح است که مبارزات صنفی هم بخاطر حقوق صنفی و بهتر کردن زندگی در کار نخواهد بود.

دسته‌دوم لمپن‌هائی هستند که زندگی و مشاغل خورده بورژوازی بی‌چیز دارند مانند آجیل فروش‌های کنار خیابان، دوغ و بستنی فروشها و امثال آن. بعلت آنکه اینها هم هر مدت از سال کارشان تغییر می‌کنند و وضع ثابت و معلومی ندارند فاقد تشکیلات صنفی و مبارزات اقتصادی می‌باشند.

این دسته با رشوهدادن و زد و بند کردن با مأمورین و دیگر مزاحمین و جلب ترحم آنها کوشش دارند هر طور شده وسائل کار و کسب خود را در گوشه و کنار خیابان بساط کنند.

اینان گندم‌نمایان جو فروشی هستند که با کم فروشی و هیاهو و جنجال‌های ساختگی و حقه‌بازی‌های دیگر قوت بخور و نمیری برای خود دست و پا می‌کنند.

این دسته در همین حد هم بفکر کار دسته جمعی و مبارزه مشترک نیستند. در بین این دسته هر کس بفکر خویش است و هر کاسبی فقط باین فکر است که گلیم خودش را از آب بیرون بکشد. می‌ماند دسته سوم که در کارگاه‌های پیشه‌وری و یا کارخانه‌ها کار می‌کنند، این دسته نسبت بآن دسته پیشروتر و مترقی‌تر و شرایط و احوال کارشان برای فعالیتهای صنفی آماده و مساعد است.

با این احوال لمپن‌ها در کارخانه‌ها و کارگاههایی که دارای تشکیلات صنفی هستند فعالیتی ندارند و در کارگاهها و کارخانه‌هایی هم که قادر سندیکا می‌باشند لمپن‌ها فعالیت و کوششی برای ایجاد و تشکیل سندیکا انجام نمی‌دهند.

لمپن‌ها یا کارگران کارگاههایی که تحت تأثیر لمپن‌ها هستند بجای فعالیت و مبارزه سندیکائی بفکر زدوبند و کنارآمدن با کارفرماند واژ توسل به خرابکاری و اخلال در مبارزات کارگران و جاسوسی ابا ندارند و آنهایی که در کارخانه کار می‌کنند اکثر آنرا نیروهای عقب‌مانده کارگری را تشکیل میدهند و علاقه و رغبتی بامور صنفی و سندیکائی نشان نمی‌دهند.

عناصر جاسوس و فاسد و خرابکار در کارخانه‌ها و در صفوف کارگران اکثر از بین همین لمپن‌ها انتخاب می‌شوند. امروز با نفوذ لمپنیسم در بین کارگران، اکثریت کارگران تاحد لمپن‌ها تنزل کرده‌اند و روحیات و خصوصیات و خصائص و اعمال کثیف و فاسد لمپن تقریباً بین کارگران عمومیت یافته است. امروز تعیین حد و مرزی بین کارگر و لمپن و تشخیص آندو از یکدیگر بسیار مشکل است.

خصوصیات و خصایص اجتماعی و روانی لمپن‌ها

زندگی آشفته و نابسامان و کارهای موقت و زودگذر و مشاغل متفاوت کارگری و خورده‌بورژوازی و نوسان مدام بین طبقه کارگر و خورده‌بورژوازی موجبات پریشانی فکری و آشفتگی روانی لمپن‌ها را فراهم می‌کند.

لمپن‌ها بازندگی موقت و بی‌سرانجام و بسیار آشفته خود، از لحاظ روانی نیز در آشفتگی و ترس و دلهره و تشویش بسرمیبرند. تشویش و اضطراب و نگرانی و میل شدید بانتقام، در مقابل هر کس و هر حادثه‌ای که پیش بیاید، حالت روانی دائم لمپن‌ها است.

لمپن‌ها هیچگونه اطمینانی بزنندگی فردای خود ندارند و زندگی‌شان بسیار موقتی و بریده بریده است و تمام مساعدی‌شان مصروف گذران یکشبانه روز می‌شود. باین جهت لمپن، دم را غنیمت می‌شمارد و موجودیست لحظه‌ای، می‌گوید فردا خدا بزرگ است و امروز به صورتی، خوب یا بد با خوشحالی و رفاه یارنج و نکبت می‌گذرد («این نیز بگذرد») که مولود زندگی آشفته و کارهای موقت و بی‌سرانجام لمپن‌هاست شعار هر روز لمپن‌ها می‌باشد.

لمپن وقتی بمشاغل خورده بورژوازی رومیکند مشاغل موقتی و متفاوت و متغیری دارد. ممکن است در یک روز یا هفته و ماه چند شغل عوض کند و در هر شغل زیر تسلط و نفوذ کار فرما – ارباب و رئیسی خدمت کند. مشاغل لمپنی و نحوه استخدام و کارش طوریست که هیچگونه اطمینان و حمایتی از او نمی‌شود، در نتیجه مجبور است وضعش را از طریق چرب‌زبانی، پشت همان‌دازی، کرنش و ستایش، حتی برای مدتی بسیار کوتاه مستحکم کند، و در شرایط اجبار هر نوع تحقیر و توهین را همراه با کار بیشتر و مزد کمتر تحمل نماید.

بی‌جهت نیست که با اولین برخورد و سلام و علیک واژه‌های نوکرم، چاکرم، کوچکم، غلامم، عبدم، عبیدم و خاک پای شما هستم از

لمپن‌ها در مواقعي که احتياج فوق العاده‌اي به پول دارند برای گذران موقت خود هيچ راهی جزا شتغال بکار موقت ندارند ، در همین شرایط و بخصوص بعداز يكى دوروز ، برخلاف قول و ضمائري که داده‌اند سعى دارند تا آنجا که ممکن است از زير کارشانه خالي کنند . اينان برای گرفتن مزدي بيشتر در مقابل کار كمتر با هزار كلك ، اينطور وانمود و ظاهر ميکنند که کار زيد انجام داده‌اند . لمپن‌ها حتی در سخت‌ترین شرایط و مواقعي که حتی يكى دوروز گرسنگي کشیده‌اند آمادگي ورغبتی بکار نشان نمیدهند ، آنان در يك چنین روزهای سخت با منتظر کاري هستند که با کمترین کار چندبرابر مزد معمول آنرا دريافت کنند .

لمپن‌ها بعلت بي سرانجامی زندگي و کار موقت عناصری مردد ، متزلزل ، بي شخصيت و بطور کلي فاقد کار و بيش معلوم و معيني ميباشند . لمپن معتقد است که هر نوع موافق و مخالفت با نicroهای مختلف اجتماعي موجب ناراحتی و دردسرش ميشود برای همین ، ضمن تأييد مراکز قدرت ، کاري باين کارها ندارند . زيرا او هر روز در خدمت کسی است و صلاحش را در اين مي‌بیند که زبانش را بحال خود نگاه دارد و بجز ريانهای موافق و مخالف تاسرحد امكان نپيوند .

لمپن‌ها چون دائم در تزلزلند و کار مشخص و موقعیت اجتماعي معینی ندارند بي اندازه عناصری بي شخصيت و بي پرنسیب و اپرتو نیست هستند . و همیشه همراه باد حرکت میکنند . و هر طرف باد بیاید بادش

هرگونه اعتماد و اطمینان و اتحاد و همکاری با لمپن‌ها درباره هر موضوع سیاسی و اجتماعی هرچقدر هم موقتی و جزئی باشد مستلزم شناخت شرایط اجتماعی و تاریخی خاص و ارزیابی نیروهای متفرقی و ارتجاعی و در عین حال آگاهی همه جانبه ب موقعیت و موضوع گیری لمپن‌هاست زیرا که اینها همه قضايا و حوادث را از دید منافع موقت و آنی و خصوصی می‌بینند. و هر جا کوچکترین احساس خطری بکنند، و یا منافع بیشتری داشته باشند، بلا فاصله تغییر جهت میدهند. لمپن‌ها اولین نیروئی هستند که با آشکارشدن اولین نشانه‌ها و آثار ضعف در جبهه نیروهای متفرقی خود را می‌بازند و نه تنها قدرت عمل خود را از دست میدهند بلکه قبل از سایر نیروها بدشمن می‌پیوندند. عکس آن هم صادق است با این معنی که لمپن‌هایی که در صفحه نیروهای ارتجاعی پیکار می‌کنند با ظهور اولین علائم و نشانه‌های ضعف و شکست خیلی زود قدرت عمل خود را از دست میدهند و چه بسا که در صورت مساعدبودن اوضاع و احوال در صفحه نیروهای متفرقی قرار گیرند.

ماجراجوئی، غوغایگری، فتنه‌گری، آشوب طلبی، بی‌انضباطی و عدم اطاعت از رهبری از خصایص اساسی و مهم لمپن‌هاست. بر اساس همین روحیات و خصایص، شرکت لمپن‌ها در مبارزات و جریانات سیاسی مثل سیل پرسروصد، ویرانگر، توفانزا، وحشت‌آور و در عین حال ناگهانی، موقت و گذرنده است. لمپن‌ها افرادی بسیار متزلزل و قدرت طلب و ماجراجو هستند. اینان در مقابل قدرت، بی‌اندازه عاجز و

ناتوانند، و بطرز نفرت انگیزی قدرت را ستایش میکنند. چون لمپن‌ها در تولید اجتماعی شرکت ندارند فاقد هرگونه قدرت اقتصادی، سیاسی و فکری میباشند و پیون در موقع کار وضعی بدتر و درآمدی کمتر و امکاناتی ضعیف‌تر از خورده بورژوازی دارند بیاندازه قدرت پرستند، و قوی را ستایش میکنند و بعنایین مختلف مدح میگویند، و در بزرگداشت و شکوه و عظمتمنش داستانها میسازند و متقابلاً ضعیف را خوار نموده و به انحصار مختلف مورد شماتت و سرزنش قرار میدهند.

لمپن مرده و نوکر قدرت است و حاضر است جانش را بخاطر کسب قدرت و حفظ حیثیت و موقعیت خود و دیگران بخطر اندازد. لمپن بزرگترین خوشحالی و شادمانی‌های زندگیش را در مبارزات و نمایشاتی که بنحوی قدرت، تجلی میکند بدست میآورد.

شرایط زندگی لمپن طوریست که نه تنها امکانات مادی لازم را برای نفوذ و حاکمیت بر دیگران و تجسم قدرت و تسلط کسب نمی‌کند بلکه بر عکس همیشه زیر نفوذ و تسلط اقتصادی و سیاسی دیگران قرار دارد از این لحاظ سخت احساس زیونی و حقارت میکند و چون خودش نمی‌تواند بقدرت بر سر هر نیرومند و صاحب قدرتی را تحسین میکند او ابطور کلی شیفته و طرفدار قدرت است.

من برتر یک لمپن، قبل از هر چیز آدم قوی و نیرومندی است که جنبه‌های مختلف قدرت را از جهات جسمانی و اقتصادی و اجتماعی و سیاسی در خود جمع کرده باشد.

طیب (بگذریم از اینکه مرگ او تا حدود زیادی وی را تطهیر کرده است) بخاطر هیکل و قدرت جسمانی و ظرفیت عرق‌خوریش و

در آمدی که از میدان و قهوهخانه‌ها و مرکز دیگر داشت و نفوذ اجتماعی و سیاسی که از مرکز قدرت ناشی می‌شد و بخاطر پیروزیهای معجزه آسائی مدت چند ده‌سال بدست آورده بود و بیر کت پیروزیهای اش با لمپن‌ها بیک سهیل مجسم و نمونه برای همه لمپن‌ها در آمده است.

و دیگر سهیل‌های لمپنی هریک متناسب با برخورداری واستفاده از این نوع امکانات از نفوذ و حاکمیت و رهبری دیگر لمپن‌ها برخوردارند.

کارهای موقت گوناگون و پراکنده‌ی خورده بورژوازی منشاء اندیویدوآلیسم منحظر و فاسد لمپن‌ها است. گدائی، فاحشگی، جیب‌بری، قاچاق فروشی و دزدی اعمالی هستند که بطور انفرادی انجام می‌گیرند و با آنکه مواقعي قاچاق فروشی و دزدی مستلزم تشکیل باند و همکاری جمعی است، لمپن‌ها تا آنجا که ممکن باشد سعی دارند بطور فردی اقدام کنند و در صورتیکه تشکیل باند، امری ضروری باشد با این همه، عمل فردی موقع مشخص و ممتاز خود را حفظ می‌کند.

مشاغل موقت و فصلی لمپن‌ها مانند گردوفروشی، لیمو فروشی، راقلا فروشی، بستنی فروشی و دوره‌گردی مشاغلی هستند که با سرمایه اندک و فعالیت فردی انجام می‌گیرد.

ومواقعي که لمپن‌ها در کارگاههای پیشه‌وری بکارگری مشغول می‌شوند کاردستی و شخصی اهمیت و ارزش خاصی دارد.

مجموعه این شرایط زندگی و کار و اعمال فردی موجب افکار

و اعمال فردی و انديويدو آليستي لمپن هاست. لمپن با اعمال فردی، مشاغل فردی، فکر فردی، سرگرمی های فردی و بدون خانواده و زندگی فردی تنها قشر جامعه است که تمام مظاهر و خصوصیات زندگی فردی را در خود جمع دارد. لمپن در قمار بازی، عرق خوری، چاقو کشی، خالکوبی و انواع نمایشات قدرت نمائی، کوشش دارد بطور فردی در جمع پراکنده و منفرد بدرخشد و بانکای استعداد و تجارب شخصی برای خود موقعیتی کسب نماید. انديويدو آليسم در تمام شئون زندگی و جنبه های مختلف روانی و اجتماعی ایشان بخوبی نمایان است. مشاغل و زندگی انديويدو آليستی لمپن، او را در تمام زمینه ها بطرف کوشش فردی میکشاند و همیشه بدنیال زندگی خصوصی و کامیابی های فردی است. بهمین جهت هر لمپن متناسب با هوش و استعداد و امکانات فردی و اجتماعی میتواند در زندگی موفقیت ها و پیروزی های بدمست آورد.

هر لمپنی که در جریان مبارزه با حوادث زندگی پیروز و کامیاب شود به سمبول دیگر لمپن ها تبدیل میگردد و لمپن های دیگر با تمام مساعی راه او را دنبال میکنند، ولی از مجموع آنها فقط چند نفری میتوانند از حوادث سهمگین و بسیار خطیر گذشته به پیروزی نائل شوند.

لمپن ها عناصری جبان و محافظه کار، ماجراجو و در عین حال بی رحمند و پیش آمد ها و حوادث و جنگ و جدالها چون از منافع خصوصی ریشه میگیرد جنبه فردی دارد. منازعات لمپنی اکثرآ فردی است و کم اتفاق می افتد که بطور جمعی جدال و دعوائی برای افتاده مگر آنکه دعوا

ونزاع ناشی از منافع چند نفر باشد و آنهم باین لحاظ که آن کار بطور خصوصی قابل انجام و موقیت نبوده است.

لمپن‌ها که دارای نوعی روحیه خرد بورژوازی ماجراجویانه هستند مانند یک کیسه باروت بجرقهای منفجر می‌شوند. اینکه می‌بینیم روزنامه‌ها می‌نویسند که کسی برای یک ریال یا حادثه کوچک و بسیار بی‌اهمیت کسی را کشت، یک ذهن عادی از شنیدن این مجری تعجب می‌کند که چرا باید کسی برای یک ریال یا یک حادثه کوچک و فوق العاده پیش پا افتاده و حتی مسخره‌ای طرفش را بقتل برساند ناشی از عدم آشنائی بروحیات و عواطف و خصوصیات لمپن‌هاست.

لمپن‌ها، یکدیگر را شکار می‌کنند و کمتر اتفاق می‌افتد که لمپن‌ها از حوادث خطرناک و در عین حال بی‌اهمیت جان سالم بدربرند. آنها در جنگ و جدالهاشان اکثرآ بچاقو و کارد متولّ می‌شوند و در این لحظات بی‌خبری و جنون ممکن است کار بمrok یک یا چند نفر تمام شود. چاقو و کارد و پنجه بکس سلاحهای فردی است که فقط در موقع خطر جدی و حیاتی بکار می‌رود.

لمپن در جامعه تنها تنهاست و در هر شرایطی بخودش تکیه دارد مثل اینکه او هیچگونه ارتباطی با جامعه و مردم ندارد و مجبور است برای خودش زندگی کند. او در همه‌ی شرایط و موارد به تنها یی به نیروی بدنی و قدرت بازو و نیش چاقوی خود تکیه می‌کند. بهمین جهت وقتی با کسی حرفش می‌شود و اختلاف و کشمکش پیدا می‌کند برای دفاع از خود فقط از چاقو کمک می‌گیرد.

لهمپن‌ها متناسب با زندگی اقتصادی و شرایط اجتماعی و روحی خود گراش‌های بسمت مذهب و خرافات و متفاہیزیک پیدا می‌کنند اگر چه لهمپن‌ها در سنین کودکی و در موقعیت طبقاتی قبلی با افکار و اعتقادات مذهبی و در محیط مذهبی پرورش یافته‌اند ولی کار موقت وزندگی بسیار سخت و شاق، آنهم با در بدروی و آوارگی و فقر، آنها را بیش از بیش بطرف مذهب سوق میدهد.

لهمپن برای فراموش کردن تلخی‌های زندگی و کسب آرامش و تسلی خاطر از وسائل مختلف استفاده می‌کند که یکی از آنها مذهب است.

لهمپن، نصیب، قسمت، شانس و سرنوشت را قبول دارد و این نوع اعتقادات را از طریق مذهب و تصوف بدست می‌آورد و برای توجیه و تبیین اختلافات طبقاتی و تفاوت‌های زندگی خود و دیگران بمذهب متولی می‌شود.

لهمپن مذهب را بعنوان یک جریان اعتقادی و برای موقع ضروری قبول دارد.

اصولاً او نه بمذهب عمل می‌کند و نه زندگیش با دستورات و منظورهای مذهبی وفق میدهد ولی هم مذهبی‌ها از او راضی‌اند و هم او رابطه‌ی صمیمه‌ی و نزدیک و خوبی با آنها و روحانیون دارد.

لهمپن‌ها بعلت تزلزل و بی‌سرانجامی فوق العاده وضع اقتصادیشان، اغلب اعتقادات مذهبی‌شان با کفر و بلمگوئی و دشنام بخداویدن و مقدسات

مذهبی توأم است.

حوادث تلخ و ناگواری در زندگی لمپن پیش می‌آید که اورانسیت بهمه چیز و همه کس بدبین وزده و خشمگین می‌نماید. هر اندازه بین این حوادث ناگوار و مذهب ارتباط نزدیکتری باشد و یا طرف حادثه آدم مذهبی متظاهری معرفی شود عصباً نیت و عکس العمل و بسیارگوئی لمپن شدیدتر است.

نامردیها و تجاوزاتی را که لمپن‌ها در ارتباط با خشکه مقدسها و جانماز آبکش‌ها متحمل می‌شوند و صدمات و ناراحتی‌هایی را که بنام مذهب و خدا از حوادث و اتفاقات می‌بینند آنها را عمل‌الازمذهب دور کرده و با کفر و دشنام بیشتری از دین یاد می‌کنند. لمپن بوسیله مذهب اختلافات طبقاتی و زندگی پراز فقر و مسکن خود را توجیه و تفسیر کرده و از این طریق با ارضاء کردن خود موجبات خشنودی و تسلی خاطر خویش را فراهم مینماید.

چون مذهب برای لمپن در درجه اول جنبه ارضائی و تخدیری دارد گرایش لمپن بدرویشی و تصوف که از این لحاظ قوی‌تر است بیشتر از مذهب است. تصوف بازمینه‌های فلسفی و تقدیریش برای زندگی بی‌سراجام و محنت زده‌اوجذبه و کشش بیشتری دارد. در تصوف صحبت از تقدیر و سرنوشت و قسمت و تحقیر زندگی و تأیید عالم روحانی و دنیای دیگر و تسلیم و رضا است و چون این موضوعات در قالب داستانهای منظوم و مثنوی و غزل و شیوه‌های دیگر شعری بیان شده برای اودلن‌شین‌تر

موافقت با آن خالی از اشک‌آل نمی‌تواند باشد. تصوف از این بابت‌ها بر مذهب ارجح است و لمپن‌ها از هرجهت آمادگی بیشتری برای پذیرش تصوف دارند تا مذهب.

ضمناً میتوان جذبه و تأثیر تخدیری تعالیم عرفانی را با انواع تریاک و می و بنگ افزایش داد در حالی که مذهب با تخدیر میانه‌ی خوبی ندارد و بخصوص با می بشدت مخالف است.

لمپن مناسب با کار موقتش مراسم مذهبی را هم بطور موقت و در زمانهای معینی از سال برگزار می‌کند و مسلماً او چند ماه از سال را بطور موقت پیرو دین است و آداب و رسوم مذهبی را در حدامکان و بحسب اعتقاداتش انجام میدهد.

لمپن میگوید که در ماه محرم و صفر و رمضان باید همه‌ی کارها را کنار گذاشت و برای جبران وتلافی آن نهماه تاحدمکن در این سه ماه بمذهب پرداخت. لمپن میگوید که برای این سه‌ماه باید عرق‌خوری و روسپی‌بازی و کودک‌نوازی و قماربازی و حتی دزدی و کارهای دیگر را از هر نوع که باشد کنار گذاشت و از اذیت و آزار مردم اجتناب کرد. البته این نوع اعتقادات عملاً از حدود حرف تجاوز نمی‌کند و طرح اینگونه مطالب و گفتگوها در درجه اول برای تظاهر به دینداری و در عین حال جلب نظر و فریب دیگران است. آنان ضمن آنکه درین سه‌ماه بخصوص دردهه اول ماه محرم و نیمة دوم ماه رمضان در فرصت‌هائی که بدست می‌آورند در مجالس و مراسم مذهبی شرکت می‌کنند در عین حال حتی در عزیزترین شبها از قماربازی، کودک‌نوازی، دزدی، عرق‌خوری، و فاحشگی

مذهب و هیئت و عزاداری برای بعضی از لمپن‌ها ، هم فال است و هم تماشا . لمپن که بطور موقت بدنبال سیر کردن شکم خود و پیدا کردن جائی برای خوابیدن است ، تکیه و حسینیه و مسجد میتواند برای او از هر جهت در این مدت جای مناسبی باشد زیرا تا حدودی هم غذاش در این مدت فراهم است و هم حسینیه جای مناسبی برای استراحت است .

تشکیل و وسعت هیئت‌ها و مجالس روضه خوانی ضمن بسط تبلیغات و مراسم مذهبی موجب افزایش درآمد آخوندها و وعاظ میگردد و اغلب افراد هیئتی از لمپن‌های ممتاز و سرشناس حرف شنوی دارند و آنها هستند که میتوانند مستمعین را با جبار یا ملاحظات دیگر به مجالس عزاداری بیاورند و آنها هستند که میتوانند با استفاده از امکانات و نفوذ خود بین جماعت مذهبی محل ، مخارج حسینیه و مجالس عزاداری و پول روضه را تهیه و تأمین نمایند و آنها هستند که میتوانند مذهب را با رونق بیشتری حفظ و حراست نمایند . با این جهات لمپن‌ها با همه مفاسدی که دارند و اعمال خلاف شرعی که انجام میدهند مورد تأیید و احترام قرار میگیرند .

از طرفی لمپن‌ها ، با شرکت و کمک در برگزاری مراسم مذهبی اعتماد و احترام توده مذهبی را در مقابل آنهمه رذالت‌ها و پستی‌ها و مفاسد جلب میکنند و بدین صورت با تجارت خصوصی خود خوب میدانند که چگونه و چطور میتوان احترام و تأیید توده مذهبی را بدست آورد .

بیشتر تصادماتی که بین دسته‌ها در روزهای محرم و رمضان بر سر

جلو افتادن از همدمیگر رخ میدهد از دو نظر حائز اهمیت است .

۱- در هر شهر از مجموع هیئت‌ها و دسته‌ها فقط چند دسته بزرگ هست که سابقه چند ده ساله دارند و طی حوادثی که از سر گذرانده‌اند شهرت و معروفیت عمومی پیدا کرده‌اند. معمولاً تصادمات و کشمکش‌ها بین این چند دسته انجام می‌شود، دسته‌ای که بتواند از میان انبوه کشمکش‌ها و زدوخوردها موفق و سر بلند خارج شود شهرت و اعتبار درجه اول برای خود ذخیره خواهد کرد و از مزايا و نتایج آن بهره‌مند خواهد شد .

دسته موفق و پیروز بین توده مذهبی برای لمپن‌هائی که اداره آنرا دارند کسب شهرت و اهمیت مینماید و در روزهای گرم عزاداری محرم و رمضان همه‌جا بین افراد مذهبی صحبت از حماسه چگونگی پیروزی گردانندگان دسته موفق است .

۲- پیروزیهایی که از این نوع تصادمات بدست می‌آید موجب جلب نظر مقامات دولتی و عناصر پولدار و بازاری و پیشه‌وران می‌شود. در نتیجه گردانندگان هیئت که اکثرًا لمپن‌ها هستند می‌توانند از مجموعه این مزايا و امتیازات استفاده کنند.

لمپن‌ها بدو منظور اساسی در مراسم و جریانات مذهبی شرکت می‌کنند :

۱- اغلب مجالس عزاداری و هیئت‌ها زیر رهبری لمپن شاخص و باهمکاری و همدستی دیگر دور و بربهای او تشکیل واداره می‌شود. این نوع کوشش‌ها او و دوستانش را در نظر توده مذهبی شاخص می‌کند و ضمن جلب احترام و اعتماد مسلمین و مسلمات اینجا تنها جائی است که

لمپن خودش را از دیگران ممتاز کرده و تفوق خود را بر دیگران نشان میدهد و چون جای نجیبانه‌ای برای عرضه خود ندارد نمیتواند از این نوع حوادث برای عرضه شخصیت منکوب شده خویش استفاده نکند. این عمل برای لمپنی که در طول زندگی و در همه شرایط مورد تحقیر و اهانت است اهمیت فوق العاده‌ای دارد اکثریت جماعت مذهبی را توده خرد بورژوازی تشکیل میدهند، لمپن از اینکه خرد بورژوازی را در این نوع موقع این طرف و آنطرف میکشد و رهبری و فرماندهی دارد بطرز انتقام جویانه‌ای احساس غرور و تفوق میکند.

۲- با تشکیل و بسط این نوع مجالس ضمن رونق و حراست مذهب بردرآمد سخنران میافزایند. رضامندی سخنران موجب عفو و بخشش آنها است و بهمین وسیله بمراکز روحانی نزدیک میشوند و با تجلیل و احترام و حمایت از آنها و حامیان آنها متقابلا در موقع بحرانی پشتیبانی آنرا نسبت بخود جلب میکنند.

لمپنیسم و خانواده

لمپن‌ها مولود خانواده‌های خرد بورژوازی بی‌چیز و یا ثمره مناسبات زناشوئی زوجی لمپن و یا نتیجه خانواده‌هائی است که زندگی‌شان بطور همه جانبه تحت نفوذ لمپنیسم قرار گرفته و یا بسته آذگاریش داشته و سرانجام سقوط خواهند کرد و یا محصول خانواده‌هائی هستند که به جهاتی دچار جدائی و افتراق شده‌اند.

اغلب افرادی که در سالهای بین ۱۰-۲۵ سالگی سرازیر شهرها میشوند و آنها که از روستاهای و شهرهای درجه دو و درجه سه بخارط

کار و زندگی بهتر بشهرهای درجه یک و مرکز کشور مهاجرت می‌کنند بعلت بیکاری و فقر و سرگردانی و بخصوص سکونت در مرکز و محل-های لمپنی و معاشرت بالمپن‌ها و مهمتر از همه آشنائی با فرهنگ لمپنی با جبار بمشاغل لمپنی و صفووف آنها می‌پیوندند. شرایط زندگی اغلب خانواده‌های شهری طوریست که فرزندانشان در سالهای پائین زندگی، خود بخود بمشاغل زندگی لمپنی کشیده می‌شوند. این دسته افراد بیکی از سه خانواده زیر مربوط می‌شوند.

۱- خانواده‌های فقیر و گرسنه و در عین حال بارور که هر یک بیش از شش - هفت بچه قدر نیم قدر دارند. فرزندان این نوع خانواده‌ها بعلل اقتصادی و اجتماعی زیر، بصفوف لمپن‌ها می‌پیوندند.

الف - فقر و در نتیجه گرسنگی و مصائب ناشی از آن انسجام خانواده را گستته و آنرا دچار پریشانی و پاشیدگی می‌کند.

ب - پدر و مادر و حتی فرزندان بزرک آنها تمام وقت خود را در خارج از خانه به جستجوی کار و نان می‌گذرانند. اینان تمام عمر و در تمام ساعات کارشبانه روز با تلاش فوق العاده بدنیال حداقل زندگی هستند. اغلب پدر و مادرها بواسطه مشاغل متفاوت و کار و مشاغل شبانه‌روزی و کارهای خارج از شهر، هفته‌ها فرزندانشان را نمی‌بینند.

پدر و مادری که بدنیال نان فرزندانشان در بدر اینطرف و آنطرف در تلاش باشند فرزندانشان بدون هیچگونه مسئولیتی در کوچه و خیابان و هر کوی و محله‌ای باهر کس و ناکس دور از مواظبت و نظارت آنها صبح را بشب خواهند رساند.

پدر و مادری که تمام وقت با جبار در جستجوی نان فرزندان خود باشند از مواضع و مراقبت و تربیت فرزندان خود بازمی‌مانند و در واقع هیچیک نسبت بدیگری مسئولیتی قبول نمی‌کنند.

ج - مردم فقیری که در مرکز و شهرهای درجه یک بسر میبرند فقط میتوانند در محله‌های فقیر نشین یک اطاق کرایه‌ای داشته باشند. در هر یک از اطاقهای تنگ و تاریک یک حیاط اجاره‌ای، پنج شش بچه با پدر و مادرشان زندگی می‌کنند. منازل محقر چهل پنجاه متری گنجایش آنها را نداشته بنا چار صبح که پدر و مادرها خانه را برای کار و فعالیت ترک میکنند پس و دخترهای کوچک و بزرگ نیز باید روانه کوچه و خیابان وزباله‌دانی‌های اطراف شوند. زندگی در کوچه و خیابان و زباله‌دانی‌ها دور از چشم پدر و مادر و بدون هرگونه مسئولیت و در یک محیط آلوده و مسموم افرادی بهتر از لمپن و ولگرد بار نخواهد آورد.

د - نقاط فقیر نشین، محل سکونت و زندگی و رشد و تکثیر لمپن‌ها لامپنیسم است. فرزندان خانواده‌های بی‌چیز بشدت تحت تأثیر لمپن‌ها پرورش می‌باشند و از همان آغاز رشد و زندگی تمام حرکات و رفتار و خصوصیات لمپنی را تقلید میکنند. فرزندان کارگران و خرد بورژوازی و کارمندان کم درآمد در محیط زندگی خود و از طبقات مختلف و زندگی‌های متفاوت، فقط لمپن‌ها را بعنوان چهره‌های سرشناس و مؤثر می‌شناسند زیرا آنها هر چه دیده‌اند و آنچه در خانواده و در هر کوی و بروز در باره زندگی و خصوصیات لمپن‌ها شنیده‌اند حاکی از تحسین و تمجید و موجب اعجاب دیگران بوده است.

کودک از افراد برگزیده محیط زندگی خود تقلید و پیروی میکند.
فرزندان خانواده‌های بی‌چیز با جبار از لمپن‌ها که برگزیده محیط زندگی‌شان است تقلید کرده و بدنبالشان میروند. بین دانش آموزان جنوب شهر افرادی مانند طیب و حسین رمضان یخی سمبل واژه لحاظ مورد توجه واقع میشوند در حالی که در مدارس شمال شهر این افراد نه تنها برگزیده و مورد علاقه نیستند بلکه حرکات و رفتار و طرز بیان و در مجموع زندگی‌شان موجب مسخره و خنده و بطور کلی تهوع آور است.

ه - اغلب مشاغل خرد بورژوازی بی‌چیز در جامعه‌های عقب مانده مشاغل لمپن‌ها هم هست. فرزندان خانواده‌های فقیری که با جبار در سنین ۱۰-۱۵ سالگی بدنبال کار و شغلی رها میشوند اغلب در مشاغل خرد بورژوازی کاری پیدا میکنند که در آنجا زیر نظر لمپن‌ها انجام وظیفه میکنند محیط کار بشدت تحت تسلط و نفوذ لمپنیسم است .

این کودکان در همه‌ی شرایط و در همه‌جا با یک موج قوی لمپنیسم رو برو هستند ..

۲ - خانواده‌هایی که دچار پریشانی و کشمکش اجتماعی هستند:
الف - مردانی که چند زن انتخاب میکنند فرزندانشان قربانی هوشهای پدر و کشمکش‌های درون خانواده و جنجالها و مصائب ناشی از آن میشوند به صورت که در نظر بگیریم خانواده‌های چند زنی یا بکلی از تربیت فرزندان خود بازمانده‌اند یا فرزندانشان در فساد و با تلاع لمپنیسم سقوط کرده‌اند .

ب - با آنکه خرد بورژواها و کارگران در مورد جریانات

ناموسی و انحرافات خانوادگی خودرا متعصب و انعطاف ناپذیر نشان میدهند ولی در اغلب مواقع عکس العملشان در مقابل لغزشها و انحرافات، بخصوص موقعی که پای خانواده و فرزندانشان بطور جدی در میان بوده خیلی حساب شده و مسامحت آمیز از کنار آن گذشته‌اند.

با این حال جریانات ناموسی و انحرافات، اغلب تامرز جدائی و افتراق پیش می‌رود و فرزندان این خانواده‌ها از جهات مختلف دچار سرگردانی و پریشانی می‌گردند.

ج - پریشانی‌های ناشی از فقر و جهل و کشمکش‌هایی که بر روی مسائل بسیار جزئی ولی با اهمیت آغاز می‌شود سرانجام بپایانی نامطلوب و افتراق خانواده و ناراحتی‌های نزدیک با آن می‌انجامد.

۳- اکثر فواحش، رقصه‌ها، گارسونها و خانم رئیس‌ها که در سالهای پیری و درماندگی، روزگار پریشان و بی‌سرانجام خود را می‌بینند بفکر چاره افتاده برای جلوگیری از آن، قبل از نازائی و در سنین جوانی یکی از فرزندان اث خود را برای روزگار پیری و درماندگی خود نگهداری و در نزد خود بیادیگری بزرگ می‌کنند تا بعد از از کار افتادن مادر دختر کار مادر را ادامه دهد و زندگی جریان عادی خود را طی کند.

۴- فرزندانی که مولود ازدواج‌های بیجاونا مناسب و بی‌سرانجام مرد و یا زن لمپن یا همسر غیرلمپن هستند. این نوع فرزندان اکثر از ندگی و سرنوشت پدر یا مادر لمپن خود را خواهند داشت.

لمپنیسم و زناشوئی

لمپن بعلت شرایط زندگی و وضعیت کار و خصوصیات اجتماعیش

از زناشوئی و تشکیل خانواده برای همیشه محروم است.

لمپن هیچ وقت حتی برای چند ماه کار معین و مداومی ندارد.

زندگیش باطفیلی گری میگذرد و مشاغلی هم که دارد موقعی و خیلی کوتاه مدت است. بیشتر مواقع بیکار است و با فقر و گرسنگی دست و پنجه نرم میکند. کار موقعی اش هم نامطمئن و کم درآمد و زودگذر است.

چون کارش موقعی و بی ثبات است در آمش هم نامعین و موقعی است.

خانواده مسأله جدی زندگی است و تحقق آن بستگی بکار و در آمد ثابت و حساب شده و مداوم افراد دارد. لمپن با شرایط کار و وضع زندگی و درآمد اندکش از خانواده وزندگی معمولی بی نصیب است. کارهای بریده بریده و موقعی و نامطمئن، درآمد لمپن را بحداقل تقلیل داده وزندگیش را با بیکاری و فقر و رنج مداوم توأم کرده است. لمپن باز زندگی بسیار محدود و فقیرانه و انگلی خود اغلب روزهای هفته از شکم سیر بی نصیب است و همیشه بطرز رنج دهنده‌ای در دغدغه نهار و شام و پول چائی خود بسرمیبرد.

لمپن که از بیکاری و فقر و دردهای کشنده‌ی زندگی رنج میبرد بزندگی محدود و درآمد ناچیز و موقعی و وضع فقیرانه رضا داده است. او بعلت همین شرایط کار وزندگی خاص، دارای جا و مسکن معین و معلومی نبوده و در تمام مدت زندگی به در بدی و بی خانمانی بسرمیبرد.

لمپن با آنکه اکثرًا از قهوه خانه بعنوان مطمئن‌ترین محل سکونت استفاده میکند و در مواقع بیکاری و قرض و فقدان هر نوع درآمدی مجبور است قهوه خانه را بحاشیه خیابان (درویستان) تعویض کند.

لهم پن درم واقعی که بکار مشغول است ۱- بعلت دوری راه
۲- حفاظت از وسائل کار و کالاها ۳- بخاطر صرفه جوئی و پس انداز
۴- عدم دلبستگی بمحل سکونت ۵- بی تفاوتی نسبت بمحل سکونت
دیروز و امروز و حتی فردا همانجا که کار میکند در صورت امکان
بیتو ته میکند.

در مجموع، لهم پنی که از عهدۀ زندگی بسیار فقیرانه و سراپا رنج
خود بر نمی‌آید و همیشه زندگی بی سرانجامش را با پریشانی و بی خانمانی
این طرف و آنطرف میکشد چگونه میتواند مسئولیت خطیر و جدی
زندگی زن و فرزندان خود را بعهده بگیرد؟

لهم پن متناسب با کار و در آمد موقتی، در طول زندگی، زنان
موقعی انتخاب میکند. با در آمد موقت نیاز جنسی اش را هم بطور موقت
ارضاء میکند. در صورت پیدا کردن کار چند ماهه و در آمد مطمئن تر
اغلب اتفاق میافتد که با یکی از فواحش (که بیشتر موقع بطور موقت
و سرپائی با او بوده) برای مدتی و بطور موقت زناشویی میکند و طبق
رسوم معمولی لهم پنی باریختن آب پاکی بر سرش تطهیر شد و طبق
دستورات شرعی عقدش میکند و بگفته خودشان (می نشاندش).

این نوع پیوندهاهم موقعی وزودگذر است و با اولین نسیم بیکاری
و فقر و فقدان در آمد اساس متزلزلش بلا فاصله فرو خواهد ریخت.

لهم پن های هستند که از لحاظ هیکل و خصوصیات لهم پنی بین دیگران
شاخص و ممتاز ند. لهم پن های شاخص اکثرًا مورد توجه فواحش و رفاقت ها
و خانم رئیس ها واقع میشوند و در واقع آنها خاطر خواه لهم پن ها شده و

آنها را بعنوان رفیق شخصی خود انتخاب میکنند. این لمپن‌ها تا ادامه این وضع زندگی روبراهمی دارند زیرا فاحشهی خاطرخواه هم رفیقه‌اش هست هم پولهای کار کرد هفته را بجیش میریزد و هم برایش بطرق مختلف خرج میکند.

وضع ظاهری لمپن‌ها^۱

لمپن را از لحاظ هیکل ولباس و تکلم و راه رفتن و حرکات دیگر بخوبی میتوان از سایر افراد تشخیص داد.

۱- هیکل - لمپن‌هایی که بدنشان استعداد چاق شدن داشته باشد با استفاده از تمام امکانات و کوشش خستگی ناپذیری بتمام وسائل برای چاق شدن و پیش آوردن شکم متول میشوند. از شرایط لمپنی از لحاظ هیکل ظاهر، اصل اساسی، هیکل فربه و شکم برآمده است و کسی که در این مورد موفق باشد قسمت مهمی از شرایط لمپنی را کسب کرده است و خیلی زود از طرف دیگران بعضویت رسمی پذیرفته میشود.

لمپن‌های چاق و خپله بلحاظ هیکلشان از احترام و ارج بیشتری برخوردارند و در همه جا با ما شالله ما شالله دیگران روبرو شده و مورد

۱- این مشخصات در درجه اول و بر رویهم شامل دسته‌ای از لمپن‌ها که به جاهلها سعر و فند میشود، ولی چون دسته‌های دیگر لمپن از جهاتی بخصوص در این موارد تحت تأثیر جاهلها میباشند و چون این نوع مشخصات نه تنها درین جاهلها بلکه درین سایر لمپن‌ها هم دیده میشود ضمن توجه به ویژگی آن آنرا بطور عام آورده‌ایم. ضمناً با آنکه بعضی از این سنت‌ها مانند طرز و نوع لباس، کهنه و تقریباً منسوج گردیده با این حال آنرا ذکر کرده‌ایم.

تحسین قرار میگیرند و چه بسا که از همین لحاظ مورد حساب دیگران
واقع شده و ناراحتی هایی بوجود میآید.

۲- پرخوری - یک ظرف کله پاچه با یک و یا یکی و نصفی نان
سنگک برای صبحانه و یک دیزی آبگوشت و یکی دوتا نان سنگک برای
نهار و شام و یک بادیه بزرگ آبدوغ خیار مفصل و نان خشک شده اکثر
غذای یومیه لمپن هارا تشکیل میدهد.

هر چه لمپن بیشتر بخورد و حجم آبگوشت و مقدار نان را بالا
ببرد و آروغ های صدادار ول کند با ما شا الله ما شا الله عده بیشتری روبرو
میشود و امتیاز تازه ای کسب خواهد کرد و در قهوه خانه های محل افراد
بیشتری درباره اش صحبت خواهند کرد. البته لمپن های سرشناس و با نفوذ
بخصوص بعد از موقیت ها و پیروزی های سالهای جوانی و شخصیت و
نفوذی که در بین لمپن های جوان و سایرین کسب میکنند از بعضی حرکات
جاهلی از آن جمله آروغ زدن پرهیز مینمایند. لمپن خوش ندارد که با
قاشق و چنگال غذا بخورد. معتقد است که (پس خدا این دستها را برای
چه به آدم داده است).

لمپن ها در مناسباتشان با افراد دیگر و بخصوص بین خودشان
کسانی که مسائل و مباحثی را بمیان آورند که از حدود فهم و ادارک لمپن
خارج باشد بطریق مسخره ای میگویند (داداش از کلاس شش بالا صحبت
میکنی) و یا کسانی که در معاشرت ها و رفتار و کردارشان خارج از رسم
و آداب لمپنی باشد (مانند با قاشق و چنگال غذا خوردن و رعایت نظافت
را کردن) از خودشان نمی دانند و حاضر نمیشوند مناسباتشان با چنین

افرادی ادامه پیدا کند.

هر لمپنی قصه‌های زیادی از خود و دیگران در باره پرخوری و چگونگی آن‌آماده دارد که اغلب در موقع لازم نقل میکند.

۳- تکلم - لمپن‌ها لهجه خاص خود دارند، و از ضرب المثلها و داستانهای استفاده میکنند که سمبول زندگی آنهاست و بخوبی این حکایت‌ها و ضرب المثلها و نوع بیان، روحیه و اخلاق و رفتار و شکل زندگیشان را بر ملا میسازد.

лемپن‌ها باشکستن و کوتاه و بلند کردن واژه‌ها و کشیدن بعضی و بریدن آنها بیان مخصوص خوددارند.

۴- لباس - لمپن‌ها کت و شلوار بلند و گشاد با دم پای نزدیک به ۳۰ سانتیمتر که بآن زنجیر میدوزند میپوشیدند.

تا چند سال قبل کت و شلوارهای مشکی با کلاه محملی هم رنگ و کفش سیاه یک لای پاشنه خوابیده تمام میخ و پیراهن یقه باز وزیر شلوار بلند راه راه (که اغلب از شلوار بیرون است) و عرق‌گیر ابریشمی نصف آستین، لباس تمام رسمی لمپن‌ها بود.

اینان اکثر از پارچه‌های رنگی راه راه استفاده میکردند. چون به هیکل‌های قناس (کوتاه و چاق) لمپن‌ها پالتوهای کلفت و سنگین برآزنده نیست اکثر آنرا روی دوش می‌اندازند و پارچه آنرا اکثر از پارچه‌های سورمه‌ای یاقه‌های انتخاب میکردند.

اکثر لمپن‌ها دستمالهای چهارخانه‌ی بزدی نخی یا ابریشمی داشتند که چون حتی در جیب‌های بزرگ لمپن‌ها هم جانمیگرفت دور دست

خود می‌پیچیدند و یا روی شانه و دورگردنشان می‌انداختند.

لمپن با بارانی و چتر میانه‌ای نداشت و کم و بیش هنوز هم ندارد. چون بارانی و چتر و پوشاسکی در این حدود را زیگول بازی تلقی می‌کند. در سالهای اخیر لمپن‌ها مدت‌رین فرمهای لباس ستارگان سینما را می‌پوشند و اغلب شان در خیابان و کافه واغذیه فروشی و حتی محل کارشان با کراوات ظاهر می‌شوند این روزگار تشخیص و فرق بین لمپن و زیگول از لحاظ لباس و آرایش مو و وضع ظاهر بسیار مشکل است.

۵- راه رفتن - در موقع حرکت پاشنه‌های کفش خوابیده‌اش را روی زمین می‌کشد و با صدای مخصوص پاشنه‌های کفش دستها را بفاصله زیادی حرکت میدهد و بطرز خاصی هیکلش را بجلو می‌کشد.

همین که هوا رو بگرمی می‌گذارد کتش را روی دوشش می‌اندازد و جای آویز کتش را بالانگشت دست چپش از پشت سر نگه میدارد.

۶- خالکوبی - بدنش پر از خال است و اکثر خال‌ها عکس زن، اژدها، ملائکه و شیراست. لمپن آرزوها و تمایلات و خواسته‌هایی که بآن نرسیده بصورت عکس و بطرز سمبیلیک روی بدنش خال کوبی کرده است. لمپن بعلت محرومیت از زن در آماده‌ترین سنین زندگی عکس‌های متعددی که شباهت و یادگار زنانی است که دوستشان داشته و محبتشان را در دل دارد روی بدنش خالکوبی می‌نماید.

می‌گویند شیر سلطان جنگل است و هر لمپنی آرزو می‌کند و می‌خواهد که سلطان و یکه‌بزن جنگل لمپن‌ها باشد چون در عمل موفق نمی‌شود در ذهن خود و بر روی سینه‌اش آنرا تحقق میدهد.

میگویند ازدها حیوانات دیگر را می‌بلعد این هم رابطه‌ای با آرزوهای سرکوب شده و خواسته‌های تحقیق‌نیافتۀ لمپن دارد. فرشته‌هائی که بروی دوش لمپن خالکوبی شده‌اند نماینده اعتقادات مذهبی لمپن و هماندو فرشته‌ای هستند که بروی شانه‌های انسان جا دارند و اعمال خوب و بد هر کس را ثبت می‌کنند.

معرفی لمپن‌ها از چه مبانی و مشخصاتی ناشی می‌شود؟

لمپن‌ها معرفی افراد را با اسم فامیلی، مخصوص طبقات بالا میدانند بهمین جهت یکدیگر را با اسم کوچک می‌شناسند برای نمونه حتی یک لمپن راهم نمیتوانید سراغ کنید که با اسم فامیلش معروف باشد زیرا لمپن پیش‌خود حساب می‌کنند که من از لحاظ اقتصادی و موقعیت اجتماعی و بهره‌مندی از موahب و نعمات مادی زندگی و منزلت اجتماعی در چه موردی بادیگران بخصوص طبقات بالا مشترک و مساوی هستم که در این مورد با آنها برابری کنم؟

لمپن با احساس حقارت نسبت به طبقات بالا و بعلت وضع اقتصادی و خصوصیات طبقاتیش وهم چنین بخاطر عدم درک علمی مناسبات اجتماعی، قادر بشناخت و فهم موجبات موahب زندگی و نعمات مادی و تشخّصات اجتماعی طبقات بالا و محرومیت‌ها و مصائب زندگی خود نبوده و نا‌آگاهانه دو زندگی متفاوت را حقیقی وابدی میداند و بهمین لحاظ با رضامندی به سرنوشتی که برایش تعیین کردند تن میدهد. اصولاً لمپن‌ها معرفی بفامیل را برای خود ممثل تمام مراتب دیگر تجاوزی بقلمرو

و حقوق بالائی‌ها تلقی می‌کنند.

لمپن‌هایی که با معرفی کردن خود با اسم فامیل یا موارد مشابه دیگر بخواهند ادا و اصولهای بالائی‌هارا در بیاورند و یا بطریقه‌ی بفکر نزدیک شدن ببالائی‌ها و چسباندن خود با آنها باشند بطرز مسخره و تحقیرآمیزی مورد استهزا و مضحكه لمپن‌های دیگر قرار می‌گیرند.

هر لمپنی که بخواهد پا از گلیم طبقاتی و موقعیت اجتماعی خود بهرنحوی بیرون گذارد با کشنده‌ترین نیشخندها و بدترین دشناها و قضیحانه‌ترین دست‌انداختن‌ها رو برو خواهد شد.

لمپنی که بخواهد تحت تأثیر طبقات اجتماعی دیگر یافراهموش کردن زندگی و خصوصیات لمپنی خود بدنبال اخلاق و رفتار و کردار طبقات دیگر باشد با ساخت ترین مخالفت‌های طنزآمیز مواجه خواهد شد.

لذا لمپن‌ها برای معرفی و شناسائی خود بجای اسم فامیل از ملاک‌ها و مشخصات دیگری استفاده می‌کنند. این نوع ملاک‌ها و مشخصات ضمن آنکه جنبه دیگری از خصوصیات لمپن‌ها را نشان میدهد معرف فقر و جهل و عقب‌ماندگی و محکومیت فوق العاده آنهاست در عین حال بدینوسیله غم انگیز ترین تحقیرها وزشت‌ترین اسم گذاری را درباره خود معمول میدارند.

بینیم شناسائی و معرفی لمپن‌ها برچه مبانی و مشخصاتی مبتنی

است؟

۱- نقص بدنی - اکثر لمپن‌هایی که بدنشان دارای نقص و عیبی باشد بهمان نقص و عیب جسمانی معروفی و شناخته می‌شوند مثل رسول‌شله،

تقی یک چشم، حسین لالی... و ...

۲- مشخصات بدنی - این عده از لمپن‌هایی که از لحاظ جسمانی و هیکل، مشخصه و خصوصیت ویژه‌ای داشته باشند؛ براساس همین مشخصه‌ی بدنی معرفی و شناخته می‌گردند مثل علی زاغی، حسین سیاه، جعفر خالدار ... و ...

۳- حرفه - لمپن‌هایی هستند که در طول سال کارهای متفاوتی پیشه می‌کنند ولی اورا با اسم حرفه‌ای که از بچگی آموخته و سالهای زیادی از این طریق کسب در آمدوزندگی کرده است می‌شناسند. در نتیجه اگر چنین لمپن‌هایی از مشخصات دیگر لمپنی عاری باشند اورا بحرفة اولیه‌اش معرفی می‌کنند مثل محمود مطرب، حسن نجار، اصغر شوفر.

۴- منسوب کردن بزادگاه - اکثر لمپن‌ها از ده و شهرستان زادگاه خود به تهران و شهرستانهای دیگر مهاجرت کرده‌اند بعضی از این افراد با اسم زادگاهشان شهره می‌شووند مانند علی یزدی، غلام محلاتی، محمد ترکه.

۵- با اسم پدر - پدر اغلب لمپن‌ها در محیط زندگی خود به جهاتی سرشناس هستند برای معرفی این عده از لمپن‌ها با اضافه کردن اسم پسر با اسم پدر اورا معرفی می‌نمایند مثل محمد رجب، حسین رمضان یخی.

۶- با اسم مادر - بعضی مادرها از پدرها معروف‌ترند و باین جهت اسم پسر را با اسم مادر اضافه می‌کنند. مثل جواد صغیری، رضای فاطمه سلطان.

۷- صفات و خصوصیات فردی - صفات و خصوصیات و اعمال حال و گذشته فردی لمپن‌ها یکی دیگر از وسائل شناسائی و معرفی آنهاست.

البته ممکن است این صفات و کردار حالت و کار دائمی کسی نباشد بدین معنی که کسی حالات و کرداری را در گذشته داشته ولی حال از دست داده است مثل علی‌دزده، رضا بزدل، احمد بیدین، اصغر پلنگ.

ضمیراً چون لمپن‌ها در طول زندگی خود فاقد هر نوع مالکیت تولیدی و استقلال اقتصادی هستند و زندگی‌شان با انگل شدن بدیگران و طفیلی‌گری و احياناً مشاغل موقت بسیار کم در آمد و در عین حال فاقد ارزش و اعتبار اجتماعی می‌گذرد از لحاظ خصوصیات اجتماعی و اخلاقی هم آدمهای نو کر و چاکر و فرومايه‌اند.

لمپن که از لحاظ اقتصادی زندگی‌اش بانگلی و طفیلی‌گری گذشته آدم بی‌شخصیت و فرومايه‌ای است که وقتی اسمش را با آقا آغاز کنی مثل اینکه تارهای حساس کمپلکس‌ها و عقده‌هایش را بحرکت آورده باشی باعصبانیت می‌گوید: آقا چه خریه... آقا مرتضی علی است یا بالحن مسخره‌ای که حکایت از عقده‌ها و حقاره‌هایش می‌کند طرف را مورد سؤال قرارداده می‌گوید: (ترا ببین که چقدر بی‌آفائی کشیده‌ای که بمن می‌گوئی آقا!). وبخصوص اگر کسی جلوی اسمزن لمپن خانم بی‌اورد با بدترین فحش‌ها و ناسزاگوئی‌های لمپن مواجه خواهد شد.

بهمین جهت وقتی لمپن‌ها بخواهند به بزرگترها احترام کنند و یا دیگران بخواهند آنها را مورد احترام قراردهند بجای آقا داش (مخفف داداش) و مشتی (مشهدی) و کل (کربلائی) و میرزا قبل از اسم اصلی می‌آورند مثل داش رضا، مشتی علی، کل عباس، میرزا حسین.

بخاطر داشته باشیم که لوطی‌های سابق در طول حیات خود گاه

اتفاق می‌افتد که پای پیاده چندین مرتبه بمشهد و کربلا میرفتند و از این جهت با اضافه کردن مشتی و کربلائی به جلوی اسمشان ضمن کسب احترام فوق العاده بین لوطی‌ها و لمپن‌ها نظر توده مذهبی را هم نسبت بخود جلب میکردند.

اکنون هم با وجود راهها و وسائل نقلیه جدید و ارزان، بعلت فقر و قلت در آمد هر لمپنی تا قبل از سالهای ۳۰-۴۰ سالگی موفق بزیارت مشهد و کربلا نخواهد شد.

در هر صورت مسافرت مشهد و کربلا از جهات گوناگون موجب کسب شخصیت و احترام وارج لمپن است.

محل سکونت و تکثیر و رشد لمپنیسم (بویژه در تهران)

لمپن‌ها در نقاط سکونت جمعیت متحرك و حول و حوش نقاطی که بنگاههای مسافربری و مسافرخانه‌ها واقع شده‌اند و میادین کالاها و بنگاههای حمل و نقل و مناطق کار و فعالیت و سکونت دهقانان و شهرستانی‌هایی که برای کار وقت شهر رومیاً ورند و نقاط سکونت خردۀ بورژوازی بی‌چیز سکونت دارند. لمپن‌ها در این مراکز ساکنند. کار میکنند، زندگی میکنند و رشد و تکثیر می‌یابند.

مراکز مهم و درجه اول سکونت و زندگی لمپن‌ها در تهران عبارتند از:

سرتاسر خیابان مولوی، از میدان شاه تامیدان گمرک و ادامه آن تا پل امامزاده معصوم و امامزاده حسن و غلب خیابانهای متقاطع آن.

مراکز مهم سکونت، کار و زندگی لمپن در سرتاسر این مسیر قرار دارد: میدان شاه، میدان مولوی، با غ فردوس^{۶۲}، بازار چه سعادت، صابون پزخانه، خانی آباد، میدان اعدام، دروازه غار، میدان گمرک و دروازه قزوین.

از مراکز مهم دیگر - میدان مولوی تا میدان شوش و ادامه اش بطرف کوره پزخانه ها تا شهر ری و خیابان صاحب جمع و میدان امین‌السلطان و غله، میدان شاه تا میدان شوش، میدان شوش، میدان غار، میدان راه آهن و ادامه اش تا جوادیه، میدان اعدام تا میدان غار و کلیه محله ها و کوچه و خیابان هائی که بین این حوالی واقع شده اند.

مراکز درجه دوم عبارتند از: بی‌سیم نجف آباد، بازار چه نایب‌السلطنه، سرچشمہ، پامنار، محله عرب‌ها، بازار چه مروی، میدان شاپور تامولوی، بازار چه قوام‌الدوله، خیابان سپه، شرق پارک شهر.

مراکز درجه سوم عبارتند از میدان فوزیه، میدان مجسمه، سی‌متري جنوبي، اطراف بنگاههای بزرگ مسافربری و بنگاههای حمل و نقل کالاهای تجاری، خیابان ناصرخسرو، بوذر جمهوری، امیر کبیر، مولوی جنوبي و خیابان خراسان.

حدود تهران برای دهستانان و شهرستانی‌های تازه وارد و آنان که برای کار بصورت دائم یا موقت توسط این بنگاههای مسافربری یا راه آهن، سرازیر تهران می‌شوند همین خیابان هاست.

اکثر کسانی که ساله است در تهران زندگی می‌کنند هنوز از این حدود خارج نشده‌اند و تهران را فقط همین حدود می‌شناسند و اصولاً

قسمتهای دیگر تهران جز محل سکونت و کار خود را بنام تهران قبول ندارند.

لمپن‌ها اکثرآ در قهوه‌خانه‌های بزرگ میدان مولوی، با غرفه‌دوس، میدان و خیابان قزوین و گمرک و راه آهن و شوش، کوره پزخانه و خیابان غار سکونت دارند. قهوه‌خانه محل خواب، استراحت، تفریح، کار و پاتوق لمپن‌هاست.

قشر پائین و تهی دست خرد بورژوازی نیز اکثرآ در امامزاده حسن، پل امامزاده معصوم، خیابان فرح آباد، مولوی، بی‌سیم نجف آباد، شوش و غار زندگی می‌کنند.

دهقانان، کارگران و خرد بورژوازی بی‌چیز شهرستانی که بجست و جوی کار و زندگی وارد تهران می‌شوند تا پیدا کردن کار و سرو صورت دادن بزندگی‌شان مناسب‌ترین نقاط برای سکونت و زندگی‌شان همین حول و حوش بنگاههای مسافربری است. قهوه‌خانه‌های بزرگی که بیکاران شهری و روستائیان را در خود جا داده است میتوانند جای مناسب و بسیار ارزانی برای آنان باشد.

دهقانان و شهرستانیهایی که در جستجوی کار و زندگی بهتر به تهران آمده‌اند، تهران بعلت شدت مهاجرت وضع فعالیتهای اقتصادی قابلیت پذیرش آنان را ندارد. در نتیجه دهقانان و شهرستانیها تحت تأثیر محیط و شرایط زندگی و خصوصیات لمپنیسم قرار گرفته بعلت بیکاری و فقر در مدت خیلی کوتاهی بلمپن تبدیل شده و بهارتش آنها می‌پیونددند و زندگی لمپنی را در جنب دیگران و با همکاری و راهنمائی آنها آغاز

چرا لمپن‌ها در جنوب شهر سکونت، کار و زندگی میکنند؟

۱- این مراکز در درجه اول، محل سکونت خرده‌بورژوازی متوسط و تهیه‌ست، کارگران و دهقانان و شهرستانیهای تازه‌وارد است. در این مراکز اتفاقهای اجاره‌ای بیشتر و اجاره‌خانه نسبت به نقاط دیگر شهر پائین‌تر است.

۲- لمپن‌ها با کارهای موقت و کارگری در کارگاههای دستی عملأ با خرده‌بورژوازی و کارگران که ساکنین اصلی این مراکزند آمیختگی و معاشرت دارند.

۳- لمپن‌ها در همسایگی خرده‌بورژوازی و وقت‌گذرانی و مزاحمت در قهوه‌خانه و گذرگاهها و محله‌ها و خیابانهایی که محل کسب و کار خرده‌بورژوازی است احساس نامنی، ناراحتی و مزاحمت نمی‌نمایند.

۴- عمدۀ مشاغل خرده‌بورژوازی تهیه‌ست و مشاغل موقت لمپن‌ها مانند عدس فروشی، لبو فروشی، طوافی و دوره‌گردی درین محل‌ها متumer کر است و اکثر کارگاههای کوچک دستی و اغلب کارخانه‌ها و کوره‌پزخانه‌ها درین قسمت شهر قرار دارد.

۵- اکثر بنگاههای حمل و نقل کالاهای تجارتی، بنگاههای مسافربری و توقفگاههای بزرگ و کارگاههای بزرگ مکانیک اتومبیل و مغازه‌های فروش لوازم اتومبیل درین خیابانها قرار گرفته است. لمپن‌ها با کار موقت در میادین میوه و بنگاههای حمل و نقل و مسافربری و

تعمیرگاهها عملاً درین مراکز پراکنده‌اند.

۷- قهوهخانه‌های بزرگ لمپینی و باعچه (قهوهخانه‌هایی که حیاط مشجردارند) در این مراکز پراکنده است (قبل‌اشاره شد که قهوهخانه مناسب‌ترین و مشخص‌ترین محلی است که لمپین‌ها در اختیار دارند. زیرا قهوهخانه برای لمپین محل صرف چای، صبحانه، نهار و شام، محل سرگرمی و تفریح، محل استراحت و خواب، محل خرید و فروش، محل درخواست کمک و قرض از دوستان و نزدیکان، محل دیدار دوستان و همکاران، محل تدارک و قرار و مدار طرح‌ها و برنامه‌ها و محل وقت‌گذرانی و سکونت است).

۸- ارزان‌ترین مسافرخانه‌ها درین خیابانها قرار دارد.

۹- شهرنو و کافه رستوران‌های مناسب با کافه‌های ساز و ضربی اطرافش درین قسمت واقع است.

۱۰- اکثر دهقانان و شهرستانی‌های مهاجر در آغاز ورود به تهران تا مدتی درین مراکز سکونت می‌کنند چرا که راه آهن و بنگاه‌های مسافربری درین مراکز واقع است و آنهایی که در تهران دوستان واقوام و همسه‌ریانی دارند اکثراً درین نقاط پراکنده‌اند و اهالی این قسمت شهر و وضع ساختمان‌ها و محله‌ها و مغازه‌های نسبت به نقاط دیگر شهر به شهرستان و شهرستانی‌ها و دهقانان خیلی نزدیک‌ترند.

تفریحات لمپینی

کبریت‌بازی، پای‌نقل‌نقال نشستن، شاه و وزیر‌بازی، فحش‌بازی،

خواهند شماره ماشین، تلویزیون، رادیو، سینما، دود، عرق خوری، رفتن به قبرستان و امامزاده و حضور در معرفه از رایج‌ترین اشکال تفریح و سرگرمی لمپن‌هاست. خصوصیات و خصایص لمپن‌ها را میتوان از تفریحات و سرگرمی‌هاشان بویژه تفریحات خاص تشخیص داد. لمپن‌ها تفریحات ویژه خود دارند که بازندگی و روحیه‌شان متناسب و هماهنگ است. هر بازی و سرگرمی‌ای جنبه‌ای از زندگی و وضع روانی لمپن را نشان میدهد. بخوبی میتوان از نوع سرگرمی بارتباط آن با زندگی و خصوصیات لمپن نزدیک شد و بدین طریق سطح شناسائی و آگاهی را افزایش داد.

بازی شاه - وزیر و پای نقل نقال نشستن آرزوها و تمایلات بجایی نرسیده و بسیار انجام لمپن‌ها را تسکین میدهد.

در واقع لمپن‌ها، من برتر خود را در بازی و افسانه‌ها جستجو میکنند. در بازی شاه - وزیر لمپن در صحنه بازی بقدرت میرسد و دستوراتی میدهد که اغلب انتقام‌جویانه است و در ضمن بازی بطریقی با کسی که نتوانسته است در زندگی عادی مقابله کند در حین بازی بمبارزه برمی‌خیزد.

در بازی شاه - وزیر لمپن توسری خوردده و ضعیف احساس غرور و قدرت میکند و در صحنه بازی آرزوهای برادر فته اش زمینه ظاهر و بروز پیدا میکند و گاه چنان سرگرم بازی و دنیای خیالی و ذهنی آرزوها و امیال خود میشود که بکلی محیط بازی و خودش را ازیاد میبرد.

داستانهای شاهنامه و دلاوریهای قهرمانان ایران باستان لمپن را

بوجد و شور میآورد و آرزوهایی که در واقعیت سرکوب شده، در خیال خود زنده کرده و تحقق میبخشد . در گذشته بعضی از لمپن‌ها هر شب ساعتها و برای ماهها و اغلب سالها در قهوه‌خانه‌ها می‌نشستند و باولع به قصه‌های حماسی شاهنامه‌گوش میکردند.

حکایتها و داستانهای تازه‌ای که نقال بحماسه‌های شاهنامه‌می افزاید نه تنها موجب دلتنگی و ملال خاطر لمپن نمی‌شود بلکه با شور و شوق بیشتری از آن استقبال میکند.

اغلب اتفاق افتاده که لمپن‌هایی برای دوباره شنیدن داستانهای شاهنامه در یک شب چند قهوه‌خانه عوض کرده‌اند و در هر قهوه خانه که نقال مورد علاقه‌شان سخن میگفت مشتری هر شب و دائمی می‌شدند . بعضی از لمپن‌ها ، برای آنکه بتوانند در ساعات معین پای نقل حاضر شوند کار وزندگی شان را از دست داده‌اند . داستانهای حماسی شاهنامه و بیان شیوا و لذت‌بخش نقال برای افرادی از لمپن‌های علاقمند ضمن سرگرمی و آموزش بادلیستگی بسیار شدید توأم است.

از سرگرمی‌های عمومی و رایج و مسدوم لمپن‌ها اجتماع در قهوه‌خانه است. لمپن‌هایی که بیشتر از لحاظ سن و حرفه و اخلاق با یکدیگر هم آهنگ و توافق دارند روی چارپایه گردهم می‌نشینند و ساعتها با نوشیدن چای و دود کردن سیگار و قلیون گپ میزند. در صحبت و گفتگوی لمپن‌ها در هر یکی دو جمله چند فحش ناب همراه است . کمتر اتفاق می‌افتد که اینان جمله‌ای بدون فحش بگویند .

هر اندازه که گفتگوها با فحش‌های رکیک‌تر توأم باشد برای لمپن

دلچسب‌تر است و بقدرتی لمپن‌ها از چرت و پرت‌گوئی و دری وری و حرف مفت‌زدن لذت می‌برند که هیچ سرگرمی و تفریحی نمی‌تواند جای آنرا پر کند. گفتگوها و جدال‌های لفظی و جر و بحث‌های فحش‌آمیز اغلب به رقابت و مقابله و جنگ زبانی بین دولمپن تبدیل می‌شود و شنووندگان دور و برا با چنان توجه و ولعی به فحش‌ها و ناسزاگوئی‌های طرفین گوش و ناظارت مینمایند که طرفین جنگ اجباراً برای آنکه طرف خود را از میدان خارج کنند بدترین دشنام‌ها و کثیف‌ترین فحش‌ها را بهم میدهند.

شنووندگان و ناظارت کنندگان با چنان ولعی و لذتی به بدگوئی‌ها و ناسزاگوئی‌ها گوش می‌کنند که بنظر میرسد لذتی و تفریحی بالاتر از آن برای آنها وجود ندارد.

طرفی که در این نبرد پیروز شود چنان خودش را می‌گیرد و باد به غبب می‌اندازد مثل اینکه فاتح خیبر است و حاضرین و دیگران طوری او را مورد تشویق و تأیید قرار میدهند که بعید نیست بعدها در همین نوع نبردها جانش را از دست بدهد.

اهمیت این نوع بحث‌های فحشی و جدال‌های سرگرم کننده و تفریحی بحدی است که صحنه نبرد و نوع فحش‌ها و چگونگی عکس العمل طرفین و شخصیتهای حاضر در بحث و معركه برای مدتی مورد بحث و گفتگوی لمپن‌ها قرار می‌گیرد.

لمپن‌ها در طول هفته و روز از هر کس و ناکس هر حرف زور و زشت و زیبائی که می‌شنوند و در پاسخ گفتن آن در می‌مانند همه آن ناراحتی‌ها

و دل پریهای که بر اشان عقده شده فقط میتوانند در قالب فحش‌های بسیار زنده تو خودشان خالی کنند.

شوخی ولطیفه – بد و بیراهگفتن بیان عادی لمپن است و در همه جا و برای همه کس بکار میبرند ولی شدت وضعف دارد. شوخی و بذله گوئی و گفتگوهای فحش آمیز در محل کار بین لمپن‌ها بسیار رایج و عادی است اگر شوخی و فحش و بیان زشت و رکیک را در محل کار و قهوه‌خانه از لمپن‌ها بگیرند آنها بدردناکترین بیماریهای روانی دچار خواهند شد. گاه حوادث ناگوار و سختی پیش می‌آید که زندگی لمپن را دچار سخت‌ترین و دردناکترین دردمندیها می‌کند. حوادث ناهمجارت‌شده‌ترین وجهی لمپن را با ضطراب و تشویش و پریشانی می‌کشد.

در مواقع هجوم این حوادث نه تنها کمک و مؤانستی از دوستان دور و نزدیکش نمی‌بیند بلکه می‌فهمند که اغلب آنها حتی در تدارک تو طئه و ناراحتی اش مستقیماً دست داشته‌اند. در چنین شرایط واحوالی است که لمپن با پریشانی و دلتگی احساس غربت و تنها‌یی آزاردهنده‌ای می‌کند و برای رهائی از چنین وضعی براههای مختلفی می‌رود. یا می‌رود سراغ بنگ و تریاک و میخوارگی و یا به تنها‌یی سری بگورستان می‌زند و یا در امامزاده‌ای که گورستان دارد خودش را فراموش می‌کند.

لمپن از محیط گورستان احساس آرامش و راحتی می‌کند و از تنها‌یی خود و سکوت گورستان و آتمسفر خاص محیط بسیار خوشنود می‌شود و ابراز خوشحالی می‌نماید. در چنین محیطی لمپن خودش را در قبال همه نامردیها و نالوطی گریهای افراد دور و نزدیک و سختی‌ها و عقب‌مانده‌گیها

و فشار زندگی تسکین میدهد و خود را برای قبول و تحمل هر نوع پیش آمدی هر اندازه هم سخت و مشکل باشد آماده میکند.

اخیراً رادیو و تلویزیون بتدریج جای نقالی را گرفته است. تلویزیون و موسیقی و داستانهای شب از وسائل سرگرمی و تفریح رایج و عمومی لمپن هاست. لمپن‌ها که اکثراً خانه و کاشانه‌شان قهوه‌خانه است شبهای خود را در پای تلویزیون میگذرانند.

لمپن‌ها از رقص‌های محلی و آواز خوانندگان و فیلم‌های تلویزیون حتی کارهای تبلیغاتی اش لذت و افری میبرند و اکثر مشتریان قهوه‌خانه با تماشای تمام برنامه‌های تلویزیون از پروپا قرص‌ترین مشتریهای تلویزیون هستند. لمپن‌ها با تماشای خوانندگان و زنان زیبا و خوش‌اندام تلویزیون اغلب چنان مسحور طرز آرایش و پوشش و زیبائی آنان میشوند که حتی بعداز برنامه هم خواب بچشم‌مانشان نمی‌اید.

لمپن‌ها که از طریق برنامه‌ها و تبلیغات تلویزیون به نعمات زندگی و چگونگی زندگی دیگران واقف میشوند چه بسا که از تضاد زندگی سرا پارنج و محرومیت خود با آنان دچار کینه و حقارت و نفرت میگردند. لمپن‌ها با کبریت بازی نوعی سرگرمی برای خود فراهم میکنند و در قهوه‌خانه‌ها با کبریت بازی ضمن وقت‌گذرانی و سرگرمی، قمار هم راه می‌اندازند. بسیاری از لمپن‌ها چون منظور اصلیشان از کبریت بازی جنبه قمار و برد و باخت آنست بشرطی در بازی شرکت میکنند که بردو باخت داشته باشد، شماره بازی، برای لمپن نوع دیگری سرگرمی و وقت‌کشی است. چند نفر در بالکن قهوه‌خانه‌های لب خیابان در جائی که کاملاً

بر حرکت وسائل نقلیه مسلط باشد می نشینند و یا در گوشة خیابان بطور یکه بخوبی بتوانند وسائل نقلیه را زیر نظرداشته باشند می ایستند بعد در باره شماره آخر تا کسی ها یا شخصی هایی که از جلوی آنها از محل مورد نظر میگذرد شرط بندی میکنند.

عرق خوری، تفریح و سرگرمی دیگر لمپن هاست.

لمپن ها در این مورد آداب و رسوم خاصی را رعایت میکنند و با این رسوم تا حدودی پایبندی دارند. لمپن ها خوش دارند در دکه عرق فروشی محفل عرق خوری راه بیاندازند زیرا می فروش محل هم خودش با مشتری ها آشنا است و هم مشتریها اکثر شان یکدیگر را می شناسند و با خلاق و روحیه هم واردند. اصولاً لمپن ها با محیط بیگانه و افراد غیر خودی و نا آشنا زیاد مأнос و دم خود نیستند و هر موقع هم بمرکز شهر در تهران (استانبول - لاله زار) بقصد می خوارگی میروند بیشتر به میخانه هائی میروند که مناسب حالشان باشد و مشتریها هم در ردیف خودشان باشند. تا چندی قبل عرق لمپن، عرق کشمکش دو آتشه بود و با عرق های دیگر میانه خوبی نداشتند. هنوز هم نظر بعضی از لمپن ها براین است که عرق بدون ماست و خیار لطفی ندارد ، و مزه عرق بهتر است ماهیچه، کوفته، پاچه وزبان و کشک و بادمجان باشد.

اگر هم غذا نباشد مزه لمپن خاک است، البته این در سابق بود و حالا افتاده اند به شکم چرانی. شعار همگانی و همیشگی شان (سلامتی) است و گاهی (یک تن فدای چند تن) و (هر کس بدخواحت باشه) و (فدات) و (بدخواه نداری) و از این قبیل.

مرسوم است لمپنی که بزرگتر است و احترامش را دارند باید عرق را پیاله کند و خودش بیک یکشان تعارف کند.

معمول‌لا در عرق خوری اکثر شان استعداد و قدرت عجیبی دارند و وقتی سرشان گرم شد تا پولشان اجازه دهد شیشه‌های عرق را بقول خودشان تو خندق خالی می‌کنند.

کمتر لمپنی هست که صبح بعد از عرق کله و پاچه مفصلی نخورد. کافه‌ها و کاباره‌های تهران اگر از چند تائی بگذریم با تفاوت، مخصوص لمپن‌هاست و مشتری همیشگی و پروپاقرص آن‌ها همین لمپن‌ها هستند. بهمین جهت برنامه‌های متتنوع و مشروبات و غذایها و ساعات کار نیز همه مطابق سلیقه و خواست و علاقه لمپن‌ها تنظیم می‌شود.

رقص‌های متعدد و پی در پی بابا کرم، عربی و هندی و تصنیف‌های خاص و موسیقی جنگالی و نامنظم که بهمراه چیزی می‌ماند جز موسیقی و ادا و اصول‌های دیگر همه برنامه‌هایی است که لمپن‌ها می‌پسندند و تمام در آمد باد آورده خودرا بر سر آن می‌گذارند. در این کافه‌ها کمتر رقصاصه و خواننده و گارسون لاغر و خوش‌اندامی را می‌توانند سراغ کنید چون لمپن از چاق‌هاش خوشش می‌آید.

لمپن از رقص توأم با موسیقی و آواز عربی و حرکات با سن سخت لذت می‌برد.

رقص و آواز هندی را بیشتر برای آهنگها و اداء و اطوارش می‌پسندند.

لمپن از آهنگ‌های ضربی و پرسروصد اخوشش می‌آید و هر چه

غیر از این باشد بلافاصله از هر طرف با اعتراض رو برو میشود که (تعطیلش کنید) (نحو استیم) و از این قبیل اعتراض‌ها.

خواننده‌ای که لمپن را با آهنگهای ضربی و تصنیف‌های وقیع و جنسی - ضمن احترام و اظهار صمیمیت، بشور و رقص و حرفشان بیاورد باشور از گیزترین استقبال‌ها رو برو خواهد شد. مرحوم مهوش از هر لحظ خواننده سمبیلیک لمپن‌ها بود زیرا:

- ۱- هیکلی چاق و گنده داشت و بقول خودشان خیلی حسابی بود.
- ۲- در تصنیف‌هایش زندگی و خصوصیات و آرزوهای لمپنیسم بخوبی رعایت شده بود.
- ۳- آهنگهایی که اجرا کرد تقریباً با تفاق ضربی است.
- ۴- بی‌حیائی و وفاحت لمپن پسندی داشت.
- ۵- برای لمپن‌ها احترام فوق العاده قائل بود و نسبت با آنها صمیمیت زیادی از خود نشان میداد.
- ۶- اطوارهایش لمپن پسند بود.

۷- در کافه کمتر لمپنی بود که در موقع اجرای برنامه‌ی مهوش بر قص و پایکوبی و فریادهای مستانه نیفتند. مراسم پرشکوه و بی‌سابقه‌ای که لمپن‌ها بعد از مرگ مهوش برپا کردند نمودار علاقه و صمیمیت‌شان بآن مرحوم است. مهوش، خواننده و رقصهای تیپیک لمپن‌هاست و بعد از مرگش تا بحال اکثر خواننده‌های کافه‌ها پا جای پای او گذاشته‌اند و بسیاری از لحظه‌یکl و قیافه و آرایش و لباس از او تقلید میکنند و بالوندی و بی‌حیائی و باهمان تصنیف‌ها و آهنگ‌ها خواسته‌اند که جای او را پر کنند

ولی هنوز بعداز چند سال کسی این توفیق را بدست نیاورده است.
مشتریهای پر و پاقرض این کافه‌ها بجز لمپن‌ها که پولهای بادآورده حاصل از دزدی و قمار و فاچاق و انواع زدو بندهای دیگر را در این جاها خرج میکنند خرد بورژوازی متوسط و پائین و کارمندان متوسط دولت و مؤسسات خصوصی هستند.

در بارهٔ تصنیف‌های لمپنی.

آرزوها و تمایلات و علائق و رنجها و غمها و ترس و تشویشها و مجموعاً خصوصیات طبقاتی لمپن‌ها و خرد بورژوازی بخوبی در تصنیف‌کافه‌های لاتی و صفحاتی که توسط همین خوانندگان پرشده‌دیده میشود. نه تنها مطالب و مضامین و کلمات و توصیفات تصنیف مبین خصوصیات زندگی طبقاتی لمپن و خرد بورژوازیست بلکه نام و عنوان هر تصنیفی نمودارگویا و بر جسته‌ای از وضع زندگی و طبقاتی آنهاست.

آقا دزده سلام، گدای دوره‌گرد، کولی، عموم سبزی فروش. سیمکش، توئی، خیاطباشی، کفash باشی، دوچرخه‌سوار، هامبارسون (عرق فروش)، شاطرباشی، کله‌پاچه، حمو می، آی تاکسی، عکاس باشی، جگرکی، حاجی فیروز، پالوندوز، اسمی و عنایین بعضی تصنیف‌های پریوش، مهوش، شهرپر، آفت، پریا و ایروج است.

میدانیم که دزدها و گدایان، لمپن هستند و سیمکش و مسگر و کله‌پاچه‌فروش و کفash باشی، سبزی فروش و ... خرد بورژوا میباشند

واین حرف اکثرآ مشاغل خرد بورژوازی تهی دستی است که خبی از لحاظ زندگی و درآمد و خصوصیات طبقاتی به لمپن‌ها نزدیک هستند . در هر یک از این تصانیف جنبه‌هایی از تمایلات و خواسته‌ها و علائق و مشخصات لمپن‌ها و خرد بورژواها منعکس است و برای نمونه بعضی از آنها را بررسی می‌کنیم .

جگر کی

آی صاب^۱ سلیقه‌دل داریم او نهم دلای بریون
مرگ خودت پرمیز نه دلسم واسه دو ملیون
شاید که گیر ما بیاد یک یار شیک و اعیون^۲
با ماشین شخصی بگردم روز و شب تو تهرون
خودت میدونی ای خدا از بی‌پولی ملولم
دلم می‌خواهد مثال موش تو اشرفی بل‌بولم
می‌خوام عمارت شیک با فرش لوکس و آنتیک
هر جمعه با نگارم پاشم برم به پیک نیک
آقا بشم با فیس و ناز و قرو افاده
هی پول بریزد مثل ریک بی‌فکر و بی‌اراده

غزل

خدایا ثروت بی‌حد عطا کن
بیا و درد این دل را دوا کن

۱- صاحب ۲- اعیان .

اگر گنجی بکنجی مانده باطل
 خودت آنرا نصیب جیب ما کن
 تا پول نباشه آن پری برما نظر نداره
 از این دل بربیون ما هرگز خبر نداره
 این آه سینه سوز ما در او اثر نداره
 بی پولی در این زمونه جز خون جگرنداره
 خودت میدونی ای خدا از بی پولی ملولم
 دلم میخوادمیش موش تو اشرفی بلولم
 بی پول دلش کبابه
 از عشق پول بی تابه
 بازار او کساده
 اوضاع او خرابه
 چی چیم^۳ کمه مخلص از آن پولدار لا ابالی
 منم دلم اتول میخواه با قصر و پارک عالی
 گفتم که اساس زندگی لمپن بر طفیلی گری است و مورد بسیار
 زشت و کثیف آن انگل شدن بزندگی لمپن های دیگر است. اکثر فواحش
 و خواندگان و گارسون های کافه خاطر خواه لمپن های جوان و خوش هیکل
 و قیافه شده رفیق شخصی خود را از بین آنها انتخاب میکنند.
 لمپن ممکن است با دزدی و قمار و یا قاچاق فروشی برای مدتی
 کوتاه پول زیادی بدست آورد و برای مدت زمانی آرزوها و خواسته هایش
 را تحقق بخشد ولیکن این نوع منابع کسب درآمد با آنکه اتفاقی و
 خیلی کوتاه مدت است در عین حال با ترس و تشویش دائمی هم همراه

^۳- چه چیز م.

است. لمپن‌های خوش‌هیکل و قیافه همیشه بدنیال پیدا کردن رفیقه‌ای هستند که زندگی شان را از هر لحظه تأمین کند این قسمت از آرزوی لمپن در این تصنیف منعکس است.

لمپنی که بطور موقت بکار جگر کی مشغول شده دلش واسه دو میلیون پرمیز ند و یک‌یار شیک و اعیانی میخواهد که با ماشین شخصی او روز و شب تو تهرون گردش کند.

از بی‌پولی دلش ملول شده و یاد پولهای زیاد، چنان اورا بوجد آورده که دلش میخواهد مثل موش توی پول‌ها بلوشد. در عالم خیال بدنیال چیزهایی است که زندگی اش برای همیشه از آن‌ها خالی بوده و صورت آرزو برایش پیدا کرده است. دلش میخواهد تویک عمارت شیک روی فرشهای لوکس و آنتیک زندگی کند و هر جمعه و روز تعطیل را با ماشین رفیقه‌اش بگردش و پیک‌نیک برود.

امیال و آرزوهای واحورده لمپن از طرفی و نخوت و غرور و افاده صاحبان زر و زور از سوئی او را بیاد استفاده از این امکانات انداخته، خودش را بجای آنها گذاشته و در عالم خیال ادعه و اصول و فیس و افاده آنها را آرزو میکند.

لمپن در چنان شرایط و موقعیت اجتماعی است که در مناسبات با دیگران بخصوص اعیان و اشراف، نوکر و چاکر از زبانش نمی‌افتد. او بدنیال کشف علل و مبانی نوکری خود و آقائی دیگران برمی‌آید و با تجارب روزانه مخصوص خود موجبات رفاه و این همه افاده و سعادت و آقائی را ثروت میداند و برای دست‌یافتن به ثروت، بدنیال بخشش

خداوند و گنج باطل و بی‌صاحب میگردد. زیرا وی از درک علمی روابط اجتماعی و ثروت آقا و فقر و محرومیت خود ناتوان است بهمین جهت بدنبال گنج باد آورده‌ای است که خدا قسمت و نصیب او کند.

ضمناً لمپن در جریان زندگی باهمیت و نقش پول واقف شده خوب میداند که با پول چه کارهای میتوان کرد و کسی که دستش از مال دنیا تهی است دچار چه مصائب وزبونی ورنج و خون‌جگری میشود و در پایان تصنیف نتیجه میگیرد که چه چیز مخلص از آن پولدار لا بالی کمتر است.

نفس‌کش

خواننده پریوش

کردی منو ویلون باریکلا	کردی منو حیرون باریکلا
مثل سرقليون باریکلا	باز دست بسرم کردی
گیج و پکرم کردی ماشا الله	کردی منو حیرون باریکلا
قداره کشت بودم از اول	من چاکرت بودم از اول
من شیش و هشت بودم از اول	هر بازی در آوردي تو دنيا
کردی منو حیرون باریکلا	ماشا الله ، ماشا الله ماشا الله

زندگی انگلی و حتی کارهای وقت برای لمپن هیچگونه تعهدی بوجود نمی‌آورد. لمپن در طول زندگی اش هرگونه میثاق و تعهدی را در هر موردی که باشد نمیتواند قبول کند. لمپن در انجام هروظیفه‌ای و در تمام مراحل، فقط به نفع خصوصی و نجات فردی خود می‌اندیشد. گاهی

ممکن است در مورد امور جمیع وظایفه‌ای را بعهده بگیرد ولی انجام آن بستگی دارد به نفع شخصی وزندگی خصوصی او . بارها دیده ایم که چند دزد برای دزدی‌هایی که از عهده چند نفر ساخته است باندی تشکیل داده‌اند ولی مسئولیت و قبول وظایفه و تعهد برای هر یک تا آنجائی که به منافع فردی‌شان بستگی مستقیم دارد رعایت شده است.

از طرفی کارهای موقت وزندگی سراپا فقر ، برای او نمیتواند تعهدی ایجاد کند. لمپنی که بعلی بکارهای موقت میپردازد و یا خرد بورژوازی تهی دست که با کارهای موقت زندگی میکند اصولاً در قبال صاحبکار و حتی در باره خودش تعهدی قبول نمیکند.

کسی که صبح عدسی، ظهر سیب‌زمینی و شب لبو یا باقلا برای صاحبکار یا خودش میفروشد با این کارهای موقتی و درآمد اندک وزندگی پر از فقر و رنج هیچگونه تعهد و مسئولیتی در قبال فروش کم و پول‌چائی و تلکه جا هل محل و سوختن و شکستن و دزدیدن و حوادثی امثال آن ندارد زیرا لمپن فاقد حداقل درآمد و امکانات مادی لازم برای پرداخت آن است .

خصوصیات اجتماعی لمپن که انعکاس زندگی اقتصادی اوست وی را از هرگز نه مسئولیت و تعهدی در ارتباط با طبقات و اقسام جامعه و درباره هر نوع جریان اجتماعی و سیاسی دور نگاه میدارد، بهمین لحاظ لمپنی که در رابطه بالمپن دیگر منافع و علائقی دارد مجبور است هرگونه بدقولی و دست‌سری و ناروزدن را تحمل کند و در مقابل میتواند فحش و دشنام بدهد، ناله کند و بدقولی‌های طرف را بحساب نالوطی‌گری وی

بگذارد .

در این تصنیف لمپن خطاب به لمپن دیگر (طرف زن است) با اظهار تعجب شکوه کرده و از خوبیها و محبت‌های خود واژ بی‌مهری‌ها و بدقولی‌ها و بی‌معرفتی‌های او صحبت بمعیان آمده است. باریکلا آدم نالوطی، باز مرا ویلون و حیرون کردی تو خیابون مرا کاشتی و نیامدی و دست بسرم کردی، باز گیج و پکرم کردی، قربون هرچه آدم سرش نشود. من که از روز اول چاکرت بودم و همه‌جا بالای تو قداره کشیدم و هر بازی و با میولی که در آوردن لام تا کام نگفتم ما شا الله خیلی سرت می‌شود. این‌طوری خوبیها و محبت‌ها را تلافی می‌کنند ؟

شد شد نشد نشد ولش کن

خواننده آفت

ولش کن

» »

» »

» »

بعجه جونم کاری بکن شد شد نشد نشد

فکر و فادری بکن شد شد نشد نشد

دنبال دلبری تو برو شد شد نشد نشد

هرچه بلد بودی بگوشد شد نشد نشد

لمپن و خرد بورژوازی بی‌چیز از ابتدائی ترین نعمات و لذائذ زندگی محروم‌مند. لمپن با آنکه بهر پستی و رذالتی تن میدهد اغلب نمی‌تواند شکمش را سیر نگهدازد و بدنش را بپوشاند و بالاپوش و جای خوابی داشته باشد .

لمپن کشیف ترین و نکبت بار ترین زندگی‌هارا دارد. او از خوراک، پوشانک، مسکن، نظافت، امور جنسی، خانواده، سواد، علم، هنر و خلاصه همه چیز محروم است. خرد بورژوازی بی‌چیز روزگار بهتری

از لمپن ندارد او نیز با زحمتی که میکشد و خون دلی که در طول روز میخورد و کارهای وقت شاقش، زندگی سراپا رنجی را سپری میکند. لمپن و خردۀ بورژوا برای همین گذران رنجزا تلاش زیادی بکار میبرند ولی مساعی آنان اکثر آکمتر به نتیجه میرسد. یک گدا صبح تاشب در تکاپو است (اکثر گدايان و بطور کلی لمپن‌ها فاقد هر نوع حرکت و تلاشی حتی در زندگی لمپنی هستند) و برای جلب ترحم مردم یا بدنش را مجروح میکند یا با جبار خودش را بغض و ضعف‌زده توى جوى آب می‌اندازد یا مثل یک بیمار و گرسنه در کنار خیابان دراز میشود یا فرزند بیمار و مجروحش را باین‌طرف و آن‌طرف میبرد یا در سرمای زمستان لخت و عور بین مردم ظاهر میشود و یاد را تو بوس و گوشۀ خیابان صفحه‌ی بی‌سروسامانی و نابسامانی اهل‌وبیتش را میگذارد.

همچنین یک فاحشه در تمام کار شبانروزیش بد لخواه هر مشتری بزکش را عوض میکند و مجبور است زور کی همیشه خودش را خوشحال و شادمان نشان دهد و این‌طور و انmod کند که از هر کس خوشش می‌آید. بساز هر کس بر قصد و حرف هر کس و ناکس را بشنود تا بتواند با یک شام ۱۰-۳۰ ریالی شکمش را سیر کند و با یک پیراهن چیت بدنش را بپوشاند و در گوشۀ کثیف و متعفنی شب را بصبح برساند.

خرده بورژوا در یک روز چند کار انجام میدهد صبح زود آب آلو میفروشد از نزدیکی‌های ظهر بستنی راه میاندازد و شب را ممکن است با فروش میوه، آجیل و شربت یا سیب زمینی بگذراند.

خرده بورژوازی تهی دست و فقیر با همه رنج و زحمتی که در طول

هر روز و در تمام سال وزندگی اش میکشد سخت از زندگی عذاب میبرد.
لمپن‌ها و خرده بورزوها با همه تلاش اغلب بیکار و گرسنه‌اند و
همیشه از ترس و اضطراب مصائب ناشی از بیکاری و فقر رنج میبرند.
زندگی بی‌سرا نجات و نابسامانشان هر روز بیش از پیش دچار بی‌ثباتی
و تزلزل است. در آمد وقت و اندک، حداقل زندگی‌شان را هم تأمین
نمیکند. چنین شرایط زندگی‌ای لمپن را به افکار و عقاید شدشدن‌نشد
ولش کن و امیدارد زیرا زندگی برای او همیشه یک فصل دارد و آن هم
در سردی و فقر میگذرد. او در قبال زندگی پر از رنج و فقر خود فقط
میتواند بانتظار گذران روزهای سخت و آینده بهتری باشد. بی‌جهت
نیست که مرتب با خود زیرلب «این نیز بگذرد» را زمزمه میکند.

افکار درویشی و صوفیانه، این نیز بگذرد، شد شد نشدن‌شده
ولش کن، نصیب و قسمت، بخت واقبال میتواند از لحاظ ذهنی و در قبال
زندگی پر از نکبت و فقر و فلاکت برای او تسلی بخش باشد. در واقع
آفت چه خوب تر نم میکند «بچه جونم کاری بکن شد شد نشده نشده
ولش کن».

بی‌چند و چوند خواننده پریا

درس بمن نیگاکنین نیگا به این موهم کنین بچشم و ابروهام کنین
راستشو بگین بی‌چند و چون بچند میارزم آقا یون

دویست تو مان والله کمه سیصد تو مان والله کمه پانصد تو مان والله کمه
هزار تو مان این هم کمه درس بمن نگاکنین نیگا بسرتاپام کنین
به اطفوار و ادام کنین بسرخی لبام کنین راستشو بگین بی‌چند و چون بچند
میارزم آقا یون

ابرو کمونی وای چه ناز داره
بالا بلنده وای چه خوشگله
شربت قنده وای چه خوشگله
درس درس درس درس بمن نیگاکنین
یواشکی صدام کنین نیگام کنین ۲ دفعه
آخ جون من وای نیگام کنین وای وای
من بمیرم وای وای نیگام کنین وای وای
آخ جون من وای من بمیرم وای وای وای
راستشو بگین بی چند و چون بچند میارزم آقایون
سفید و سفید صد تومن سرخ و سفید سیصد تومن حالا که رسید
به سبزه هر چی بگین میارزه.

کاسپکارها کالاهاشان را در مغازه به بهترین طرزی برای جلب نظر
مشتری بعرض نمایش میگذارند و مرتب از مردم برای تماشای انواع
کالاهای رنگارنگ خود دعوت میکنند و پی در پی شرط میکنند اگر
پسندیدید بخرید. کاسپکاران بروانشناسی اجتماعی طبقات مختلف جامعه
در حدود کار و کسب خود بر اثر برخورد مداوم و طولانی آگاهی یافته و
کالاهای خود را در اولین برخورد مناسب باذوق و علاقه و پسند هر طبقه
عرضه می نمایند.

کاسپکاران کار کشته با چنان مهارتی کالاهای خود را معرفی
میکنند و بقدرتی حساب شده واستادانه با مشتری برخورد می نمایند که
کمتر کسی میتواند بدون خرید از مغازه اول یا دوم بمعازه های دیگر

سر کشی نماید. کاسبکاران نه تنها برای فروش کالاهای خود دقت زیادی بکار میبرند بلکه در موقع خرید نیز از همه تجارت زندگی و فوت و فن کاسبکاری استفاده میکنند.

در این تصنیف زنی خودش را بعرض نمایش و فروش گذاشته است و میخواهد با مشتریهاش که طالب کالایش هستند وارد معامله شود او مثل یک کاسبکار ورزیده و کارکشته کالایش را بمشتریان عرضه میکند او وقتی مشتریان را خواهان و طالب میبیند وارد معامله و چانه زدن میشود و باز نکسی که بیشتر میخرد میگوید خیرش را بینی. مطالب بقدری زنده و گویا است و واژه هائی که برای عرضه کردن و معامله بکار گرفته شده بقدری کاسبکارانه است که بهیچ گونه تفسیر و تحلیلی احتیاج نیست از این لحاظ بهتر است یکبار دیگر این تصنیف را بخوانید.

با بیان دو جنبه دیگر از مشخصات عمدۀ تصانیف لمپنی این قسمت را پایان میدهیم.

لمپن‌ها از لحاظ سواد عمومی ورشد فکری و اجتماعی نسبت به طبقات و اقسام دیگر جامعه عقب‌مانده‌ترند. ادراک‌اینان بسیار ضعیف و فهمشان اندک و تقریباً فاقد هرنوع ذوق و فهم‌هنری و استیلک هستند. لذا موضوعات و مطالب بقدری عامیانه است که فقط میتوان از یک ذهن خالی و عامی لمپنی انتظار داشت و بس این جنبه اول.

لمپن‌ها بعلم زندگی طفیلی‌گری و عقب‌ماندگی اجتماعی و محرومیت‌های جنسی و کمپلکس‌ها و عقده‌های بی‌حساب، رکیک‌ترین و زشت‌ترین دشناها را در مناسبات خود با یکدیگر و یا دیگران بکار

میبرند. لذا الفاظ زشت و وقیحانه بخصوص واژه‌ها و ترکیبات جنسی در تصانیف بطرز زنده‌ای منعکس شده است این جنبه دوم.

برای تبیین این دو جنبه‌ی تصنیف‌ها بریده‌هایی از تصانیف را می‌آوریم.

در مورد جنبه اول:

آی ترشی و وای ترشی	چقدر شیرین و ترشی
ترشی خوبه یا لیته	البته لیته لیته
واز کن قفل کلیته	این صندلی یا پیته
اون آقا قد بلنده	او نکه بمن میخنده
حروفشو نزن که خیته.	شوهر او لیته

از تصنیف آقادزده سلام خواننده ایرج
من حسن فرفه هستم فرم و چالاکم
زود غلاف کن که نترسم من و بی با کم
من حسن فرفه هستم مثل فرفه هستم
مال پایین شهرم با هفت تیرکشها قهرم
مکن کاری که خیطت میکنم من
خودت خوب میدونی اینو میدونم من
سیام قاطی شده رسماون عقلم پاره پاره
اصل جریان اتصالی کرده دوباره

***

ویراژ میدی چه عالی

تو کوچه دلم داداش

***

آغلام کلهداری ، بله دارم - کله پاک کرده دارم . آغلام پاچه
داری ، بله دارم ، پاچه پاک کرده دارم . چشم و گوش برهداری ، بله دارم .
زبون برهداری ، بله دارم بله دارم .

***

این دخترهای ترشیده شهر تهرون بابا
میگردن دنبال شوهر تو خیابونها
شهین میخواد یك شوهر جوان کنه پیدا
شوهر تو پل موبال باهش بره سینما
دختر ترشیده از باباش نمود قهر
قیمت او گردیده نرخ چند
شب و روز پالون الاغ می دوزم

***

نخ هفت رنگ با دل تنگ
سر صبح سوار میشم داداش جسون
یك خر لنگ یك خر لنگ
آه الاغم از طویله شد فراری شد فراری

***

شاطر باشی شاطرباشی نون منو خمیر نده
اگر تو نون میخوای خانم و عده شود بیر به دیر نده
شاطر باشی زود باش که خیلی دیر شده خمیر من خانم کمی فطیر شده
شاطر باشی این قدر خود تو عبوس نکن ما کارداریم
خانم خود تو لوس نکن

من میخوام یه چیزی بگم
میخوام کلک نندازین ها
این تن بمیره راست بگین
اینجاس جونی ، نمیدونم
اینجاس مامان ، نمیدونم
حالا که نگفته نگفته که نگفته
پس پسکی نرو که میافته.

***

نمونه هائی برای جنبه دوم:
اگر ندی میدزدم خدا یا چه لوسه
لبت را بیار پیش نمیخوام دلم رانکن ریش نمیخوام
یه بو سه چی میدزدی

***

دلم میخواد یك شوهر در آغوشم
بابام میگه ترا بپول خوب میفروشم
بخدا من بخدا هنوز هستم آقا سی ساله دختر
نمیده پدرم بشوهر، آه و اسه شوهر میز نه دل من پر
دختری دیدم خجالت لت لت میکشد

از غم شوهر ملالت لت لت میکشد
گفتم ای دختر که ماتیک می کشی
روی لب یك خط باریک می کشی

***

حاضره و سفید شده پاتیل آش رشته تون
همه رو سفید کرده ام جون خانم فرشته تون

لبا با لبات میخوری ، آره چشا با چشات میخوری آره
امشبه را چکار کنم امشب^۱ تا صبح بشین فرد اصب^۲ چکار کنم
از صب بگیر تا شب بخواب.

غزلهای لمپن - خرده بورژوازی

لمپن‌ها بعلت عدم شرکت در تولید اجتماعی و زندگی طفیلی گری و فقر شدید و ولگردی و سرگردانی و فقدان حداقل سواد ابتدائی از لحاظ تمدن و فرهنگ عقب مانده‌ترین قشر جامعه هستند.

با این جهت شرایط و احوال اجتماعی برای ظهور و پیدایش شاعر و نویسنده و بطور کلی هنرمند و عالم، بین این قشر اجتماعی فراهم نیست. بر عکس، خرده بورژواها با شرکت در تولید اجتماعی و برخورداری از امکانات کم و بیش مساعد مادی و معنوی با فعالیتهای مؤثر خود موقیت‌هایی در زمینه‌های مختلف هنری بخصوص شعر کسب کرده‌اند.

در بین خرده بورژواها خطیب - مداع - نویسنده و شاعر بعلت فراهم بودن زمینه اجتماعی رشد آن بیش از رشته‌های دیگر هنری و اجتماعی دیده می‌شود ولیکن چون کار این شعر اکثراً ارزش هنری یک اثر قابل انتشار را نداشته و بخاطر آنکه خود شاعران بفکر نشر آثارشان بر نیامده‌اند و شاید هم شرایط مناسبی برای چاپ آن بدست نیاورده‌اند اغلب شعرهایشان بین افراد علاقمند و در محیط و مجالس

مناسب توزیع و خوانده میشود.

البته در بین چند صد شاعر و در طول مدت زمان زیادی دیوان شعر چند نفری بهم ت دوست دار انسان منتشر شده است و یا کتاب فروشی بمنظور استفاده از فروش آن اقدام بچاپ آن کرده است.

اغلب دیوانهای شعر شurai خرد بورژوازی در ظرف مدتی کوتاه چندین مرتبه چاپ شده است و در بساط هر کتاب فروش دوره گرد و در محل کار و سکونت افراد علاقمند دیده میشود.

کتاب غزلیات شاطر عباس صبوحی - مشکین - حاجب - کفاس خراسانی نمونه هایی از آثار منتشر شده غزل سرایان خرد بورژوازی است. غزل سرایان خرد بورژوازی اکثراً ضمن کار و فعالیت روزانه غزل های سروده اند که در طول زمان حیاتشان به چند ده یا چند صد غزل میرسد.

غزل هایی که مورد مطالعه قرار گرفته و آثاری که آورده شده اکثراً از شعر ای ای است که در قید حیاتند و مشاغلی مانند ذغال فروشی، سلانخی، قصابی، نانوائی، پالوده فروشی، کفاسی و نجاری دارند.

این غزل سرایان خرد بورژوازه تنها عواطف و تمایلات و رنج و غم های طبقه خود را در غزل هایشان بیان کرده اند بلکه بعلت درآمد نسبتاً مساوی و زندگی مشابه و شرایط محیطی یکسان و روابط و آمیختگی نزدیک و مداوم بالمین ها علائق و عواطف و غم و رنج لمین ها را نیز در شعر خود تا حدی منعکس کرده اند اگرچه لمین ها غزلیات ویژه زیادی از خود ندارند ولی خرد بورژوازی تحت تأثیر نفوذ لمین و آمیزش با آن، کم و بیش خصوصیات اجتماعی و وضع روانی لمین ها را

در غزلیات خود رواج داده‌اند.

حالا این سؤال پیش می‌آید که چرا لمپن‌ها و خردہ بورژواها در رشته‌های مختلف ادبیات و هنر در درجه اول فقط بغزل روآورده‌اند؟ وهمچنین چرا از اشکال دیگر هنری مانند شعر و نثر و رقص و موسیقی و آواز بدور مانده‌اند؟ زیرا شرایط و احوال اجتماعی ایران از لحاظ تاریخی و اجتماعی فقط برای غزل‌سرایی و غزل‌خوانی آن‌هم تا حدی آماده بوده است. چون با هر نوع هنری اعم از مجسمه‌سازی، نقاشی، موسیقی و رقص و تاحدودی شعر نظر مساعد و موافقی نداشته‌اند. بهمین جهت در میهن ما هیچیک از رشته‌های هنری جز شعر زمینه و شرایطی برای پیدایش و رشد و تکامل خود پیدا نکرد، و بهمین مناسبت ما در هریک از این رشته‌های هنری فوق العاده عقب مانده‌ایم و از لحاظ میراث هنری و شرایط و امکاناتی که لازمه رشد و باروری هنر است کاستی‌های زیادی وجود دارد.

با ظهور تصوف محیط مناسبی برای رشد و تکامل شعر فراهم گردید و بین قالبهای شعری، غزل برای بیان عواطف و افکار و تمدنات عاشقانه مناسب‌ترین قالب تشخیص شد. بهمین جهت از تاریخ رواج تصوف تا قبل از مشروطیت شعر ایران اهمیت و اعتبار خود را مدیون غزل و شعرای غزل‌سرای ایران است.

از طرفی چون هنرهای دیگر بویژه موسیقی از طرف شروع بشدت تحریم شده لمپن- خردہ بورژوا میتوانند غزل‌های ناب سکر آور را با می آمیخته، دور از چشم اغیار و زخم زبان و امر و نهی مقدسین در گوشۀ دنجی یا کوه و بیابان، صفاکند و همچنین هنرهایی مانند موسیقی، اکتسابی

و مستلزم امکانات مادی و صرف وقت است و چون زلمپن - خرد بورژواها
فاقد این امکانات هستند نمی‌توانند حتی در شرایطی که مذهب تسلط و
نفوذش را از دست داده است از آن استفاده کنند ولی هر کس صدای
خوش و دل‌انگیزی داشته باشد می‌تواند باییاد سپردن چند ده غزل برای
دل خود و جمع دیگران ترنم نماید.

غزل در تمام محیط‌های لمپنی و خرد بورژوازی رایج است و در
همه‌جا و هر نوع محفلی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

۱- مذاحان در مجالس مذهبی با انتخاب غزل‌های عاشقانه عرفانی
و غزل‌هایی که در مدح و منقبت علی (ع) و فرزندانش سروده شده مستمعین
خود را بوجود و حال می‌آورند.

۲- در مجالس میخوارگی بهر صورتی و بهرجائی که باشد از
دکه‌ی عرق فروشی محل گرفته تا کاباره‌های لاله‌زار و شاه‌آباد و حتی عرق
خوریهایی که بمناسبت عروسی و اعياد در منازل صورت می‌گیرد و یا
میخوارگی‌هایی که در کوه و دشت کنار جوی آب و در هوای خوش
برگزار می‌شود، غزل‌خوانی مرسم است و عمومیت دارد.

۳- در خرابات، محل‌هایی که مخصوص کشیدن بنگ و خواندن
غزل است و غزل سرایان و غزل خوانان حرفه‌ای خرابات، با غزل‌های
صوفیانه خودنشاء و تخدیر و فراموشی بنگ را چند برابر می‌کنند.

۴- اکثر لمپن‌ها و خرد بورژواها در موقع کار برای تمام کردن
وقت و سبک کردن بار زحمت و فشار و استثمار بغل پناه می‌برند. در
کارگاه‌های ساختمانی و کارگاه‌های دستی پیشه‌وری که محل کار لمپن و
خرده بورژوازی است گاهگاه صدای غزل‌خوانی بگوش میرسد.

۵ - پرسه زنان شب و ولگردان بی خانه در خیابان و کوچه و محله‌شان یا باشور مسٹی یا از زور پستی، سکوت شب را با غزل خوانی- های خود در هم می‌شکند.

اقسام غزل:

غزل‌های لمپن - خرده بورژوازی را بطور عمدۀ از لحاظ مضمون و فکر میتوان بدودستۀ مهم تقسیم کرد.

۱- غزل‌های عاشقانه‌ای که احساسات و عواطف عاشقانه و شور و شوق مسٹی و موارد بی‌وفائی و جور و جفا و گسیختن دوستی و نشستن بار قیباد و از این نوع مطالب که انعکاس زندگی عادی لمپن و خرده - بورژوازی است در آن منعکس است. این غزلیات با اظرافتهای هنری و تشبیهاتی که نمودار شرایط و احوال زندگی اجتماعی ایشان است جلوه وزیبائی بیشتری پیدا می‌کند.

در حیرتم که دست من از چیست بی‌نمک
گوئی بخلق قلب بسود دست من محک

رحمی نما که خسته گشتم و جانم بلب رسید
از بس بخلق فیس طبیعت، زدم کلک
دیدم سزای نیکی خود ، در جهان بدی

شاهد همین که بینم الحال مانده تک
الحال بر رفیق من ار رو برو شوی
گوئی ز غصه مرد فلان ، گویدت در ک
گر خصم قصد رنج دل خسته ام کند

اندر عوض ، رفیق منش می‌کند کمک

باد صبا بگو زوفا بر رفیق من
این شمع روشنی است بکوی تو شاپرک

***

من که از هجر رخت هر لحظه در سوز و گدازم
چند از هجرت بسوزم چند با عشقت بسازم
بنده این آستانم ای شاهنشاه نکویان
گر کشی و رب خشیم یا آنکه سازی سرفرازم
گر نماید عقرب زلفت هر چون مار بیجان
رخ نیجم دلبر، چون بر تو محمودی ایازم
مات رخسار تشدید ای شهسوار ملک شتر نج
بین در اسب پیلتون گه در نشیب و گه فرازم
برد تک خال لبت ایمان و دین و پنج حسم
در قمار عشق جانا خوش حریف پاک بازم
دیر گاهی شد نگارا در بیابان فراقت
ترك تازی پیشه ساختم می نسازم ترك تازم
آیه امن بحیب ای شوخ کردم ورد خود را
تا دهی اندر میان عاشقانه امتیازم
در فراقت شب نخواهم بستر دیبا و قاقم
پرنیان در هجر حاجت نیست باشد شب در ازم
شکوه عشق ترا بردم به شاطر گفت با من
غم مخور منهم اسیر طره آن سرو نازم
زبان غزل بطور عمدہ زبان لمپنی است و در آن واژه ها و

اصطلاحاتی که در درجه اول بین لمپن‌ها و خرد بورژواها رایج است استفاده شده است و در مورد تشبیهات هم از ضرب المثل‌های کمک گرفته شده که بین لمپن و خرد بورژوازی بیش از طبقات دیگر معمول و مصطلح است.

در این دسته از غزلیات عاشقانه، شاعران‌گاه دردها و ناراحتی‌ها و همچنین آمال و آرزوهای طبقاتی خود را منعکس کرده‌اند. غزل زیر نمونه بر جسته‌ای از وضع عاطفی وحد انتظارات و حالات روانی لمپن‌ها یا خرد بورژوازی گرفتاریست که از یار بیوفا و دوستان فراموشکار و حق‌کشی دادستانی و ستم صاحبان زور و زر شکوه می‌کند.

کنج قفس

کس از این مرغ گرفتار چرا یاد نکرد
فصل گل رفت کشش از قفس آزاد نکرد
گرچه کنج قفس خانه الفت شده است
حسرتم گشت که آن هم نفس یاد نکرد
سخت دلتگ از آنیم که با آن همه دوست
دل ما را کسی از راه وفا شاد نکرد
شکوه ام نیست ز صیاد که در کنج قفس
جورها کرد بمن دوست که صیاد نکرد
نه تصور کنی از جور و ستم می‌نالم
نالم از آنکه چرا دادستان داد نکرد

قاضی شهرچو دانست که بی زوروزرم
گوش بر حرف حتی ناله و فریاد نکرد
دادگاهی که بود آلت دست زر و زور
به ر بی زور و زران غیر ستداد نکرد
خبری نیست در این کاخ ز افسانه داد
هر چه دیدیم بجز فتنه و بیداد نکرد

کلک شورش بدل خصم چنان کار کند

که بدان کوه گران تیشه فرهاد نکرد

۲- غزلهای عشقی صوفیانه ایست که تقریباً از لحاظ اعتقادی و
فکری مشابه و برابر با غزلهای شعرای متصوفه ایران است.

غزلهای که خرد بورژواها سروده‌اند از جنبه فکری و اعتقادی
اختلاف چندانی با عقاید صوفیانه ندارد و اندیشه و نظریاتی که
خرده بورژواهای غزل سرا در غزلهای خود آورده‌اند در واقع همان
عقاید و اندیشه‌های تقدیری و صوفیانه ایست که در غزلهای مولانا، سنائی،
حافظ، سعدی و ... بیان شده است.

لذا بین پیشه‌وران و کاسپیکاران غزل‌سرا با شعرای متصوفه از لحاظ
مطلوب و عقاید و بطور کلی بینش زندگی فرق عمدہ‌ای بچشم نمی‌خورد
ولی از جهت هنری و زیبائی کلام و شیوه‌ای بیان غزلهای خرد بورژوازی
اگر از چند تائی بگذریم اصلاً قابل مقایسه با غزلیات شعرای متصوفه
نمی‌باشد .

نژدیکی و تشابه اعتقادی بین غزلیات عرفانی و غزلیات
خرده بورژوازی با آن حدی است که ^{۵۶}کثر شعرای خرد بورژوا بعضی

غزلیات حافظ و سعدی، مولانا، کلیم، صائب و عطار را تضمین کرده‌اند.
هم‌چنین لمپن‌ها و خرده‌بورژواهاد رخرابات و مجالس می‌خوارگی
ومحل‌های مناسب دیگر غزل‌های عرفانی را با غزل‌های خود در یک ردیف
قرار داده و متناسب با شور و حال خراباتیان از هرنمونه غزل‌هائی می‌خوانند.
در این قسمت از غزلیات، اندیشه‌ها و علاقه و تمایلات و تشویش‌ها و
نگرانی‌ها و هم‌چنین جهان‌بینی لمپن- خرده‌بورژوازی بخوبی منعکس
است. آن قسمت از وضع اعتقادی و خصوصیات روانی و اجتماعی
لمپن و خرده‌بورژواهارا که در غزلیات‌شان بیان شده بطور خلاصه مورد
بررسی قرار میدهیم.

لمپن و خرده‌بورژوازی بی‌چیز در تمام عمر در فقر و تنگدستی و
ذلت بسر می‌برند. فقر و بی‌چیزی وزندگی طفیلی‌گری او را زبون و حقیر
نموده و در هر جا و هر شرایطی خود را ناتوان و درمانده و بی‌پناه می‌بینند.
اندوه و غم و پریشانی و اضطراب، حالت روانی دائم چنین موجودات
تیره بخت و بی‌چاره‌ایست که در تمام عمر خود حتی لحظات خوش و
سالمی نمی‌توانند بیاد آورند از این لحاظ در غزل زیر غم و اندوهی که
زنگی لمپن و خرده‌بورژوازی را سیاه کرده منعکس است.

حاصل عمر

عمری گذشت و حاصل آن غیر غم نبود
آری ز عمر بهره ما جز ال نبود
تا ما بکوی عشق و وفا خانه ساختیم
کس آشنا بخانه ما غیر غم نبود

از زندگی بجز ستم و غم ندیده ایم
کویا که زندگی همه غیر از ستم نبود
گفتم مگر که باده کند درد ما دوا
از بخت بد به محفل ما باده هم نبود
گفتم بسیل اشگ رهی در دلش بکن
بر گشت و گفت در ره خارا رهم نبود
از آن شبی که دیده بر آن چشم دوختم
دیدم هزار فتنه که در جام جمهم نبود
شورش مباش در پی بیش و کم جهان
آزاده هر که بود پی بیش و کم نبود
امین و خرد بورزوای بی چیز زندگی اش تا پایان حیات در فقر
ومکنت و مصائب بی شمار و رنج بی حساب میگذرد و در تمام طول عمر
خود حتی یک روز خوش نمی تواند سراغ کند بناقچار برای اراضی
خود و تحمل این زندگی پر مشقت از وسائل مختلف تخدیری استفاده
میکند.

این عناصر بدبخت و تیره روز بعلت جهل و عقب ماندگی و
سمپاشی های خداوندان زور وزر وضع افکار و تبلیغات را میگیرند و ....
درمان درد خود را در انواع تخدیرات جستجو میکنند. اینان برای
فراموشی موقت و فرار از واقعیت دردناک به مخدرات پناه میبرند. اینان
به الکل، حشیش، تریاک، شیره، هروئین و افکار و عقاید تقدیری و صوفیانه
و هراندیشه و ماده‌ی دیگری که جنبه تخدیری داشته باشد و یا مسلکی

که بتواند اورا موقتاً آرامش دهد بیدرنگ روی می آورند.
عملده ترین وسائل تخدیری که مورد استفاده لمپن و خرد بورژوازی

قرار میگیرد در چهار مورد توضیح میشود:

- ۱- در قبال واقعیت شاق و رنج آور بعالمند ذهنی پناه میبرند . در دنیای ذهنی ای که برای خود میسازند میتوانند در عالم خیال و تصورات، آرزوهای را که هیچ وقت نتوانسته اند در واقعیت تحقق دهند در جهان ذهنی خود بطرز دلخواه برآورند .
- ۲- این دنیای فانی پر از مصیبت و فقر و ستم و اندوه را بادنیای جاودان و بدون اندوه و زحمتی که انسان های آمرزیده اش، افراد خوشبخت و سعادتمند هستند عوض میکنند .

لمپن و خرد بورژوازی با هر رنج و مشقت این دنیا، بیادراحتی و سعادت آخرت می افتد و در قبال تمام مصائب زندگی، دلش را بوعد آسایش و خوشی و منزلت دنیای دیگر خوش میدارد.
عقل اگر داری عزیزم دل براین دنیا میند
کار دنیا را ببین از دیدنش دیسوانه باش
«از حیدر»

ظاهر دنیا عروس و باطنش باشد عجوز
بر حذر زین پر زال ساحر مکار شو
یا که دنیا را تو مار خوش خط و خالی ببین
هست درونش زهر از نقش برون بیزارشو

***

این جهان هیچ بود دل منه براو کم و بیش
کهنه دیربست که دائم اثرش باشد بیش

فکر رفتن بنما زود بکن ریشه خویش
این عجوزه بکسی هیچ ندارد سر خویش
هرچه اندر پی وصلش بدوى نادانی
«از رنجوری»

***

گفتمش صدبار بیش ایدل بدنیا دل مبند
خواهی ارخودرا به عقبی نزدیزدان سربلند
چیست دنیا پیر زال شوکش مکارهای
کزدهانش بر مسام عاقل آید بسوی گند
وعده وصل اردده روزی ترا باور مکن
ز آنکه همچون کودکانت مینماید ریشخند

***

۳- وقتی لمپن و خسرده بورژوازی بانحاء مختلف مورد فشار و ستم واقع میگردد وزندگی اش در یک رنج و مشقت جاودانه تمام میشود، این شرایط واحوال زندگی اجتماعی اینطور در ذهن او منعکس میشود که زندگی اصولاً جزر رنج و مشقت و غم و ستم و تشویش چیز دیگری نیست. یک لمپن - خرد بورژوا خود و خانواده و هم زنجیرانش و تا یاد میدهد نسل های قبل از خود و حتی اجدادش را در یک گذران رنج زا و پر مشقت و سر اپا ستم و تجاوز دیده است.

چنین زندگی پرازنگیت و رنج مداوم، افکار تقدیری و قضاو قدری در ذهن او ایجاد میکند و او برای ارضاء خود و تحمل همهی فشارها و ستمها و غمها و اندوه های بی حساب، پای تقدیر را بمیان میکشد و میگوید

این سرنوشتی است که از روز ازل برایم مقدر شده و سرنوشت هم تغییر ناپذیر است.

کار دنیا همه هیچ است نباید به نظام

هر چه شد قسمت ما میرسد از دوست نکوست

«از اشرف الدین»

***

فغان که سخت بافسوس میرود ایام

نه جام بساده بدور و نه دور چرخ بکام

نه غیر بر سر صلح و نه چرخ بر سر مهر

نه بخت تیره مساعد نه یار وحشی رام

***

آمری بر قضا و حکم و قدر حاکمی بر سما و ارض و مکان

***

به پوشش خرقه پشمینه با دیبا یکیست

به نوشش نزد عارف زهر با حلوا یکیست

چونکه خواب آلو ده گشتی خار با خار یکیست

گر بقسمت قانعی بیش و کم دنیا یکیست

تشنه چون یک جرعه خواهد کوزه و دریا یکیست

«از پرتو»

***

۴- لمپن و خرد بورژوا با آنکه از لحاظ ذهنی و اعتقادی، خویش

را برای تحمل مشقات و مصائب زندگی آماده کرده است معهذا فشار

بحدیست که هر نوع مقاومت ذهنی را از میان بر میدارد لذا برای فراموشی

موقع و زودگذر که بتدریج اعتیاد او میشود به مواد مخدر پناه میبرد.
برای لمپن و خرد بورژوازندگی یعنی فقر، یعنی ستم، یعنی غم،
یعنی نکبت و ادباء و کثافت.

بفردي که باگدائی یا دوره‌گردي شکمش را سير کند، سال تا سال
حمام نرود و شبها گوشة خیابان دراز شود و هر کس و ناکسی او را مورد
اهانت و تحفیر و دشنام قرارش دهد و با جستن ته سیگاری دلخوش باشد
میشود گفت که زندگی میکند؟ کجا این گذران را میشود زندگی
نام داد؟

زندگی اینان در رنج و کثافت و غم بی پایان تمام میشود و شاعر
چه خوب سروده است:
غم بود قفلی که بر بگشود نش نبود کلید

غم پیوندی بدل دارد کزو نتوان برید
مسبیین چنین زندگی دوزخی برای آنکه از خشم و نفرت این
تیره روزان خلاص باشند همه وسائل تخدیری را در اختیارش گذاشته‌اند
ومتقابلاً هر نوع مبارزه و حرکتی برای خروج از این باتلاق عفن را با
شدیدترین مجازات پاسخ می‌گویند. بی جهت نیست که تقریباً همه لمپن‌ها
و خرد بورژواهای بی‌چیز به مخدرات روکرده‌اند و بعضی دویام‌مجموع
عوامل تخدیری را در خود جمع کرده‌اند زیرا:

باده ناب دوای دل غمگین آمد
و یا

زینت مجلس ما جام شراب است شراب

شادی یار پریچهر بده باده ناب
که می‌لعل دوای دل غمگین آمد

بین این اقسام اجتماعی نه تنها تریاک، شیره، حشیش، الکل و حتی هروئین رواج و عمومیت دارد بلکه قسمت و سرنوشت و بطور کلی افکار تقدیری در قالب غزلهای صوفیانه و آندیشه‌های مذهبی، اینان را بعناصری از هر لحظه فاسد، گرفتار، ترسو و بی حرکت تبدیل کرده است.

این عناصر تیره روز جامعه در مقابل همه مصائب زندگی با جمله‌ای «زندگی در گذر است» یا «این نیز بگذرد» یا «دم غنیمت است» خود را تسلی میدهند. این غزل تضمین شده از این لحظه نمونه‌ی برجسته‌ای است.

بگذرد

ای قلندر کار دنیائی سراسر بگذرد
هر چه پیش آید خوش آید کار یکسر بگذرد

دست خالی بگذرد بالعل و گوهر بگذرد
در مجالس جیب خالی کیف پر زربگذرد

این دو روز عمر مثل باد صرصربگذرد
در خرابات مغان از باده وحدت بنوش
غسل کن در آب جاری رخت عرفانی بپوش

صحبت بی جا مکن از بهر سوائی مکوش
بین کجا رفتند کیکاووس و جم باداریوش
صورت آب روان دنیا سراسر بگذرد

تا نیاورده است پیری بوجود تو شکست

تا نشد ریشت سفید واژحنا و رنگ دست

تا ز تحلیل توانا رفته بنیادت ز دست
تا بکی اندر خیابانهای تهران مثل مست

بر تو هر کس بگذرد بس خنده آور بگذرد

مذهب خود را مثال جان شیرین دوست دار
این یتیمان را تو چون گلهای رنگین دوست دار
عاجزان را هم چو شعر اشرف الدین دوست دار
کشمش و انگور را در با غ قزوین دوست دار
گر نکردی میوه جاتش را تو نوبر بگزدرا
شهر تهران از برای خویشتن مسکن بگیر
بهر شام خود برنج و ماهی و روغن بگیر
گوشت شیشک از برای قیمه هم یکمن بگیر
با همین ریش سفیدت ای بیمروت زن بگیر
گرز نت پیر است یا بکراست و دختر بگزدرا
آدمی را تا نرفته از جهان دین لازم است
از برای مرد وزن اخلاق و آئین لازم است
هفته ای یکبار اطعام مساکین لازم است
بهر دین ایثار کردن جان شیرین لازم است
ورنه این غوغای آخوند و قلندر بگزدرا
حاصل اسرار این دنیا و مافیها دل است
آنکه باشد معتقد بر حاصل معنا دل است
عاشق چشم خط و قامت رعناء دل است
چشمہ فیض الهی میوه طوبادل است
دل برای دوستی از جان و از سر بگزدرا
دل بدست اهل دل باید سپردن بی خلاف
خویش را در جمع محتا جان سپردن بی خلاف

پس نباید غصه بر مال خوردن بی خلاف

چون بدنیا عاقبت بایست مردن بی خلاف

بر سرنش گدا چون صاحب زر بگذرد

ای خوش آنان که با عشق و محبت صفت بصف

موقع مغرب نماز میخوانده در صحن نجف

بعد، روان در کوفه گشته بادو صدو جدو شعف

باز گشته در حضور شاه از بهر شرف

چون که میدانید این دنیا سراسر بگذرد

اشرف الدین، شاه مردان شافع فردای تست

در قیامت زیر عرش کبریا غوغای تست

کار تو از التفات و لطف حیدر بگذرد

اشاره‌ای به رفتار نارفیقانه لمپن‌ها :

چون لمپن‌ها در تولید اجتماعی شرکت ندارند دارای منافع

صنfi و طبقاتی هم نیستند و کسی که در جریان کار اجتماعی منافع

شخصی و معلومی ندارد متقابلاً فاقد مسئولیت اجتماعی است و از طرفی

میدانیم که زندگی لمپن‌ها با انگل شدن بزنده‌گی دیگران و از طریق

طفیلی‌گری تأمین میشود و او برای همین زندگی انگلی حاضراست بهر

پستی و ردالت و حقارتی تن دهد و برای هر کس که احتیاجات فوری ظهر

وشبیش را فراهم کند تملق بگوید و مثل یک نوکر او امرش را اطاعت

نماید. باین جهت لمپن برای گذراندن وقت و منافع فردی و خصوصی

آماده است که هر پستی و عمل ضد اجتماعی و نارفیقانه را تحمل کند و

بخاطر منافع خصوصی، منافع اجتماعی و حتی منافع نزدیکترین دوستان

و اقوامش را زیر پا گذارد. لذا چنین فردی در روابط اجتماعی با سایر عناصر و نیروهای جامعه برای خود هیچگونه مسئولیت فردی و جمعی نمیشناسد و کسی که ملزم بر عایت حداقل مسئولیت به منظور حفظمنافع اجتماع نباشد هر عمل نا جوانمردانه‌ای را مرتكب می‌شود. دور وئی، تزویر، نمک نشناشی، چرب زبانی و نامردی و هر نوع عمل نارفیقانه از زندگی لمپنی و کار فردی و خصوصی و عدم مسئولیت اجتماعی از چنین روابطی منشاء می‌گیرد. لمپن‌ها بعلت فقر و مسکنست و آوارگی و سرگردانی فاقد هرگونه روابط و معاشرتهای خانوادگی حتی با نزدیکترین اقوامشان هستند و بهمین لحاظها از کانون خانوادگی و فرزندان نیز محرومند لذا جای خالی فرزندان و معاشرتهای خانوادگی و فامیلی و دوستی‌های دور و نزدیک باهمکاران را فقط ارتباط‌های رفیقانه پر می‌کند.

همین روابط رفیقانه هم بخاطر نحوه زندگی و خصوصیات و اخلاق لمپنی بسیار متزلزل و پریشان است. لمپن که در موقع پریشانیهای سخت و حوادث ناگوار بکمک و دوستی و محبت افراد دیگر نیازمند است مجبور است فقط بدستی و مهر بانیهای رفقایش متکی باشد رفقا هم در موقع ضروری و حیاتی و زمانهای نیازمندی و کمک بجای آنکه او را کمک کنند بیش از هر موقعی او را تنها گذاشته دنبال کار خود می‌روند. شکوه‌ها و اعتراضات دلخراش لمپن‌ها از رفتار نارفیقانه ناشی از تنها ای کشنه و غم انگیز آنهاست.

غزل زیر موارد و چگونگی عمل نارفیقانه را نشان میدهد:

در پس پرده خلوت من ودل بودیم دوش

او بمن در گله و من بجهوابش خموش

کردم اظهار دل خویش بر فتم از هوش
چون بهوش آمدم این نکته مرا گفت بگوش
گرسلامت طلبی دیده از این خلق بپوش
این جماعت که تو بینی همه در تزویرند
بحق خالق یکتا همه ظاهر بینند
بجلو یار تواند و بعقب در کینند
مگسانند که بر دور شکر بشینند
تا توانی ز پسی دوری ایشان تو بگوش
این رفیقان که ترا هست نباشدت یار
این تو از من بشنو پا سوی ایشان مگذار
تخم بیهوده در این مزرعه بی آب مکار
بیر از بیخ که جز جور و جفا ندهد بار
با چنین طایفه عاقل و دانا تو مجوش
ای بسا دیو لعین مرتد دین حق نشناس
که نهادند به عمامه و هم ریش و لباس
چشم حق بین بگشا، نیک و بدتر را بشناس
بر حذر باش از این خلق خر حق نشناس
باطنش غول قلبش دیو صفت چون خر گوش
عمرها صرف نمودیم در این دیر فلك
با بسا کس بشنستیم و بخوردیم نمک
خوش بود گر گذر دهر بیفتند بمحلک
تا ترا کیسه تهی گشت فتادند به شک
جمله گفتند از این بی سرو پا چشم بپوش
جمله رفتند و بماندی تو تک از بی خبری
چون خبر گشتی نباشد برایت ثمری

تا توانی تواز این بعد، بزن خود به کری

مشنو حرف کسی را که ندارد اثری

می سزد گر شوی اندر نظر خلق خموش

ای که هستی بجهان عاقل و دارای تمیز

عمر خود با عقلا صرف نما جان عزیز

زین بساط عجب و عجب و تکبر برخیز

گوشه‌ای پیشه‌کن و خون فقیران تو مریز

پند فسر به تو بمانند دری دار بگوش

در قناعت و بی نیازی :

هزار مرتبه مرگ از نیازمندی به

نمرد آنکه برکس نبرد دست نیاز

اگرچه لمپن با گدائی و سرکیسه کردن دیگران و بامفت خوری و

باج گرفتن گذران میکند ولی در اوائل برای قبول چنین زندگی پر از

ذلت و نکبت و مسکنت و انواع تحقیرهای هر روزه معذب و ناراحت است و هر

لمپن بی درد و بی رگ و بی عرضه و بی شخصیت در آغاز تاحدی عصبانی و

ناراحت و اندوه‌گین میگردد اما این ناراحتی و عصبانیت امری موقتی

است و بتدریج لمپن با چنین زندگی ای خو کرده و بعد از مدتی عادتش

میشود .

دلا تا پای خود را بسته‌ی دام هوس بینی

محالست آنکه آسایش بدنیا یک نفس بینی

بنان جو قناعت گر کنی کی کفچه دست را

بر طباخ بهر کاسه آش عدس بینی

چو ابرار از سرما جان دهی در فصل دی بهتر
که خود را ز آتش اش را رگیتی مقتبس بینی
کنی چون عنکبوت ارجا بکنج از نوا آن به
که در طاس عسل جان داده خود را چون مگس بینی

***

منت احسان ز مردم تا بکی باید کشید
چند باید بر در دونان ، پی نسانی دویسد
آنچه دشمن خواست بهر من گردیدم قرین
آنچه را میخواستم چون آهوئی از من رمید
عاقبت از تیر طعن خلق سنگین دل ، خدا
در او ان نو جوانی چون کمان قدم خمید
از مودستم بسی یاران خویش اند رجهان
جز ریا کاری دوچشم من ازین یاران ندید
هر که دل بر بوستان زندگانی برنهاد
جای گل جز دامن خاری ازین بستان نچید
بس کشید ستم درین مزرعه گندم ، ستم
لیک آخر کرد قسمت بخت دون فطرت خوید
وای از این بخت سیه کاری که از دست جفاش
همچوشب تاریک شد افسرده را روز سپید
در غزل زیر در قبال حقارت و توهین جامعه از مقام و مرتبه لمپن
حمایت گردیده و ضمن ابراز شخصیت برای آنها اعاده حیثیت هم شده

ایکه ننگت بود از بردن نام فقرا

ندھی هیچ جوابی به سلام فقرا

فقرا را بحقارت ننگر زانکه بود

ز اغنيا پيش خدا بيش مقام فقرا

خسرالدنيا والآخره باشی بی شک

مددی گر ننمائي به طعام فقرا

اغنيا راه ندارند به فردوس برین

تا در او جای نگيرند تمام فقرا

در قیامت ز ندامت به فغان می گوید

کاشکی ما همه بودیم غلام فقرا

بسکه هستند گرفتار غم مال و منال

نبودشان خبر از عيش مدام فقرا

عمل گرایش لمپن‌ها بحضرت علی بین پیامبران و امامان اگر از مذهب تشیع و اهمیتی که عای (ع) بعنوان بزرگ خانواده علوی از زمان صفویه بعد دارد بگذریم خصوصیات علی (ع) عمده ترین عامل بحساب می‌آید. زیرا طبق مبانی مذهبی، علی (ع) که از برجسته‌ترین عناصر صدر اسلام و از پایه‌گذاران حکومت اسلامی است دراکثر موافق حتی در زمان خلافتش بانان جو و خرماء افطار نمی‌کرد و غذای عمومی اش از این تجاوز نمی‌کرد. او بزرگترین بخشندۀ ایست که حتی خوراک و پوشان خود را بفقرا بخشیده است ضمناً او مرد شجاع و سلحشور است که شمیرش را در خدمت اسلام و در راه قلع و قمع کفار و دشمنان دین بکار آنداخته است. علی (ع) در کارسازی و دستگیری بینوايان و حمايت - 109 -

از حقوق ضعیفان و جانبداری از حق و عدالت و کمک به محتاجان والفت و نزدیکی و معاشرت با فقر او محبت و مهر بانی با بیوه زنان و یتیمان و درماندگان بین شخصیت‌های بزرگ اسلام و امامان و بزرگان شیعه بیش از همه شهرت دارد.

از طرفی لمپن‌هائی که بنحوی با خراباتیان و دراویش و علی‌الله‌ی-های کنونی مر بوطنده قسمتی از اعتقادات و آداب و رسوم جوانمردان و فتیان قدیم را حفظ کرده‌اند و بعضی اصطلاحات آنان مانند فتوت - مردانگی - جوانمرد - لوطی - مشدی و ... همچنان بر سر زبان‌ها است. لمپن‌های خراباتی و دراویش مسلک باظاهر به دوستی علی (ع) و ذکر فضائل او و بکار بردن اصطلاحات قدیم جوانمردان صوفی و دوستداران علی سعی دارند خود را عنصری بخشند، بی‌نیاز، فقیر، جوانمرد و لوطی معرفی کنند.

خصایص دیگر علی (ع) هر یک متناسب با مقتضیات طبقاتی و وضع فکری لمپن‌ها مؤثر است ولی زندگی فقیرانه و بخشندگی - سلحشوری - مردانگی - شکیبائی - بردازی در علاقه و گرایش لمپن‌ها به علی (ع) از عوامل مهم و درجه اولی است که علی را به پیر فقرا تبدیل کرده است. یک فرد عادی و لمپن کلیه صفات و خصایصی که دین برای خدا در نظر گرفته در وجود علی جمع‌هی بیند لذا علی را تجسمی از خدا یافته و بین صفات و خصایل ذهنی خدا وزندگی عینی و عملی علی (ع) تضاد فرق نمایانی نمی‌بیند. بی‌جهت نیست که فقرا و دراویش برای علی مرتبه خدائی قائلند و نادعلی را برناماز ترجیح میدهند.

من نسبگوییمت خدا ، لیکن از خدا هم کجا جدائی تو
با رضایت بود رضای خدا بر رضای خدا رضائی تو
چه غم است از گناه و عصیانم چه بمحشر شفیع مائی تو

***

در مذهب ما کلام حق ناداعلی است

طاعت که قبول حق بود ناداعلی است

دانی ز آفرینش هر دو جهان مقصود

مقصود علی و اولاد علی است

بررسی غزلهای لمپنی را با سه شعر ناب پایان میدهیم :

غزل موقر تضمین مساعد

عجب دردمرا در این جهان نیکودوا کردی

وفا نبود ترا بر ما که ما را بی نوا کردی

نمیگوییم که بد کردی ولیکن تو بجا کردی

فلک ما را بدرد و غم اسیر و مبتلا کردی

دراین فصل جوانی، پیر، مارا از جفا کردی

نمیدانی چه کردی رفته از کف بین تو نام من

چسان این آب شیرین تلخ گردیده بکام من

نداد آخر کسی برم من جواب این سلام من

دراین عالم نرفت پائین آب خوش ز کام من

مرا با محنت و درد و غریبی آشنا کردی

بسی رنج و غم و ذلت کشیدم اندرین تهران

نیاید کس بپرسش این رفیقانم در این دوران

گهی آواره سازی ای فلک در گوشة غربت

کشیدم گوشة زندان بسی درد و غم و محنت

رخ چون ارغوانم را بر نگ کهربا کردی

نمودم گوشة زندان مدامی منزل و مسکن

ز ز نهییر و ز کند و بند بر تن کرده ام جوشن

من محزون شدم دیوانه چون مجنون و هم الکن
جوانان جمله آزادند در گلزار و در گلشن
مرا فصل جوانی از عزیزانم جدا کردی
خدایا بند بند من در این زندان چه بگستی

شدم محروم ز دیدار یک تن چنان خستی
بگو با آن رفیق من تو با اغیار بنشتی

مجرم غیر قانون پشت من ای چرخ بشکستی
عجب درد دل ریش مرا یارب دوا کردی

بقلب ریش ریش من ز هجران همچنان تیراست
از اول سر نوشتیم شد که دائم همچون خجیر است

گرفتارم کند این چرخ کج رفتار، تقدیر است
هنوز اندرون زارم نشان بند و زنجیر است

دوباره زیر زنجیر گوانم مبتلا کردی
بیاد آور تو از زندان هارون آن سگ ابتر

فزوں از هفت سالم برگذشت بر موسی جعفر
توای ساعد بکن افغان براحوال همان مضطرب

موقر شکوه از زندان غم پرور بکن کمتر
که اشعار غم انگیزت نشان از کیمیا کردی

***

مخلص اهل چاله میدانم چه غم دارم دگر
زین جهت دارای عنوانم چه غم دارم دگر
گرچه لات و لوت هستم بندۀ هفت آسمان
شب بود سیاهی و نام چه غم دارم دگر

گاهگاهی جای باده سرکه شیره میخورم

میشوم مست و غزلخوانم چه غم دارم دگر

گاه شیک و مدکنم گردش خیابانهای شهر

گاه مفلس ، گاه عربانم چه غم دارم دگر

صبح تا شب میکنم حمالی اندر کوچهها

شب چو مسیو در خیابانم چه غم دارم دگر

گرچه حمال ندارم هیچ ملبوس و لباس

هست اندر دوش پالانم چه غم دارم دگر

روز حمالی کنم از بهر تحصیل معاش

شب برای خود بگ و خانم چه غم دارم دگر

بخت خوش اینجاست زیرا دکه دیزی پزی

بنده فردا ظهر مهمانم چه غم دارم دگر

گرکسی یك شب مرا مهمان کند شیرین پلو

میزبانرا شب ثنا خوانم چه غم دارم دگر

من نباشم بیسوا صرف و یك جزئی سواد

دارم و میرزا قلمدانم چه غم دارم دگر

از زبان خارجی مرسی کمی آموخته ام

حرف بن ژورموسیو همدانم چه غم دارم دگر

نیستم جائی ولی گر مجلس سوری روم

قاتل مرغ و فسنجانم چه غم دارم دگر

گرچه مسکینم نمایم فخر هستم اهل فقر

خاک - چاک جمله عرفانم چه غم دارم دگر

شبی با یک لبؤئی عهد بستم تا چه پیش آید
کند آب لبو هر روز مستم تا چه پیش آید

خیار سبز با چاقو بیک ضربت بیریدم
ز بهر امتحان زور دستم تا چه پیش آید

یک عباسی بخوردم آش کشک در دکه آشی
ز بس بود کم ظرفش را شکستم تا چه پیش آید

بگویم از برایت قوت و نیروی بازویم
که تار عنکبوتی را بستم تا چه پیش آید

گذر افتاد دوشم بر سر یک دیگ سیرابی
بپای دیگ سیرابی نشستم تا چه پیش آید

بخوردم نان و شیردونی واژ آن جا روان گشتم
بخواندم یلی مانند رستم تا چه پیش آید

غم ثروت مخور جانا بزن بر طبل بیماری
که من زین محنت و اندوه جستم تا چه پیش آید

پس از این جای باده آب زرشکم ده ای ساقی
که من سرخوش از این جام هستم تا چه پیش آید

اگر چه مفلس و عوامم مکن عییم که چون همسکین
بعشق نان و دیزی پای بستم تا چه پیش آید

***

post187@gmail.com

درباره سینمای فارسی

توضیحی درباره فیلم‌های جدید فارسی

در سه چهار سال اخیر چند فیلم جدید فارسی به نمایش گذاشته شد. فیلم‌های جدید از نظر تکنیک و فرم تغییراتی کرده و پیشرفت‌هایی داشته است. این تغییرات و پیشرفت‌ها در درجه اول نتیجه و مخصوصاً آغاز فعالیت سینمایی کارگردانان و موسیقیدانان جدید و بازیگران برجسته تئاتر است.

بعضی از بازیگران فیلم‌های فارسی مانند ملک مطیعی، بهروز وثوقی، بهمن مفید و فروزان در فیلم‌های جدید بازیهای ارزشی و هنرمندانه‌ای عرضه کرده‌اند و معلوم شد که چنانچه کارگردان شایسته‌ای آنان را آموختش و رهبری کند آمادگی و استعداد و ارزش‌های لازم را برای یک کار تازه سینمایی دارا می‌باشند.

گفتیم که سینمای فارسی در چند سال اخیر با چند فیلم جدید که توسط کارگردانان جوان کارگردانی گردیده از نظر تکنیک و فرم تغییراتی کرده ولی از لحاظ محتوی و موضوع بجز فیلم گاو (که برجسته‌ترین اثر سینمایی ایران و یکی از بهترین آثار سینمای جهان است) و یکی دو فیلم دیگر نه تنها هیچ‌گونه تغییری دیده نمی‌شود بلکه زندگی‌من - خر - بورژوا با تکنیک و فرم بهتر، بطرز مؤثرتری به نمایش گذاشته شده است.

فیلم قیصر - رضاموتویی - رقصه و هالو با آنکه از نظر بازی، موسیقی - فیلم برداری و کارگردانی و بطور کلی از نظر فرم کاملاً با فیلم‌های قبلی فارسی متفاوت و مرز شخصی بین آنها و فیلم‌های فارسی ترسیم شده است معهذا از لحاظ محتوی و موضوع هیچ تفاوتی با فیلم‌های قبلی و فعلی ندارند.

و حتی فیلم داش آکل که براساس نوشته صادق هدایت تهیه شده از نظر موضوع نمایشگر زندگی لمپن‌ها و ادامه همان موضوعات و مسائل فیلم‌های فارسی است. بانمایش فیلم بلوج بار دیگر گوشه‌ای از زندگی لمپن‌ها به نمایش گذاشته شد با این تفاوت که هیچگونه ارتباط منطقی بین موضوعات مختلفی که در مجموع، سناریوی فیلم را تشکیل میدهد وجود نداشت.

موضوع فیلم بلوج مانند همهی موضوعات فیلم‌های فارسی، یکسری حوادث و اتفاقات را بدون آنکه هیچ ارتباط واقعی و منطقی با یکدیگر داشته باشند، و بدون آنکه در جامعه و زندگی، حتی برای نمونه برای بلوج یا فرد دیگری در موقعیت و شرایط زندگی و طبقاتی او اتفاق افتاده باشد سرهم بندی شده است.

بطور کلی در فیلم‌های جدید فارسی از نظر تکنیک و فرم پیشرفت‌هایی حاصل شده است ولی از لحاظ موضوع و محتوی، این فیلم‌ها ادامه همان سینمای لمپن - خرد بورژوازیست و بهمین علت به بررسی و ارزیابی تازه‌ای نیازی نیست.

درباره سینمای فارسی

جامعه بطبقات و اقسام و گروههای اجتماعی مردم تقسیم میشود. هر جامعه در خط سیر حرکت تاریخی خود متناسب با اینکه در چه مرحله‌ای از تاریخ باشد طبقات و اقسام آن متفاوت است.

طبقات و گروههای اجتماعی مولود روابط تولیدی جامعه‌اند. در جامعه برده‌گی بطور عمده طبقات برده‌دار و برده‌ها وجود داشتند که با تغییر و تحول این جامعه، طبقات برده‌دار و برده‌ها از بین رفته‌اند.

بالغاء رژیم فسودالیته و مناسبات فسودالی طبقات ارباب و رعیت نیز با مختصات اقتصادی و اجتماعی اش خود بخود از بین می‌رود و با تولیدنوین سرمایه‌داری ضمن رشد سرمایه‌داری شهری و پیدایش و بسط طبقات سرمایه‌دار و کارگر، در تولید کشاورزی نیز طبقات نوین سرمایه‌دار زراعتی و کارگر کشاورزی ظهر و رشد می‌یابند.

طبقات و اقسام هر جامعه متناسب با وضع تولیدی خود، دارای روابط‌گوناگون اجتماعی و اشکال مختلف زندگی‌اند.

از طرفی طبقات و گروههای مردم متناسب با مقتضیات زندگی و وضع طبقاتی خود دارای خصوصیات اجتماعی، خصائص اخلاقی، وضعیات عاطفی و کیفیات روانی متفاوتی هستند و همچنین امیال و آرزوها، راحتی و ناراحتی‌ها، اضطراب و نگرانی‌ها، اعتقادات و رسوم و سنت و وضع فکری و اعتقادی و خصوصیات اخلاقی و اجتماعی هر طبقه‌ای با طبقه‌دیگر متمایز است.

سینمای هر کشور در درجه اول اشکال زندگی، حالات عاطفی، کیفیات روانی و در مجموع؛ نحوه زندگی و خصوصیات اجتماعی و حالات عاطفی و روانی دسته‌های مختلف مردم را منعکس مینماید. طبقات و گروههای اجتماعی مردم میهن ما عبارتند از مالک، زارع، سرمایه‌دار، کارگر، خردۀ سرمایه‌دار شهر وده، روشنفکر و لمپن.

سینمای فارسی از بین طبقات و گروههای مختلف اجتماعی ایران فقط زندگی لمپن‌ها و تا حدی خردۀ بورژوازی تهی‌دست را منعکس میکند. در واقع سینمای فارسی، سینمای لمپن‌ها و تا حدی خردۀ بورژوازی است.

اسامی فیلمهای فارسی مانند: دزد بندر، ولگرد، لات جوانمرد، جاهلها، ژیگو لوهای، بی‌ستاره‌ها، با معرفتها، دختران با معرفت، خروس جنگی، پول حلال، دزد بانک، سه‌تا ناقلا، موطلائی شهرما، خوشگل خوشگلا، گردن کلفت، دختر ولگرد، شیر مرد، شمسی پهل‌وون و گنج قارون بطرز روشنی نمودار ارتباط و پیوندیست که بین فیلمهای فارسی و لمپنیسم بوجود آمده است.

از اسامی که بگذریم فیلم فارسی را بطور مختصر در زمینه‌های

داستان فیلم ، بازیگران ، تصنیف‌ها و غزلها ، رقصان و آوازخوانان ،

مشاغل بازیگران ، محلهای فیلم وزبان وایده فیلم بررسی میکنیم.

۱- موضوعات و داستانها : داستانها و موضوعات فیلم فارسی

عموماً مبتنی به زندگی لمپن‌هاست ولی همانطوریکه لمپن‌هادرشرا بیط خاص و اجبارهایی که پیش می‌آید بمشاغل و حرف خرد بورژوازی و کارگری کشیده شده و با خرد بورژواها و کارگران ارتباط می‌گیرند در فیلم‌ها هم اینگونه روابط شغلی و رفت و آمد های محلی و معاشرت‌های دوستانه و نوع سرگرمی و نحوه عرق‌خوری و اشغال کافه‌ها و بطور کلی انواع همکاریها و روابط آنها منعکس است.

قسمتهایی از زندگی لمپن - خرد بورژوازی و ارتباط آنان با یکدیگر و با کارگران در فیلم‌هایی مانند موطلائی شهر ما ، انسانها ، گردن کلفت ، شمسی پهلوون ، گنج قارون و دختر ولگرد نشان داده شده است . فیلمسازان فارسی ضمن آنکه بعضی حقایق زندگی و وضع اعتقادی و صفات و خصائص و رفتار و کردار لمپن - خرد بورژوازی را نشان میدهند در عین حال بعدم و با کوشش همه جانبه‌ای واقعیت‌هارا قلب کرده و حقایق را وارونه جلوه میدهند . آنها آدمهای دزد ، بی‌ناموس ، خائن ، فاسد ، ترسو ، بی‌رحم ، زبون و پست ورذل را انسانهای پاک ، باشرف ، خادم ، سالم ، مهربان ، شجاع و فداکار معرفی می‌کنند و باین ترتیب بر عکس آنچه در واقعیت وجود دارد از لمپن‌ها آدمهایی می‌سازند که در زندگی واقعی برای نمونه حتی بایکنفر هم مانند نمونه‌ی فیلم فارسی نمیتوانیم برحورد کنیم .

داستانهای فیلم فارسی بطور عمده در اطراف موضوعات زیر دور

۱- موضوع اکثر فیلم‌ها پیرامون «شانس»، «اقبال»، «تصادف» «قسمت» و «سرنوشت» است.

۲- دختری از خانواده‌ای ثروتمند و میلیونر بطور تصادفی و غیرمتربقه و غیرممکن با پسری ولگرد یا کارگری با خصلتهای لمپنی ضممن آشنائی در ارتباط عشقی قرار میگیرد و سرانجام کارشان بازدواج میکشد.

۳- جنبه‌های مختلف زندگی قاچاق فروشان، کافه‌داران، رانندگان، بار فروشان، گدایان، قماربازان، دوره‌گردان، طواfan، ولگردان، فواحش و بطور کلی امین‌ها و خرده‌بورژوازی تهی دست آنهم بصورت تحریف شده، موضوعات اصلی و تکراری فیلم‌های فارسی است.

۴- زنان و مردان ولگرد و دزد و خودفروش در فیلم‌ها آدمهای عفیف، پاک، غیرتی و با ناموسی هستند که با جبار و بخاطر دیگران و یا فرزندانشان بخودفروشی، دزدی و پستی و رذالت کشیده شده‌اند.

۵- انسواع و اشکال محرومیتهای لمپن - خرده‌بورژوازی بخصوص محرومیتهای غذائی و جنسی و همچنین بیکاری و بی‌بولی و دربدری بنحو بارز و روشنی در فیلم‌ها منعکس است.

۶- قهرمانان اصلی، آدمهای آسمان جل و الکی خوشی هستند که بر حسب تصادف و بخت و اقبال و بر اساس جوانمردی، لوطی‌گری، درستکاری و مردانگیهایی که دارند بزندگی مرتفه و مقام و موقعیتی میرسند.

۷- اینطور و آنmod میکند که آدمهای ثروتمند و پولدار با آنکه از

همهی امکانات زندگی بهره مندند و زندگی مرفه و راحتی دارند در عرض از بیماری‌ها و ناراحتی‌هایی رنج می‌برند که نمیتوانند از آن‌همه امکانات استفاده کنند.

بر عکس، مردم فقیر و گرسنه‌ای که در فقر و مسکنت و رنج و بیماری و جهل دست و پا میزند فاقد بیماری‌های جسمی و روحی ثروتمندان هستند و ازین لحاظ زندگی فقیرانه والکی خوش اینها بمراتب بر زندگی آنها برتری و مزیت دارد.

۸- اینطور وانمود می‌شود که سرانجام «حق بحق دار میرسد» و «سربیگناه پای دار می‌رود ولی روی دار نمیرود».

۹- پلیس در همهی مسواقع حوادث را زیر نظر دارد و درست سربزنگاه سروکله‌اش پیدا می‌شود و از حق و حقیقت دفاع مینماید. چون این نوع خصائص روحی و افکار و اعمالی که در فیلم‌های فارسی منعکس است با توجه بتحریفاتی که می‌شود مربوط بزندگی لمپن- خرد بورژوازی است لازم میدانیم بمنظور شناسائی بیشتر موقعیت شغلی و طبقاتی بازیگران چند فیلم فارسی را مشخص نماییم. در فیلم دختر ولگرد بازیگران اصلی فیلم، لمپن، کارگر و خرد بورژوا هستند.

دختر دزدی می‌کند و بایط بخت آزمائی می‌فروشد. پدر دختر: مردالکلی بی‌خبری است که برای پول عرقش با آنکه از درآمد دخترش اتفاقده می‌کند حاضراست برای پول ناچیزی دخترش را بفروشد.

نامزد دختر: کارگر راه آهن است.

خویش دختر : آدم بیکارهای است .

خواستگار دختر : یکی از افراد برجسته باند هروئین است .

در فیلم گنج قارون :

فردین (علی روغنی) - کارگر مکانیک است کارگر

ظهوری (حسن جعجعه) - جغجغه‌ای خرد بورژوای تهییدست .

آرمان (اسمال بی کله) - بیکاره لمپن

عوامل خواستگار دختر زرپرست - سهولگرد لمپن

در فیلم انسانها :

مجید محسنی واکسی است خرد بورژوای بی چیز

آرمان - ماهیگیر دوره گرد « « «

فردین - آگهی تبلیغاتی بدرودیوار میچسباند لمپن

فروزان - سیگار و شکلات فروش است خرد بورژوای بی چیز

در فیلم موطلائی شهرما :

کارگری، گارسونی ، فاحشگی ، رفاقتگی و خوانندگی کافه و
قاچاق فروشی مشاغل قهرمانان فیلم است .

در فیلم شیر مرد :

بازیگران اصلی : بارفروش ، راننده ، قهوه چی ، گدا ولگرد و
کافه چی هستند .

*

اشاره‌ای به تصنیف و غزلهای فیلم فارسی :

همانطوری که داستانها و موضوعات فیلم فارسی تجسم و انعکاسی
از جنبه‌های گوناگون زندگی لمپن - خرد بورژوازی است تصنیف و

غزلهای فیلم نیز بنحو دیگر، زندگی اینان را منعکس می‌سازد.

چون بحث درباره فیلم فارسی است بخصوص سعی شده تصانیف فیلمها مورد بررسی و تحلیل قرار گیرد. اگر چه تصنیف‌های لمپنی که در کافه‌های ساز و ضربی خوانده می‌شود و صفحاتی که توسط همین دسته از خوانندگان پر شده است همه تصنیف‌های لمپنی هستند.

سه ناقلا : فیلمی بهمین نام - خواننده قنبری و رسائی.

سه تا بلائیم سه تا بلا

بیا همراهمون بیا

با خنده و خوش و بش میریم

تا بیان بفهمند در میریم

سه ناقلائیم سه ناقلا

سر همه را میزاریم کلاه

می‌بینیم هرجی طرفش میریم

انگلولک می‌کنیم ور میریم

خانم موبور را نگاه کن که چقدر خوشگله

باد داره خیلی ماماشه آفت جون و دله

حالا بیین پاکت میوه‌شو چه جوری کش میریم

میریم جلو یواشکی من با دل خوش میریم

برنج و روغن را بیین کادیلاک نو را بیین

نترس داداش همه رو رو مخلص بچین

آقای جبار را بیین قربون پولش بسیریم

بسیریم جلو، یه کمی، ور با سر و کولش بسیریم

آخ قیمه بادمجون با پلو خوب میشه، به به

گوشت کبابی با چلو خوب میشه، به به

این تصنیف نحوه کسب درآمد و بعضی خصلتهای آنها و قسمتی

از آرزوها و امیال لمین‌ها را منعکسی کرده است. بعضی از اشکال کسب

در آمد لمپن‌ها دزدی، کلاهبرداری و حقه‌بازی است. در این تصنیف این قسمت از وسائل معاش لمپن‌ها بطرز بارزی تصنیف شده است.

سرهمه را میزاریم کلاه !

حالا ببین پاکت میوه‌شو چه جوری کش میرم !

انگولک میکنیم ور میریم تا بیان بفهمند در میریم !

میدانیم لمپن و خرده بورژوای تهی دست در منتهای فقر و تنگدستی گذران می‌کند. بقول خسودشان همیشه نصف شکمشان سیر و نصف دیگرش گرسنه است. اینان اکثر اوقات در آرزوی یک ناهار پلو قیمه بادمجان و چلو کباب هستند و همیشه بسفره‌های رنگین و خوزاکهای مطبوع چلو کبابی‌ها با حسرت نگاه می‌کنند و در سور و مهمانی‌های سوگواری ماه محرم و رمضان و عروسی و اعياد و آمدن حاجی‌ها از مکه مثل قحطی‌زده‌ها با اشتهاي سیری ناپذیری غذا را می‌بلغند.

برنج و روغن را ببین کادیلاک نورو ببین

آخ . قیمه بادمجون با پلو خوب میشه

گوشت کبابی با چلو خوب میشه

لمپن‌ها از لحاظ خانواده و روابط جنسی بعلت زندگی انگلی و کار موقت و ولگردی و فقر در محرومیت دائم بسر میبرند .

لمپن نیاز جنسی خودرا با کثیف‌ترین و ارزانترین فواحش ارضاء می‌کند .

تعاریف و واژه‌های کثیف و زشتی که لمپن و خرده بورژوا در معرفی زن و مناسبات جنسی بکار میبرد ناشی از محرومیتهای آنها و اشکال ارضاء و نیاز جنسی آنهاست .

بعد از خوراک مسأله جنسی عمدترين و با اهميت ترین مسأله زندگی لمپن خرد بورژوازی است. در اين تصنیف این دو مسأله بنحو شایسته‌ای نمودار است.

خانم موبور را نگاه کن که چقدر خوشگله

باد داره خیلی مامانه آفت جون و دله

لمپن که زندگیش با طفیلی گری و انگل شدن بدیگران میگذرد.

فکر می‌کند با قمار بخصوص بعد از تجاربی که محصول سالهای برد و باخت گذشته است میتواند با سرکیسه کردن دیگران بجای دزدی و قاچاق فروشی و کار موقت زندگی راحت‌تری داشته باشد.

اگرچه قمار بازی نوعی تفریح و وسیله سرگرمی است ولی لمپن با هر قمار آرزوی برد کلانی را دارد که بتواند با آن سرو وضعش را سرو صورتی دهد و بدھکاری‌هاش را پرداخت کند و شب یا شبهاش را با دوستانش در کافه‌ها و فاحشه خانه‌ها بسربرد.

البته لمپنهای هم هستند که قمار کار اصلی شان است و زندگی آنها از این طریق میگذرد. اینان بطور اتفاقی و در موقعی که همه درهابرویشان بسته باشد آنهم برای آنکه پولی بدست آورند و با آن قمار را ادامه دهند بمشاغل لمپنی و کارهای موقت سرگرم میشوند.

همانطور یکه ملاحظه میشود در این تصنیف صحبت از آدم و بیلان و سرگردانی است که در چاله میدان قمار میکند و پولی را که برد خرج دوستانش مینماید.

بچه چاله میدون :

ای آقایون ای آقایون من که میبینی ویلونم

بچه چاله میدونم

روز میرم قصار خونه جائی که پیرت میدونه

هر چه پیدا میکنم خرج رفیق میکنم

کفتهیم که فیلم فارسی انعکاسی از جنبه‌های گوناگون زندگی لمپن خرد بورژوا است لذا تصنیفهای لمپن یا بطور عمدہ منعکس کننده خوشیها، ناراحتیها، آرزوها و علائق و بطور کلی نمودار مظاهر زندگی لمپن یا خرد بورژوازی تهی دست است.

البته بین مشاغل خرد بورژوازی مشاغلی که در درجه اول مورد توجه لمپن هاست، تصنیف شده و رواج گرفته است.

در این مورد فقط قسمتی از چند تصنیف برای نمونه نقل و بحث میشود:

حراج - خواننده سوزان

حراج   حراج   گلابی مال شیراز   بادمجان مال اهواز

حراج   حراج   تو این بازار آزاد   حراج   حراج

گلابی سه قران شد   بادمجان دو قران شد

مرد: اینکه خانم گرونه   زن: نرخ روزش همینه

مرد: یه خورده پائین تربیا   زن: نه جونی دیگه جانداره
ما یه به ما یه میدم
سودی از آن ندیدم

این جنس دست او له
هر که میخواهد بره

بگو اهل کجایی
قشنگ و دلربائی

خبر از من نداری
بگو شوهر نداری

مرد: مگر یاری نداری
تو دلداری نداری

زن: ز عمرم من ندیدم
وفا از گلعتزاری

در تصنیف جغجغه، بطرز نمایانی جنبه‌هایی از آرزوها و اعتقادات و خصوصیات لمپن خردۀ بورژوازی تهی دست منعکس است:

جغجغه - خواننده ایرج - از فیلم گنج قارون

من اسباب بازی میفروشم آقایون

میگردم و خانه بدشم آقایون

از صبح تا شب داد میز نم آی باد بادک

آی میخک، واق واق صاحب قارقارک

جز باد بادک ندارم	من یار بسا و فائی
جز قار قارک ندارم	دلدار خوش صدائی
فکرشو کم کن میگذره	دنیا محل گذره
هر کاری خوبش بهتره	با مردمان خوبی بکن
خوبشو میفروشم	اسباب بازی فروشم
به هر خانه میگردم	خوشحال دوره گردم
همش تو داد و جغجغه	آی جغجغه و وای جغجغه
بچه گونه دارم جغجغه	همه گونه دارم جغجغه

اکثر خوانندگان بعلت معاشرت و رفاقت و خویشاوندی و زندگی در محیط‌های لمپنی بشدت تحت تأثیر مستقیم لمپن‌ها هستند. رانندگی یکی از مشاغلی است که لمپن‌ها در موقع اجبار بکار موقت مشغول می‌شوند. قدر مسلم این است که اکثر رانندگان از هر لحظه دارای خصلت‌ها و خصوصیات لمپنی هستند. در اکثر فیلم‌های فارسی رانندگان نقش درجه اول یاری مهی را بعهده دارند. برای نمونه از فیلم «رانندگان جهنم» که بگذریم در فیلم گردن کلفت، قهرمان فیلم، دختری

است که باز ندانی شدن پدرش برانندگی مشغول میشود - در فیلم شمسی پهلوون - وقتی شمسی خانم کاری پیدا نمی کند راننده میشود . فیلم شیر مرد داستان دو برادر دوقلو است که یکی راننده است و با برادر دیگرش که بارفروش میدان است اشتباه میشود. در فیلم گنج قارون علی روغنی پسر قارون شاگرد میکانیک است و در فیلم موطلائی شهر ما نیز قهرمان اول فیلم شاگرد میکانیک است و همینطور در فیلم عروس فرنگی قهرمان اول فیلم راننده است و ....

راننده - خواننده : پورهاشمی از فیلم راننده گان جهنم:

توی بیابون راه میرم شادم   در پشت فرمان از غم آزادم
شادون میرم پائین ، سربالا   خوبست که ، میبینی همین حالا
راننده ام راننده ام باگاز و کلاج و دنده   راننده ام راننده ام باگاز و کلاج و دنده

بارینگ و پیستون آشنا گشتم   زحمت کشیدم روبرا گشتم
از کار و کوشش کی جدا گشتم   میخونم و اهل صدا گشتم
راننده ام راننده ام باگاز و کلاج و دنده   راننده ام راننده ام باگاز و کلاج و دنده

اگر خماری دائم ، کمپرس کن   یکی بخور پربزن پرس کن
پونده شو مانند شافنر ، شو   برند شو مانند تیغ با هنر شو

خدای دوستان سرگرم کارم ، پشت فرمان   بغير از کوشش ، من دیگه ، کار نمیدونم
بگو بامن اگر در عالم هستی جز این باشه
چسان باید که چرخ زندگانی را بچرخانم
با رینگ و پیستون آشنا گشتم   زحمت کشیدم روبرا گشتم

تعمیر ماشین - خواننده: ایرج از فیلم موطلانی شهرما
تعمیر می کنم ماشین و سرکار گرم بنده
از شغل خود راضیم و مفتخرم بنده
با مشتریا، کارگرا، با همه می جوشم
تو کار خودم وارد موراستی راستی میکوشم
احمدی به مولا عاشق گلگیره
از هر که بد کار می کنه دلگیره
این محسنی خوب واردہ دنده را
ممنون می کنه از خودش بنده را
اکبر تخصص داره روی سگ دست
هیچ وقت سر کارش ندیدم اشکال
آواز خوش آمدی بفادایت هزار تا دیدار
چون دل تو از دل چاکرست بمولا پاک
هزار فورد و شورلت فدای هر قدمت
دل میخواد بنشینی هزار تا ماج کنم
کار میکنم پول در میاریم ما پول جوئیم پول
این پول اشنگول در میاریم ما پول جوئیم پول
با باری او در میاریم ما پول با زور بازو در میاریم ما پول
پول دار میشم انشا الله سالار میشم انشا الله
ممکن است لمین گه گاه بادزدی یاقاچاق فروشی و بعضی مشاغل
دیگر پول خوبی بدست آورد و برای چند شب یا زمان کوتاهی شبهای
خوشی داشته باشد. ولی عموماً لمین³ در تمام دوران زندگیش با گرسنگی-

بی خانمانی - سرزنش و توهین - ترس و نگرانی - بی سرانجامی و انواع مصائب دیگر روبرو است. لذا لمپن وقتی از لحاظ عینی دارای گذران سراپا رنج و ناراحتی است در عوض بدنبال افکار و اعتقاداتی است که از لحاظ ذهنی احساس شادی و رضایت واقعی نماید.

«دنیا محل گذراست» - «فکرش را نکن» - «سخت نگیر» - «ولش کن» «چیزی نیست. رگه. رد میشه» - دنیا دوروزه» - جوش نزن» - «بی خیالش باش» - نمونه جملات و اصطلاحاتی است که در گفتگوی روزانه لمپن - خرد بورژوا بکار می‌رود. آنها با این نوع اعتقادات صوفیانه و روحیه درویشی و اعتقاد بسرنوشت و تقدیر و قسمت، خود را تسکین داده تا حدودی با اینگونه تخدیرات رنج و ناراحتی مدام خود را فراموش می‌کنند.

لمپن - خرد بورژوا مشکلات و دشواریها و مصائب زندگی را با این نوع افکار و عقاید توجیه و تفسیر می‌کند. و این وسیله‌ای است برای تحمل ناراحتی‌ها و سختی‌های این دو روزه دنیا و عمر گذران آنها.

این جنبه از اعتقادات لمپنی اغلب با جملات و اصطلاحات رایج در تصنیفها منعکس است. بی جهت نیست که هر تصنیفی بعد از زمان کوتاهی بر سر زبانها می‌افتد و صفحاتش را لمپن - خرد بورژواها و سایر افشار و دسته‌هائی که زندگی نزدیک به آنها دارند در قهوه‌خانه‌ها - منازل - کافه‌ها - تفریحگاهها - محل کار و هر کوی و بروز می‌نوازند.

خيالت تخت باشه - خواننده ايرج از فيلم رانندگان جهنم
گفت برو خيالت تخت باشه آدم نباید سخت باشه
گفت که ناراحت نشو هيچ وقت با هيچکس بدنشو
بي خيالش باش جانا تاخيالت تخت باشه

تا که خوشبختی بود آدم چرا بد بخت باشه

مستی و سستی بهم خوبست ای دل گوش کن
آدمی در زندگی بی خود نباید سخت باشه
داشم دنیا خیلی بزرگه داشم این دنیا بزرگه

***

جفجغه - خواننده ایرج از فیلم گنج قارون:
دنیا محل گذره فکرش را کم کن میگذره
با مردمان خوبی بکن هر کاری خوبش بهتره
کیکت میخونه - خواننده ایرج - از فیلم گنج قارون:
زهشیاران عالم هر که را دیدم غمی دارد
بزن بر طبل بیماری که آن هم عالمی دارد

خواننده ایرج : از فیلم خداداد
مخور غم مخور غمای طلاجون دلت را از غم دوران منجون
خدای وسیله سازه خودش بر ات میسازه
از فیلم فارسی
کنار تو خوش میگذره دنیا محل گذره خوب و بدش میگذره
از فیلم حسین کرد
با این دو روز دنیا بزن قید این و آن را لب خود را خنده بگشا
کند لطف و کرم باما خدای آسمانها

از فیلم حسین کرد
تا کی نالی ای مه ز دنیا منشین غمگین دنیا دور روزه

« « « « »

عناصری از لپن‌ها بچائی میرسند که هر نوع کوشش و تلاشی را

درجہت بہتر کردن زندگی خود بی نتیجه دیده و حتی از آن ہمہ کوشش بیہودہای کہ قبلہ کردہ اند احساس پشیمانی و تأسف مینما یند.

اینان وقتی خود را در اصلاح و بہتر کردن زندگی عاجز و ناتوان دیدند نہ تنہار وزگار بہتر را خواب و خیال میدانند بلکہ چنین زندگی سراپا رنج و محنتی را امری مقدر بحساب می آورند و با تسلیم و رضا با خیال راحت آنرا می پذیرند.

اینان این زندگی سیاه و دوزخی را سرنوشت خود دانسته و نسبت به همه حوادث و قضايا حالت بی تفاوت پیدا می کنند. این نوع افراد بعد از رسیدن بحد بیہودگی، میزند بر طبل بیماری و وارد عالم بی خیالی می شوند. اینها بچنان آدمهای بی درد و بی فکر و بی غمی تبدیل می شوند که همیشه زندگی از بیخ گوششان میگذرد. در واقع اینان آدمهای مسخ شده ای هستند که از جانب لمپن ها و خردہ بورزوها با آدمهای بی خیال - بی درد - بی عار - بی رگ و لش معرفی شده اند.

تصنیف علی بیغم ضمن اینکه آرزوها و اعتقادات لمپن - خردہ بورزوا را منعکس کرده در عین حال تجسم گنگی است از لمپن های بیمار و بی غم که زندگی را بھیچ گرفته اند.

علی بیغم - خواننده ایرج از فیلم گنج قارون
علی بی غم او مده بادل پر غم او مده

بهر تنهائی تو مسونس و همدم او مده

زغم افسرده میشی چو گل پژ مرده میشی

غم مخوردنیادور روزه این دوروزهم روز بروزه

به رندان می ناب و معشوق مست

خدامی رسانید ز هرجا که هست

گنج قارون نمیخواه پول فراوون نمیخواه

جام جمشید جم و تاج فریدون نمی خواه

لقمه ای نان و گلیم پاره ای مارا بسه

بهر ما یک گوشة کوچک در این دنیا بسه

غم مخوردنیا دوروزه این دوروز هم روزبروزه

اکثریت قهرمانان فیلم فارسی دارای مشاغل لمپنی و خردنه

بورژوازی تهی دست هستند مانند گدائی - جیب بری - دزدی - قاچاق

فروشی - فاحشگی - قمار بازی - ولگردی - واکسی - نوکری - کلفتی -

قهوه چی گری - گارسونی - بار فروشی - شوفری - لاناری - بلیط

بخت آزمائی فروشی - دوره گردی - طوافی - اسباب بازی فروشی -

معرکه گیری و ...

مکانهای فیلم فارسی نیز اکثراً محل سکونت و زندگی و کار و

تفریح و رفت و آمد لمپن - خردنه بورژواها است . مانند اتاق محقر و

فقیرانه - میادین بار فروشها - قهوه خانه حاشیه خیابان - زورخانه - کafe -

میخانه - امامزاده - گورستان - مسجد - زندان و ...

بعضی از بازیکنان فیلمهای فارسی مانند مصدق - آراسته - فردین

اکبر هاشمی - همایون - بیک ایمانورده - شبنم - جهانگیری - شهین و

ظهوری از لحاظ قیافه و هیکل و پوشش و تکلم و بازی بنحوی نماینده

تیپیک لمپن - خردنه بورژوا هستند .

کافه از وسائل ختمی و لازم فیلمهای فارسی است زیرا اکثر قصه های

هندي - عربی - چاچا - راک و بابا کرم در روی صحنه کافه که میزهایش

را لمپن ها و خردنه بورژواها اشغال کرده اند انجام میشود .

لمپن - خرد بورزوها از رقص و آهنگهای عربی و هندی خوشان می‌آید. بطوریکه قسمت عمده برنامه‌های کافه‌های لاتی را این نوع رقص‌ها تشکیل میدهد و گمان نمی‌کنم طی این ده سال حتی یک فیلم فارسی بدون رقص و آواز عربی و رقص باباکرم و آواز کوچه با غی بتوان سراغ گرفت.

رقص باباکرم رقص تمام عیار لمپن‌ها است. و بین خود لمپن‌ها و اغلب مردم این رقص بر رقص جاهلی معروف است. اکثریت لمپن‌ها در موقع عرق خوری و گردش‌های خارج شهر و مجالس عروسی و بزم شباهای مستانه کافه‌ها بانو اختن باباکرم بر رقص و پایکوبی مشغول می‌شوند و همچنانکه لمپنیسم از جهات مختلف نفوذ و تسلطش را بر طبقات دیگر جامعه بسط میدهد رقص جاهلی لمپنها نیز بمتابه رقص ایرانی بین تمام خانواده‌ها و طبقات مختلف جای خود را باز کرده و همگانی می‌شود. رقص جاهلی در فیلمهای فارسی توسط بازیگران تیپیک لمپن انجام می‌شود.

آواز و غزل‌خوانی بین لمپنها و حتی خرد بورزوها متداول است. لمپنهایی که صدای خوش‌دارند غزل‌های لمپنی را در قهوه‌خانه، خرابات، محل کار - کوچه - خیابانهای خلوت و آرام‌آخر شب - میخانه - کافه - صحراء و مجالس عیش و عروسی می‌خوانند.

در فیلمهای فارسی آواز لمپنی بسیار رایج است. تصنیف خوانها که در درجه اول عبارتند از ایرج و دلکش و عهدیه و شهین و شهپر و پوران و آفت اکثر آبغدی‌ای بین هر تصنیف غزل یا چندیت از غزلی را با آواز می‌خوانند. در اینجا برای نمونه چند غزل بسیار معروف لمپنی که حتی از رادیوهای

ایران نیز پخش میشود میآوریم:

دعای شب

خدا ایا دلبرم نارو بمن زد شرمسارش کن
ز شهر آواره اش کن سوی غربت تار و مارش کن
تقاض مارو از او پس بگیر در همین تهرون
مثال من دچار اخم و تخم صاحب کارش کن
صفا کردم باهاش اما رو دست خوردم بدآوردم
تو هم این پرجفای بی صفت را بد بیارش کن
بسازش هر چه رقصیدم باز من نمیرقصد
خدا ایا یا بکش این دلبرو یا سازگارش کن

کنج قفس - خواننده ایرج
در این کنج قفس ایدل چه آذرها ز جان دارم
شکایتها ز دست مردمان این زمان دارم
گنه نا کرده زندانی شدم با دست صیادان
از آن رو شکوه های آشکارا و نهان دارم

عاشق عطار - خواننده ایرج
عزیزم از غمت رنگ مرا چون زعفرون کردی
مثال لاله عباسی رخم را لاله گون کردی
مرا دیدی و چون لیمو عمانی ترشو گشته
زم بگذشتی وتلخی چنان گل گاوزبون کردی
تو با شیرین لبانت قند و شکر را ز رو بردي
تو با این^۳ تندی خویت رقابت با تو تون کردی

زمویت بوی هل از روی تو بوی گلاب آید
بازار نکوئی خوب نرخت را گرون کردی
بعناب لب و آن فلفل خالت قسم ای گل
که تا رفتی ز پیش من لباتو آویزون کردی

ساعتمی در قهوه خانه - خواننده ایرج
تو ای دلدار تازه دم نمیدونم کجا رفتی
یهو کفتر شدی پر پر زدی سوی هوا رفتی
ز سوز تب سماور وار می سوزم بجان تو

شدم از آتش هجر تو خاکستر چرا رفتی
فدای طعم و عطر ورنگتای محبوب بی همتا
چرا با عاشق بی رنگ خود راه جفا رفتی
تو هم در جوش عشق و عاشقی مانند من بودی

ولی از جوش عشق افتادی و بی اعتنارفتی
اگر من باتو بد کردم غلط کردم خطأ رفتی
تو هم گربی جهت رفتی ز پیش من خطأ رفتی

دوروز عمر - خواننده ایرج
دوروز عمر که دارد چون برق پای گریز
بدست غم مسپارید دوستان عمر عزیز
اگر زمانه دهد ساغری ز خون سر شار

کنید جام خود از آب آتشین لبریز
کتاب دانش دنیا ز سوز عشق بسوز
که این کتاب ورق پاره ای بود ناچیز

ویژگیهای زبان لمپنی در فارسی

درست است که در جامعه «در حال رشد» ایران هنوز بسیاری از مردم از سعاد خواندن و نوشتن محرومند و از نظر فکری و شعور اجتماعی و ادراک مسائل زندگی بسیار عقب مانده‌اند ولی در عین حال بین طبقات و گروههای اجتماعی، لمپن‌ها از همه نیروها عقب مانده‌تر و عامی‌ترین آنها هستند.

لمپن ذهنیش بسیار خالی و عامی و بسیار کوچک است و محتویات ذهنیش از حدود مفاهیم بسیار ابتدائی و ساده تجاوز نمی‌کند. در زمینه شعور و دانش اجتماعی در سطح بسیار پائینی قرار دارد و در تفهیم و شناخت مسائل زندگی بجای ادراک علمی به نقطه نظرها و مسائل خرافی و متافیزیکی متولّ می‌شود. چرا؟

برای اینکه لمپن در جریان تولید اجتماعی شرکت و فعالیتی ندارد و مشاغل موقت‌هم کارهای فوق العاده ساده‌ای است که از هر آدم‌ساده‌ای بدون کمترین تخصص و خبرگی بر می‌آید.

لمپن با ماشین و تکنیک و وسائل نوین و پیچیده تولیدی سروکاری ندارد و چون در امر تولید شرکت ندارد قادر مناسبات اجتماعی و ارتباط منطقی با طبقات و نیروهای جامعه است. و چون از لحاظ اقتصادی و نحوه کسب درآمد و محل سکونت با نیروهای متقدمی، قادر ارتباط اقتصادی اصولی است ذهنیش بحد غیرقابل تصوری خالی و محدود و ساده است. باین جهات زبان لمپن بسیار ساده است و حدود مفاهیم و لغاتی را که در زندگی بکار می‌برد و بدردش می‌خورد و ذهنیش را انباشته بسیار

محدود است .

زبان لمپن آمیخته‌ای است از لغات و ضرب المثل‌ها و قصه‌ها و امثال و حکم عامیانه و لغات و واژه‌های خاص لمپنی .

آمیختگی و ترکیب زبان عامیانه باللغات و کلمات لمپنی بقدرتی است که گاه تشخیص و تمیز آن از یکدیگر بسیار مشکل است . با این احوال لمپن ضمن آنکه از لغات و ترکیبات عامیانه استفاده می‌کند از لحاظ معنی و لفظ ، زبان مخصوص بخوددارد .

مفاهیم الفاظ و تلفظ زبان لمپن محصول و نتیجه شرایط زندگی و چگونگی کسب در آمد و نحوه ارتباط او باطبقات دیگر است . این بدان معنی است که لغات و کلماتی که از زندگی لمپنی نتیجه شده در محیط زندگی لمپنی و توسط خود آنها بکار می‌رود .

البته نیروهای دیگر جامعه به نسبت تأثیر پذیری از لمپنیسم و جنبه لفظ و معنی زبان لمپنی را در زبان خود بکار می‌برند . اغلب این لغات و واژه‌ها و ضرب المثلها و ترکیبات در تصانیف و غزلهای لمپنی آمده است که برای تفہیم و ادراک بیشتر زبان لمپنی نمونه‌هائی از متن تصانیف انتخاب شده می‌آوریم :

من که خودم چاکرتم لاکردار - علی چنگی بزن چنگی بخور -
وربا سر و کولش میرم - سه تا ناقلائیم سه تا بلائیم - انگولک می‌کنیم
ورمیریم - حالابیین پاکت میوه شوچه جوری کش میرم .

این قمار زندگی نه بردو با ختش معلومه نه ساخت و پاختش معلومه

همش کلک بازیه همش کلک بازیه

گفت برو خیالت تخت باشه آدم نباید سخت باشه

اول عیش و خوشی نزد تو من خوارشدم   وای وای زارشدم
دلم از عشق مala ماله
بیا ای لامروت باوفا شو

***

بیا ای ناز نازی جون   . . . . .
بزن بشکن لو طی جون   آمدم من لو طی جون
کمتر ازین سرگله کن   در عاشقی حوصله کن

***

شب که میشه من دلم پیشنه بیا
ای که چشمانست خوشگل و قشنگه بیا
باز من امشب سرمست و غزلخوانم
زده آتش عشق تو به جانم
منشین غمگین دنیادور روزه   تا کی نالی ای مه زدنیا

***

آتش پاره ظالم بلا تر تمیزه   تودلبرا، ورپریده خیلی عزیزه
هو حق مدد کن
دست مزار بروی لبانم   که پاهات تو چال میره

***

لباتو با لبام قاطی کن

***

امشب مرا غال نزاری

***

عصیانی نشو لجبازی نکن
اینور آنورت میکنم چون باهات میشنگم
دو چشمات منو کشته
من ترا دوست نداشت
سر بسرت میداشتم
تو که مرا دوست نداشتی
چرا سر کوچه کاشتی

***

نظر لطفته چقدر تو حرفات زکی
ندیدم مثل تو ، چه فرزی و چابکی
دل میخوا در و صور تم زلفا تو پریشون کنم
تورا میون داشها واله و حیرون کنم
رو راست خاک پات منم حیرون نیگات منم

***

صنم سلسله مو ، ابرو کمون داره میاد
بخدآ آنکه مرا کشته همون داره میاد

***

با قر و بی قربا من ماج خواهم یکی
دیشب گفتی زکی کمتر نازکن الکی

***

اطفاری با نازت کرده
کی ترا بانازت کرده
ناز می کنم درسته - من مقبولم درسته - من خوشگلم درسته

***

انگار نه انگار من نگاری داشتم
انگار نه انگار روزگاری داشتم

***

خلاصه من نوکرتم - کرتم و چاکرتم

***

می بده که لول لولم

من حسن فرفه ام فرزم و چالاکم من

زود غلاف کن که نترسم من و بی با کم من

من حسن فرفه هستم. مثل فرفه هستم

مال پائین شهرم . با هفت تیر کشا قهرم

نکن کاری که خبیطت بکنم من

خودت خوب میدونی اینو میدونم من

سلیقه دار صاحب اب کمال کجایی

ای صاحب پول حلال کجایی

بیا که من نقل یاس آوردم

با التماس از یونجه زار آوردم

قربون چشم بادمیت فدای رنگ گندمیت میخواهم بشی زن حاجیت

- من که می بینی ویلو نم بچه چاله میدونم

- بچه تولدلم وول میز نه دکترو قابل هراگول میز نه

- بابا بسه دیگه تیغتو غلاف کن

- بیا ما چت کنم صد بار ک الله

***

عزیزم نوکرت هستم بمول اکرت هستم

خودم چاکرت هستم که دور و برت هستم

آخه من داش غلومم خاطرخوای عموم
پیچیده هر جا نوم از این بازو نرسی

مثال بیدنرزی چا کر حالا کجا تو فکرا زدواجه

خاطرخوای نون سنگ و آش او ماجه

دیگه ازین حرف ا نزن میشم کلافه دلخور می شم می پیجم توی ملافه

***

چون فیلم فارسی درباره زندگی لمپن - خردہ بورژوازی است بازیگرانی که در نقش آنها بازی می کنند بزبان لمپنی صحبت مینمایند تا جائی که چون بعضی از بازیگران اصلی فیلم نمیتوانند بازبان لاتی گفتگو کنند دیگری که توانائی این کار را دارد بجای آنها تکلم می کند . برای نمونه بعضی از جملات فیلم گنج قارون را می آوریم:

اینقدر لفتش نده - چی داری با خودت بلغور میکنی - مادر ویشیم-
از جیب خلیفه می بخشی - اینجرا کور خوندی - خودت رانگیر گدا-
برای لای جرز خوبه - بابا دست خوش فایدش چیه - جانت سلامت باشه-
تو بد سوراخی گیر کردیم - پنهات را روی آب میاندازم - بما کلک نزن-
شکمت سیرشد کر کری میخوانی - لو طی پای نقاره - تو سرمال نزن-
قال رابکن - بزن روشن شی - شکمت که سیرشد نیشت وازمیشه . مرگ
علی او قاتمون را تلخ نکن - بزار خوش باشیم - کلاهمان را میاندازیم
آسمون - ازین زندگی ها کیف میکنی - اگر یکدفعه دیگه گدا بازی
در بیماری دلخور میشم - نو کرتم لا کردار - باز چه کلکی سوار کردم-
خاطرخواه حاجیت شدی - گیج شدی - بین نه چی ساخته - گندش
داره در میاد - شکم گشته - چی میشد یك گوشه ای را کج میکردی طرف

ما - کبکت خروس میخونه - قندها غ را بخورمیزونت میکنه - ما آدمای
قانعیم - اگر آدم دلش خوش باشه یک خروار غم هم رو دو شش باشه
هیچیش نمیشه - بسم الله بگو بعدش بخور .

ایده‌های فیلم :

در فیلمهای فارسی ثروت و رفاه تقبیح شده و زندگی پراز فقر و
مسکنت طبقات پائین بزندگی طبقات بالا برتر نشان داده شده است.
زندگی این دنیا و مو اه بآن نباید موجب دلبستگی آدمی باشد
باید این دو روز دنیارا هر طور هست گذراند و بفکر دنیای دیگر بود .
اینطور وانمود می کنند که مردم تهی دست و فقیری که در رنج و بیماری
وانواع ناراحتی ها بسر میبرند نسبت به مردم ثروتمند و راحت طلب
خوب شخت تر و آسوده ترند ، افکار صوفیانه توأم با اخلاق و رفتار
درویشانه باشد ترویج میشود و با بسط خرافات و باطیل و اعتقادات
لهمپنی و افکار درویشانه و انتقاد از علوم و دانش باشکال مختلف افراد
را آموزش خرافی میدهند : هر کس نان روزی خودش را می خورد -
رزق و روزی هر کس از روز اول معلوم شده است . فقر و غنا امریست
طبیعی و برای جامعه لازم - باید از چشمداشتن بمال دیگران پرهیز کرد
واز مبارزه برای زندگی بهتر و رفاه اجتناب نمود .

همه چیز با نصیب و قسمت است هر کس سرنوشتی قبلاً تعیین
شده و تمام کارها و اتفاقات بدست ناپیدای سرنوشت است . حوادث و
اتفاقات جامعه و طبیعت بر حسب تصادف و اتفاق است و اصولاً رخدادهای
عالی هستی از هیچ گونه قانونی پیروی نمی کنند .

چون سرنوشت هر فردی از روز اول تعیین شده تمام حوادث

خوب و بدی که برای هر کس پیش می‌آید امریست مقدر و محترم و غیرقابل اجتناب لذا نباید از حوادث تلخ و ناگوار زندگی شکوه کرد . باید بسرنوشت خود راضی بود و با آنچه مقدراست سوخت و ساخت .

هر نوع شکوه و اعتراض بمقدرات و سرنوشت بمتابه عدم اطاعت و گناه کبیره محسوب می‌شود . بطور کلی عقاید قضا و قدری و افکار درویشانه مسئله اساسی فیلم‌های فارسی است . بدینختی افراد نتیجه اعمال فردی خودشان است و گاه سیه‌روزی فرد نتیجه معاشرت با رفقای بد و ناجور است . فرد مقصراست و جامعه هیچ‌گونه مسئولیتی ندارد . جامعه هیچ‌گونه نقشی در تربیت و پرورش و نحوه زندگی افراد ندارد . آنچه هست زندگی فردی است که جدا از ارتباط با زندگی اجتماعی مؤثر است . باید بوضع موجود قانع بود و زندگی حاضر را غنیمت شمرد . همیشه بآنها که وضع بدتری از تودارند نگاه کن نه آنها که وضع بهتری دارند .

لمپن‌ها در همه زمینه‌های اخلاقی و خصوصیات زندگی بر عکس آنچه هستند معرفی می‌شوند . لمپن‌ها آدمهای مهربان و درستکار و شایسته و نوعدوست و زحمتکش و باصفا و شریف و فداکار و پاکدلی معرفی شده‌اند که انسان بی اختیار شیفتۀ این همه گذشت و محبت و انسانیت می‌شود .

زندگی پر از تزویر و فساد لمپن را بدروغ سرشار از صفا و صداقت نشان میدهند و اینطور و انmod می‌کنند که لمپن‌ها در روابط خود با دیگران اصول مردانگی و صداقت را در هر شرایطی ملحوظ میدارند . بی‌غمی و بی‌دردی و الکی خوش‌بودن و بر طبل بی‌عاری زدن

را بطورهمه جانبه بمردم می‌آموزنند و آدمهای بر هنر خوشحال و مسخ شده و سراپا رنج را خوشحال‌ترین و خوشبخت‌ترین آدمهای روی زمین معرفی مینمایند.

انحراف جنسی

شهرهای مهم ایران را میتوان بدو بخش عمده تقسیم کرد : یکی شهرهای تجاری بزرگ مانند تهران - اصفهان - تبریز - اهواز که با وجود فعالیتهای صنعتی و سطح امور تجاری و مالی ، خرده بورژوازی از لحاظ تعداد و نوع مشاغل و جمعیت شاغل و فعالیتهای اقتصادی نقش مهمی بعهده دارد.

دوم شهرهای تجاری متوسط و کوچک که هریک بمنزله بازار بزرگی است که در آنها انواع کالاهای خارجی و داخلی و محصولات کشاورزی بفروش میرسد و خرده بورژوازی در فروش و تولید بعضی کالاهای نقش اساسی دارد .

درین شهرها ، کارگاههای کوچک دستی و بعضی صنایع مصرفی و کارگاههای پیشهوری تا حدودی بعضی احتیاجات شهر و روستاهای اطرافش را تأمین میکنند.

در شهرهای ایران و احدهای تولیدی کوچک و کارگاههای

پیشه‌وری و کارگاههای تعمیری بسیار زیاد است، و بخش مهمی از امور تولیدی و تعمیری بوسیله همین واحدهای کوچک مانند خیاطی، نانوائی، نجاری، کفسدوزی، میکانیکی، باطری‌سازی، گلگیرسازی، اتاق‌سازی، دروپنجره‌سازی، آهنگری و ریخته‌گری انجام می‌گیرد.

در این کارگاهها، بچه‌های ۱۶ - ۱۰ ساله زیر نظر صاحبکار و استاد کاران مشغول کار و فعالیتند، و در تمام اوقات کار و موقعی از ساعت فراغت با کارگران بزرگتر از خود در ارتباط و تماس نزدیک می‌باشند. در این نوع کارگاهها و واحدهای تولیدی:

۱ - صاحبکار و استاد کاران در محیط کار و جریان تولید براین بچه‌ها همه‌گونه تسلط و فرماندهی دارند و آنها متقابلاً مجبورند از اوامر و دستورات شان اطاعت نمایند. تسلط استاد کاران در محل کار، اغلب بخارج از محیط کار کشیده شده و شاگردان ناگزیرند تا سرحد امکان اوامر و دستورات و خرده‌فرمایش‌های آنان را انجام دهند.

۲ - بچه‌ها که شاگردان کارگاهها محسوب می‌شوند در محیط کارگاه با شوخیهای زشت وزنده و ضرب المثل‌ها و قصه‌ها و خاطرات بزرگترها که اکثر آجنسی است بدقت گوش کرده و متأثر می‌شوند و بتدریج با فحش‌ها و شوخی‌های لفظی و دستی عادت کرده و ترغیب می‌شوند.

۳ - بچه‌ها ضمن شنیدن و دیدن این نوع فحش‌ها و شوخی‌ها، با کمترین غفلت و کندی کار با سرزنش و فحش و کنک رو برو هستند.

۴ - شوخی‌ها و لطیفه‌ها و ضرب المثل‌ها و نقل خاطرات موجب تضعیف و زائل‌شدن شرم و حیای بچه‌ها می‌گردد و در محل کار و خارج از آن حد و مرز بین بزرگترها و کوچکترها از بین می‌رود.

۵- استاد کاران و بچه‌ها در خارج از محل کار رفت و آمد دارند و
اغلب با یکدیگر بگردش‌های خارج از شهر و محل‌های تفریحی و دیدنی
دیگر می‌روند. در این‌گونه موارد تقریباً هیچ‌گونه مانع و رادعی بین
استاد کاران و شاگردان در صورتیکه مایل بدوستی و رفت و آمد باشند
وجود ندارد.

۶- در این کارگاه‌ها، لمپ‌ها بصورت کار موقت و بطور متناوب
در موقع ضروری بکار مشغول می‌شوند.

***

در کشور ما متناسب با بکار افتدن واحدهای صنعتی و ایجاد
 مؤسسات بانکی و تجاری و فرهنگی و توسعه مؤسسات و سازمانهای
 مختلف اداری و اقتصادی دولتی و خصوصی، بر تعداد زنانی که می‌توانند
 در کارها و فعالیتهای اقتصادی و اجتماعی شرکت کنند افزوده شده است.
 با این حال تعداد زنانی که در مؤسسات مختلف خصوصی و
 سازمانهای دولتی شرکت دارند در مقایسه با بچه‌های ۱۰-۱۶ ساله‌ای که
 در صنایع دستی و کارگاه‌های پیشه‌وری و کارخانه‌ها و مشاغل خردہ -
 بورژوازی کار می‌کنند کم و محدود است و بطور کلی شرایط و موقعیت
 اقتصادی و اجتماعی زنان را می‌توان در چند اصل خلاصه نمود.

۱- زنان در کارگاه‌های پیشه‌وری هیچ‌گونه شرکت و دخالتی
 ندارند و در کارگاه‌های کوچک و صنایع دستی، کارشان محدود و بیشتر
 اوقات موقتی و جنبی است.

۲- در اغلب کارگاه‌ها، اساساً محل کار مردان با زنان جدا و متفاوت

است مانند کارگاههای پارچه‌بافی و اغلب کارگاههای دوزندگی . و در کارگاههایی که مرد وزن باهمکاری یکدیگر در محل واحدی کار می‌کنند تا آنجا که ممکن است از گفتگو و ارتباط بایکدیگر حتی در حدی که موقعیت شغلی ایجاب می‌کند پرهیز نمینمایند، مانند کارگاههای قالیبافی . تقریباً در این نوع کارگاهها و مرآکز اقتصادی یازنان با مردان هیچگونه ارتباط و رفت و آمدی ندارند و یا تماس و برخوردشان فوق العاده محدود و زیرنظر است .

۳- در کارخانه‌ها و کارگاههایی که اجباراً زن و مرد بایکدیگر کار می‌کنند، زنان و مردان بر اساس رسوم و سنت و اعتقادات جامعه سعی دارند تا سرحد امکان از تماس و گفتگو و تبادل نظر و رفت و آمد با یکدیگر اجتناب نمایند .

۴- اصولاً اکثریت مردم با کار زن در خارج از محیط خانه مخالفند .

۵- اعتقادات، اخلاقیات و رسوم و سنت رایج با فعالیتهای اقتصادی و اجتماعی و شرکت زن در جامعه و معاشرت زن با مرد سازگار نیست .

۶- کار و فعالیت عمده و اساسی زنان در رشته‌های مختلف صنعتی و مؤسسات تجاری و بانکی و بویژه در ادارات و مؤسسات دولتی متوجه است .

۷- زن با کار و شرکت در فعالیتهای اقتصادی و کسب درآمد، شرایط استقلال و آزادی و برابری حقوقی خود را فراهم نمینماید . از این مقایسه بخوبی استنباط می‌شود که پسران دارای امکانات و آزادیهای

همه جانبه و وسیعی هستند و بر عکس زنان در ارتباط با مردان و شرکت در جامعه دارای محدودیتهای زیاد و اشکالات فراوانی میباشد تا آن جا که جامعه آن اندازه که از روابط جنسی مرد وزن ناراحت و خشمگین میشود از رابطه جنسی مرد با مرد ناراحت و عصبانی و منجر نمیگردد.

وقتی دختری با مردی رابطه جنسی ایجاد کند نه تنها خانواده طرفین بخصوص خانواده دختر آنرا تقبیح و محکوم میکنند بلکه اکثریت مردم بر اساس رسوم و اخلاقیات و اعتقادات معمول بطرز خشن و بی رحمانه ای سند محکومیت و قتل دختر را امضاء مینمایند، و متناسب با اینکه رابطه درجه مرحله ای باشد و تا چه حدودی مردم از چگونگی امر باخبر شده باشند حدود کیفر و مجازات و صدور حکم فرق میکند.

دخترانی که رابطه جنسی با مردی ایجاد کنند سخت ترین عقوبتها در انتظارشان است تا آنجا که ممکن است کار با خراج از خانواده یا بمرگ آنها منتهی شود ولی همین خانواده ها در مورد پسرانشان چندان متأثر و ناراحت نمی شوند. آنها ضمن تقبیح و محکوم کردن رابطه جنسی مرد با مرد در عین حال تصمیمات تند و اعمال وحشیانه ای را که درباره دخترانشان اجراء میکنند بهیچوجه در مورد پسرانشان عملی نمی کنند و سعی دارند تا آنجا که ممکن و مقدور است موضوع را ماست مالی و فراموش نمایند.

میدانیم که انحراف جنسی رفتار عادی و از خصوصیات و شرایط زندگی لمبنی است و اکثر افرادی که در محیط های لمبنی زندگی میکنند و با لمپن ها در تماسند با آنکه از نوع رابطه باخبرند و حتی این نوع بچه ها

را می‌شناستند نسبت با آنها نفرت و ارزشگاری نشان نمیدهند و این عمل را
نه تنها محکوم نمی‌کنند بلکه سعی دارند از نزدیکش بگذرند. در گذشته
بعضی جاهل‌های معروف و سرشناس ازین بچه‌های مفعول بچه‌ای را
انتخاب می‌کردند و برای زمان طولانی حدود ۱۵-۱۰ سال با او بودند
و این نوع بچه‌ها به «بچه» یا «آدم» فلانکس معروف می‌شدند. نوع
رابطه و پیوند این بچه‌ها با اربابانشان بمتابه یک رابطه ازدواجی بود و
وقتی طرف بحدود ۲۵ سالگی و از کارافتادگی میرسید اکثراً بیکی از
نوچه‌ها و پادوهای اربابش تغییر سمت میداد.

فاعل‌ها بچه مفعول‌ها را از سکجا واژ بین چه دسته‌ها و اقسامی
شکار می‌کنند؟

بطور کلی در خانواده‌ها و گروهها و اقسامی که فقر و استثمار و
فساد اجتماعی بیداد می‌کند، آنجا که از دوستی و محبت و مهربانی خبری
نیست، آنجا که افراد یک خانواده نسبت بهم بیگانه‌اند و با خشونت و برای
کمترین منظورهای مادی، ذشت‌ترین دشمنان را نثار هم می‌کنند و در
خانواده‌هایی که همه ریشه‌های معنوی و مهر و محبت پژمرده و خشکیده
است، آنجائی که افراد یک خانواده بخاطر فقر و حشتناک و گرسنگی مزمن
مدام مجبورند قوت خود را از دهان یکدیگر و با فشار و تهدید بیرون آورند،
آنچا که پدر و مادر دخترانشان را با صد یا چند صد تو مان می‌فروشند، آنجا
که مادر یا پدری دخترش را برای استفاده‌ی دیگران بیزار عرضه می‌
کند، آنجا که همه مفاهیم انسانی و دستورات شرعی و اصول حقوقی و
اخلاقیات بالفاظ بی معنی و مسخره و چندش آوری مبدل شده است، آنجا

که فساد و تباہی همهی ارزش‌های انسانی و اصول و مبانی زندگی را تباہ کرده و همه چیز در باطلاق متعفنی فرورفته است.

مجموع این مظاهر و خصوصیات و مشخصات را بین چه بچه‌هایی از گروهها و افشار اجتماعی میتوانیم پیدا کنیم.

۱- بچه‌های ولگرد و بی‌سرپرست : بچه‌های بسی سرپرست بچه‌های ۱۰-۱۶ ساله‌ای هستند که بنحوی رابطه‌شان با خانواده گستته و برای همیشه از آن جدا شده‌اند. این بچه‌ها یا پدر و مادر یا یکی از آندو را در سالهای پائین زندگی از دست داده‌اند یا پدرشان در حادثه‌ای فوت کرده یا مدت طولی در زندان بسربرده یا در ماجراهی کشته شده یا افیون و الکل چنان فاسدش کرده که شیرازه‌ی خانواده، خود بخود گسیخته است. اغلب این بچه‌ها یا محصول خانواده‌های چندزی نی هستند یا نتوانسته‌اند زیردست نامادری زندگی کنند یا فرار از ده و شهر و زادگاهش را در این سالهای بچگی گشایشی برای خروج از فشارها و ناراحتی‌ها و دردمندی‌های خود دانسته‌اند.

بهر حال اینگونه علل و موجبات بچه‌هارا از خانواده جدا کرده و آنها را بولگردی و سرگردانی کشانده است. این دسته از بچه‌ها اگر چه قبل از آغاز ولگردی شرایط مناسب خانوادگی‌شان برای قبول فساد مساعد است ولی بعد از زندگی ولگردی آمادگی‌شان بمراتب چند برابر میشود. این دسته از بچه‌ها عمدت ترین نیروی ذخیره‌ی لمپنی هستند.

۲ - بچه‌هایی که زیرکنترل خانواده نیستند : خانواده‌های خرد بورژوازی و کارگران کارگاه‌های پیش‌وری از لحاظ تعداد بچه،

بارورترین خانواده‌ها هستند. خرده‌بورژوازی تهییدست و بی‌چیز بجز چند ساعت خواب شب بقیه وقتیش بکار و کسب میگذرد بطوریکه از تعطیل جمیعه و اعیاد و سوگواریها هم نمیتوانند استفاده کنند. این دسته از کارگران و خرده‌بورژواها صبح زود که کارشان را شروع می‌کنند تا ساعت ۸-۱۱ شب ادامه پیدا می‌کند. اینان نه تنها نمیتوانند از فرزندانشان بهر صورتی کمترین مراقبت و کنترلی داشته باشند بلکه کمتر شبی از هفته پیش می‌آید که فرزندانشان را بیدار ببینند و شام و نهاری گردیک سفره تناول کنند.

اینان آنچنان در تلاش معاش برای پیدا کردن ابتدائی‌ترین وسائل زندگی برای فرزندانشان هستند که به چوچه امکان و فرصت تربیت و آموزش و مراقبت آنان را بدست نمی‌اورند.

مادران این خانواده‌ها نیز یا مجبورند برای کمک بدرآمد خانواده‌کاری دست و پا کنند یا اداره‌ی زندگی داخلی چندین نفر تمام وقتشان را در داخل خانواده میگیرند.

چون اکثر کارگران و خرده‌بورژواها در خانه‌های مستأجری اجاره‌نشین هستند و در هر خانواده چند مستأجر و هر یک بطور متوسط ۵-۶ بچه دارند نمی‌شود ۲۰-۱۰ بچه را در یک حیاط کوچک چند متري جا داد و با جبار بچه‌ها خود بخود بمحیط خارج از خانه کشیده می‌شوند و در بیرون از خانه روابطشان بالمیهن‌ها و ارادل و او باش بیش از پیش بسط واستحکام می‌یابد.

۳- بچه‌هایی که در کارگاه‌های پیشه‌وری و فروشگاه‌ها

مشغول کارند : در درجه اول کارگران عائله مند و کم در آمد و خردمندانه بورژوازی بی چیز بعلت کمی در آمد و بیکاری متنابع و استثمار و فقر و بی چیزی برای کمک بدرآمد خانواده مجبورند فرزندان خود را در کارگاهها و مغازهها مشغول کار نمایند . همانطور که قبلاً بحث شد این دسته از بچه‌ها بعلت تماس و ارتباط اقتصادی با استاد کاران در محل کار و ارتباط و دوستی در خارج از محیط کار وقتی بالمینهای داخل و خارج کارگاه تماس مداوم پیدا کنند بیم لغزش و سقوط‌شان زیاد است.

نحوه تماس و آشنائی بچه‌ها بالمین‌ها

المین‌ها و عناصر رذل و بیشرف از وسائل و موضوعات و مشاغلی برای تماس و آشنائی با بچه‌ها استفاده می‌کنند که نمودار و مبنی آرزوها و علاقه و سرگرمی‌های بچه‌های ۱۰-۱۶ ساله است. این بچه‌ها بعلت فقر و اشتیاق بازی و سرگرمی و کمبود محبت و مهربانی‌های خانوادگی و ذهن خالی و عدم آشنائی از منظورهای پلید و وحشیانه‌ی المین‌ها خیلی زود و بسادگی ندانسته بدام این شکارچیان حیوان صفت می‌افتد .

مهترین این مشاغل و وسائل عبارتند از :

۱- دوچرخه‌سازی: دوچرخه‌سازها اکثرالمین‌ند و دوچرخه‌سازی. وسیله‌ی مطمئن و پوشش بسیار فریب‌دهنده‌ایست که در پشت آن میتوان بسادگی بچه‌ها را در اولین فرصت فریب داده و بدام انداخت.

بچه‌ها علاقه و اشتیاق و افری بد و چرخه‌سواری دارند ولی همیشه پول برای کرایه کردن ندارند، دوچرخه‌سازها چندین مرتبه با آنها دوچرخه کرایه میدهند و بچه‌های از همه‌جا بی‌خبر مرتب «نسیه» دوچرخه کرایه

می‌کنند ولی وقتی قرض بچه‌ها بمقدار معنابهی رسید و دانستند بهیچ طوری نمیتوانند قرضشان را پرداخت کنند آنوقت است که منظورهای پلید و غیر انسانی خود را مطرح می‌کنند و بچه‌ها ندانسته و عملاً بفساد کشیده می‌شوند.

پرنده فروشی : این شغل وسیله کاملاً مطمئن و مؤثری است برای گول زدن بچه‌ها. بچه‌های ۱۶-۱۰ ساله علاقه‌ی زیادی به پرنده‌گان بخصوص کبوتر دارند. کبوتر بازان و پرنده‌فروشها با تماس و دوستی با بچه‌ها از اشتیاق و علاقه‌آنها به پرنده‌گان برای منظورهای کثیف و غیر انسانی خود سواع استفاده کرده و وسیله‌ی فریب و آلوده کردن آنها را فراهم مینمایند.

۳- بامیه فروشی : از مشاغل لمپنی است که بچه‌ها را با آن خیلی زود و ارزان می‌شود شکار کرد.

۴- لاتاری و شانسی : از مشاغل دیگر لمپنی است که مورد علاقه‌ی بچه‌ها و وسائل فریب و شکار آنهاست.

۵- چاله حوضهای دیروز و استخرهای امروز : حوضهای بزرگ آب سرد در حمامهای خزینه‌دار سابق به چاله حوض معروف بود - در تابستان پیشه‌وران و کارگران و شاگرد بچه‌های کارگاههای پیشه‌وری و لمپن‌ها مشتریان پر و پا قرص این چاله حوضها بودند ، در این چاله حوضها بچه‌ها با بزرگترها بیازی و شوخی و سرگرمی‌های دیگری مثل گل بازی می‌پرداختند، بچه‌های از همه‌جا بی‌خبر که مشغول بازی با بزرگترها بودند کم کم با آماده شدن شرایط و موافقت بیشتر مورد تجاوز

قرار میگرفتند. لمپنها و ارادل بازی را بشوختی و شوخی را بروابط هم جنسی تمام می کردند. اغلب استخراهای امروز ذست کمی از چاله - حوضهای دیروز ندارند.

۶ - قهوه خانه - قهوه خانه ها که اکثراً عده ای از لمپن ها در آن جمیعند بواسطه ای رفت و آمد پدر و برادران و استادان و همسایگان دور و نزدیک بچه ها با آنجا و بخاطر بازیها و تفریحات و گفتگوهایی که در آنجا انجام میشود مورد علاقه بچه هاست . لمپن ها سعی می کنند بواسائل مختلف در داخل و خارج قهوه خانه باب دوستی را با بچه ها باز کنند . درین سالها تلویزیون وسیله جدیدی است برای کشاندن بچه ها به - قهوه خانه .

۷ - کبوتر بازی - کبوتر و کبوتر بازی برای بچه ها بسیار شوق - انگیز است . بچه های محله های پائین اکثراً وقتی در آسمان محلشان کبوتر ها را در گردش و بازی میبینند محال است چشم شان را با آسمان ندوز ند . این کبوتر بازان هم که قریب با تفاوت لمپن هستند از این وسیله برای آشنائی و رابطه با بچه ها استفاده می کنند .

۸ - قمار بازی - تبله بازی - ورق بازی - تاس که درین بست ها و کوچه های خلوت و خرابه های سرراه مدرسه و خانه هی بچه ها انجام میشود دام دیگری است برای آشنائی و دوستی با بچه ها . گاه اتفاق میافتد بچه ای یا بچه هایی دو سه ساعت در یکجا می ایستند و محو تماشای قمار - بازان دوره گرد میشوند .

۹ - سینماهای درجه ۲ و ۳ - یکی از وسائل تفریح هفتگی و دائم بچه‌ها دیدن فیلم بخصوص فیلم‌های جنگی و فارسی است. پدر و مادر و برادران بچه‌های خانواده‌های کارگری و خرده بورژوازی نه وقت و فرصت ۳ ساعت رفتن بسینما را دارند نه علاقه و پولش را. بچه‌های این خانواده‌ها بسته‌ای یا با تفاوت چند دوست همسن و سال خود روانه سینما می‌شوند. آنها بنزدیکترین سینمای حوالی منزلشان می‌روند و همیشه با خرید بلیط درجه ۳ مشتری پر و با قرص سینماهای درجه ۲ و ۳ هستند. شما هر وقت بخواهید وارد سینمای درجه ۲ و ۳ محلی شوید می‌بینید چند بچه جلو در سینما ایستاده‌اند و ملتمسانه خواهش می‌کنند آنها را با خود بسینما ببرید. کسانی هستند که نه تنها خواهش آنها را اجابت می‌کنند بلکه بچه‌هارادر سینما پهلوی خود می‌نشانند و با آنها محبت می‌کنند و برایشان حتی آجیل و نوشابه هم می‌خرند.

۱۰ - هیأت‌ها و مجالس سینه‌زنی - رهبری و اداره‌ی مجالس سینه‌زنی و هیأت‌ها بطور عمدۀ بالمپن‌هاست. لمپن‌ها در این نوع مجالس سوگواری نسبت به مجالس قرائت و تفسیر قرآن وعظ و خطابه علاقه و اشتیاق بیشتری نشان میدهند. بچه‌هایی که بنحوی در این نوع مجالس بالمپن‌ها تا پاسی از شب‌گذشته در تماس و ارتباطند در فرصت مناسب در تماسها و آشنائی‌های دیگر نیز قرار می‌گیرند.

۱۱ - مدارس - در مدارسی که در مرکز خردۀ بورژوازی و لمپنی قرار دارند بعلت نفوذ و تسلط لمپنیسم و ارتباط اغلب دانش - آموزان بالمپن‌ها ورفت و آمد آنها بقهوه خانه‌ها و مرکز لمپنی خطر

فریب و انحراف بسیار زیاد است.

۱۲- منحرفان و لمپن‌ها از اماکن و وسائل دیگری هم برای انحراف و فریب بیجه‌ها استفاده می‌کنند که از شر ح آن معلو دم.

فرهنگ استعماری و فرهنگ‌لمپنی

تقریباً از آغاز قرن شانزدهم میلادی، دریانوردان، بازرگانان و کمپانیهای بازرگانی پرتقالی، انگلیسی و هلندی بنام تجارت و بازرگانی به بنادر و سواحل خلیج فارس آمدند. و بمنظور فروش کالاهای اروپا و آسیا و خرید اجناس و کالاهای ایران بویژه ابریشم با حکومت ایران بمناکره پرداختند.

شرکتهای بازرگانی برای ایجاد و بسط روابط بازرگانی و سیاسی با ایران کوشش زیادی بکار میبردند، و هر کدام سعی داشتند با کسب امتیازات انحصاری و تصرف بنادر مهم تجاری و نظامی خلیج فارس و عقد قراردادها، موقعیت خود را مستحکم نمایند.

شرکتهای بازرگانی پرتقالی، انگلیسی و هلندی از همان آغاز، بنام تجارت و بازرگانی، منظورهای استعماری و غارتگرانه داشتند. آنان از همان آغاز را بطة بازرگانی و سیاسی باکشتهای جنگی و اسلحه‌آتشینی که با خود آورده بودند، بنادر مهم تجاری و نظامی ایران و خلیج فارس

را مورد حمله قرارداده و منظورهای اقتصادی و سیاسی و انحصاری خود را در لابلای امتیازات و قراردادها پنهان میکردن.

صفویه بخصوص شاه عباس ضمن ایجاد و بسط روابط بازرگانی و سیاسی، همه نوع امکانات بازرگانی و وسائل رفت و آمد و شرایط سکونت را برای آنها فراهم نمودند، و دستورهای لازم برای جلوگیری از راهزنی و غارت اموال آنها صادر و احتیاطهای لازم را در نظر گرفتند.

صفویه و نادر و تا حدودی کریمخان با آنکه همه گونه وسائل و امکانات مساعد در اختیار بازرگانان خارجی قرار دادند در عین حال در مقابل تجاوزات آنها بقلمرو متصرفی خود استادگی نمودند و از دادن امتیازات و سپردن تجارت و گمرکات بخارجی‌ها و شرایطی که موجب بسط نفوذ سیاسی و اقتصادی آنها گردد خودداری کردند. در تمام این مدت بعلت توانائی و قدرتمندی حکومتهای شاه عباس و نادر و تحدی کریمخان، کمپانیهای بازرگانی و دولتهای متتجاوز و استعمارگر علی‌رغم کوششها و تلاشها و جنگهایی که برآهاند احتناد امتیاز مهم و چشمگیری بدست نیاوردهند و هر موقعی که کمپانیها و دولتهای آنها از طریق جنگ یا بر پا کردن توطئه و بلوا قسمتی از قلمرو ایران را تصرف کردند بلا فاصله از طرف قدرت مرکزی سرکوب و وادار بعقب‌نشینی گردیدند.

با این ترتیب سیستم فشودالی و رژیمهای استبدادی ایران در آغاز و تازمان قدرت، بمنظور حفظ آزادی و استقلال و دفاع از قلمرو خود با نفوذ و تجاوز و حاکمیت استعمار به مقابله و جنگ پرداختند و تاموقعیکه نیرومند و توانا بودند نه تنها از منافع اقتصادی و سیاسی واستقلال ایران

وسایر سرزمینهای تحت قلمرو خود حمایت و حراست نمودند بلکه حتی کوشش داشتند از حکومتها و قدرتهای کوچک و بزرگ دیگر و همچنین حکومتها و شاهان اروپا درجهت منظورهای سیاسی و نظامی و اقتصادی خود بهره برداری نمایند.

فتووالیسم و رژیمهای استبدادی ایران در زمان قدرت و تاموقیمه قوی و قدرتمند بودند بهبیچوجه در مقابل منظورهای سیاسی، اقتصادی و نظامی استعمارگران مرعوب و تسليم نشدند و کوشش‌های لازم را برای حفظ آزادی و استقلال و تمامیت قلمرو خود و جلوگیری از نفوذ و تسلط خارجی بکار میبردند.

ولی فتووالیسم و رژیم استبدادی ایران سرانجام در مقابل استعمار که روزبروز قوی‌تر و حریص‌تر و متجاوز‌تر میگردید با همه مقاومت‌ها و پایداریها و از خود گذشتگی‌ها شکست خورد.

استعمار از شمال و جنوب نفوذش را در بین خوانین و مالکین و سلاطین توسعه داد و با ایجاد بلوا و آشوب و دسیسه و توطئه و دخالت‌های سیاسی و نظامی و اقتصادی و فرهنگی و برپا کردن جنگهای تجاوز کارانه و تصرف قسمتهایی از سرزمینهای ایران، فتووالیسم و رژیمهای استبدادی را زیر سلطه و نفوذ خود گرفت.

ازین زمان استعمارگران روسی و انگلیسی، قدرتهای پراکنده فتووالی را بیش از پیش زیر بال و پر خود میگیرند و با سلطه و حاکمیت بر آنها بآنان می‌فهمانند که حفظ منافع اقتصادی و قدرت سیاسی شان در صورتی ممکن است که تحت سلطه و نفوذ استعمارگران باشند و برای حفظ و بسط منافع استعمارگران ضمیمان اطاعت و فرمانبری از هیچ کوششی

ازین زمان است که رژیمهای استبدادی، سلطنت و موجودیت خود را درگرو تأیید و پذیرش استعمار گران می‌بینند، واکثر خوانین و فشودالها نه تنها موجودیت اقتصادی و قدرت سیاسی خود را ناشی از وجود استعمار می‌بینند بلکه بسیاری از آنها تا درجه نو کری و چاکری تنزل پیدا می‌کنند و حتی کسانی که کم نیستند تاحد جاسوسی و خیانت بوطن و ملت خود در مقام دفاع از منافع امپراطوریهای استعماری پیش می‌روند.

استعمار گران که قبل مقاومت واستقلال طلبی فشودالیسم واستبداد را دیده بودند و جنگها و لشکرکشی‌های آنرا بیاد داشتند، برای آنکه خیالشان از بابت مقاومتها و سلحشوریها و جانبازیها و سرکشی‌های امیران و سلاطین راحت باشد سعی کردند تمام ارزشها و خصلتها و صفات ارزنده، بخصوص جنبه‌های استقلال طلبی و ضد استعماری فشودالها را بگیرند و شرایط مادی و فرهنگی مقاومت و استقلال طلبی و آزادیخواهی آنها را از بین برنده تا آنها با آمادگی بیشتری به نو کری و چاکری و حاکمت استعمار تن در دهند.

با این منظور استعمار گران، هماهنگ با برنامه‌های دیگر استعماری، کوشش‌های لازم را برای فاسد کردن و پوساندن مبانی و ارزش‌های فرهنگی فشودالیسم بکار بردند. و همزمان و هماهنگ با آن، دنباله‌روی و تقلید از جنبه‌های منفی و مضر فرهنگ غرب را ترویج و تبلیغ می‌کردند.

فشودالیسم و رژیم استبدادی با سلط استعمار و تحت تأثیر برنامه‌ها و تبلیغات استعمار گران، بحدی نسبت با استعمار و فرهنگ و تمدن غرب

مرعوب و محکوم گردید که نوکری و حتی جاسوسی برای استعمار را نوعی فضیلت و تشخّص و امتیاز میداند.

استعمار - ارتقای بملتهاي استعمار زده‌انطور تبلیغ و فهم‌اندازند که هر اندازه ملتها نسبت بفرهنگ و تاریخ خود بیکانه و بی اطلاع تر باشند و از میراث فرهنگی و تمدن گذشته خود احساس خجالت و حتی سرافکندگی نمایند مترقبی تر و متقدم‌ترند. و اگر بوزینه وار جنبه‌های سخن و مبتذل و سطحی فرهنگ و تمدن غرب را مورد تقلید و ستایش قرار دهند و به نوکری و سرسپردگی استعمار و غرب افتخار نمایند. شرایط ترقی و پیشرفت و تمدن را فراهم کرده‌اند.

فتوالیسم و استبداد که در مقابل استعمار زبون و ذلیل و حقیر و بیچاره شده و بشدت خود را باخته و ترسیده بود با تلقینات و تبلیغات استعماری ترس و حقارتش دو چندان شد و بعد که با استعمار علیه ملت متحد شد و دارای منافع مشترکی گردید خود به پادو و مبلغ استعمار مبدل گردید و سعی کرد تمام مظاهر و خصوصیات و صفات فرهنگ استعماری - ارتقای را بین مردم رواج دعوه‌میت دهند تا بهتر و با آسودگی خاطر بیشتری برای زمان طولانی‌تری بتوانند بر مردم حکومت نمایند.

فتوالیسم و استبداد از موقعی دچار رعب و وحشت می‌شود و خرد را حقیر و بیچاره می‌بیند و به نوکری و چاکری استعمار افتخار می‌کند که باشکستهای پی در پی، مرتب عقب می‌نشینند و سرانجام با شکست های متوالی، حاکمیت و تسلط استعمار را می‌پذیرد.

با این منظور دو نامه که یکی-هو بو طب زمانی که فتوالیسم نرژیم

استبدادی در موضع قدرت است و دیگری مربوط بزمانی است که نفوذ اقتصادی و سیاسی و فرهنگی استعمار افزایش یافته و قوادیسم واستبداد باشکست‌های پی در پی تحت تسلط و حاکمیت استعمار قرار گرفته باشد یکدیگر مقایسه و بررسی مینماییم.

«روز یکشنبه ۱۷ ذوئن شاه عباس در یکی از باغهای سلطنتی به سفیر اسپانی اجازه شرفیابی داد، و او را میهمان کرد. درین میهمانی شاه اشخاص گو ناگون را دعوت کرده بود و شاید درین مجلس بیش از صد تن از ملل مختلف که بزبانهای گو ناگون سخن میگفتند و به لباس ملی و مخصوص خوشیش ملبس بودند حضور داشتند.

از بامداد آن روز به سفیر خبر دادند که باید بحضور شاه برسد. او نیز به تهیه کار خود پرداخت و لباس مخصوص سفیران به تن کرد. به همراهان و ملازمان خود نیز دستور داد که لباس رسمی اسپانی در بر کنند. هدایای پادشاه اسپانی که سفیر، همراه خود به قزوین آورده بود چنانکه میگفتند نزدیک صدهزار اکوی اسپانی (بیش از نود هزار تومان پول آن زمان) ارزش داشت و ازین گذشته سیصد بار شتر فلفل نیز از هندوستان بر سر پیشکش آورده در اصفهان بکسان شاه سپرده بود.

هدایای او مرکب بود از مقداری ظروف طلا و نقره و بلور و أحجار و جواهر قیمتی و مقداری زین و لگام زردوزی شده گرانبهای و تیروکمان و تفنگهای فتیلهای و آلات جنگی مرصع و از آنجمله خنجر و شمشیری تمام مرصع بجواهر گرانبهای که پادشاه اسپانی آنرا تنها در روز عروسی خوش بکمر بسته بود.

همینکه سفیر بذر بزرگ با غرسید چون هنوز شاه عباس بیانیامده بود

زیر درخت بزرگی نزدیک در ، که نشستنگاهی تخت مانند گرد آن ساخته بودند چند قالی افکنندند و از سفير خواهش کردند که تا آمدن شاه در آن جا استراحت کند.

سفیر نزدیک دو ساعت در زیر آن درخت منتظر نشست، و قطعاً روح و جسم او هردو در عذاب بود. عذاب روحی داشت از آنجهت که اورا در معتبر عام زمانی در از معطل کرده بودند و در اروپا این رفتار با شخصی در مقام و مرتبه او امکان ناپذیر بود و عذاب جسمی از آن سبب که برای مرد سالخوردی مانند اوی سخت دشوار بود که هنگام تابستان در گرمترين ساعات روز، دو ساعت تمام زیر درختی با آن لباس تنگ اسپانیائی و آن یقه بلند آهار زده بنشینند.

پس از آنکه شاه بیاغ آمد، سفير را با هدایای او وارد باغ کردند. پس از ورود سفير اسپانی بیاغ، شاه از جای برخاست و به استقبال وی رفت و اورا با گرمی و مهر بانی بسیار پذیرفت. سفير نیز به محض دیدن شاه احترامات مرسوم را بجای آورد و دست و دامن وقبای اورا بوسه زد و نامه پادشاه اسپانی را نیز بوسید و بشاه داد .

شاه تاغروب آفتاب با سفير ان اسپانی و عثمانی در سخن بود ولی بيشتر در مسائل مختلف گفته گو کردن و از امور سیاسی سخن بمیان نیامد. در اوخر ماه رجب آنسال چون معلوم شد که شاه از قزوین قصد آذربایجان دارد، سفير اسپانی در صدد برآمد که از و اجازه شرفیابی گيردو در مجلس خصوصی مقصود سفارت خویش را باوي در میان نهد . پی تر و دلا واله درین خصوصی چنین نوشته است:

سفیر اسپانی چون از قصد حکمت شاه آگاه شد غوغائی برآورد

تا مگر شاه اورا در مجلس خصوصی بپذیرد ولی این امر محال می‌نمود، چه شاه ایران هیچگاه سفیران بیگانه را در قصر خود تنها نمی‌پذیرد و پذیرائی ایشان همیشه با میهمانی رسمی توأم است، حتی اگر سفیران مطالب مهم سیاسی‌هم داشته باشند مانع نیست که در حضور دیگران اظهار کنند ولی سفیر اسپانی با آنکه سه‌دفعه بخدمت شاه رسیده بود از مسائل سیاسی دو کشور سخنی بمیان نیاورده بود.

سفیر سعی بسیار کرد که مگر در مجلس خصوصی با شاه سخنی گوید و حسین بیگ میهماندار و آقامیر وزیر غلامان‌هم درین باب کوشش بسیار کردند ولی بمقصود نرسیدند. سرانجام سفیر برئیس کشیشان اصفهان که در آن روزها برای دیدار شاه به قزوین آمده بود توسل جست و او از شاه خواهش کرد که درخواست سفیر را بپذیرد و شاه اجابت کرد.

عصر یکی از همان روزها شاه سفیر اسپانی را دعوت کرد که در میدان قزوین حاضر شود، شاه چون بمیدان آمد راست بسوی سفیر اسپانی رفت و پس از آنکه چند دقیقه در حضور سفیر بادیگران سخن گفت به او اشاره کرد که همراه وی برآهافت پس هردو سواره برآهافتند و چندین بار گرد میدان گشتند مترجم سفیر نیز با سربرهنه سوار بر اسب میان آندو حرکت می‌کرد. سپس شاه سفیر را ترک گفت و بقصر خویش رفت و سفیر در میان میدان تنها ماند اما میهماندار او را تاخانه‌اش مشایعت کرد.

بالجمله سفیر اسپانی چون شاه را در شرف حرکت دید درخواست کرد که برای کسب اجازه بازگشت بکشور خود و دریافت جواب نامه پادشاه اسپانی بحضور شاه باریابد ولی درخواستش پذیرفته نشد و

شاه عباس بدو پیغام فرستاد که چون چند تن از همراهانش رنجور شده‌اند و برای خود او نیز بعلت پیری، راه‌پیمایی و سفر دشوار است بهترست که به اصفهان رود و چندی در آن شهر از رنج سفر بیاساید و وعده داد که چون از لشکر کشی فارغ شد و به اصفهان بازگشت رضای خاطر او را فراهم خواهد ساخت^۱.

برای مقایسه، دو نامه که حاج میرزا آقاسی به محمد شاه نوشته است از کتاب میرزا تقی خان امیرکبیر تألیف عباس اقبال می‌آوریم.

۱- «کمترین بندۀ می‌خواستم تا عباس آباد بروم اما بواسطه اینکه جناب وزیر مختار انگلیس تشریف خواهد آورد نتوانستم. نه بندۀ می‌میرم نه آنها دست می‌کشند نه وجود مبارک صحبت کامل می‌باشد که پدر اینها را از گور در آورند. حالا جناب وزیر مختار منتظر این است که یکی از نوکرهای متشخص در خانه شال و کلاه کرده برود و عذر بخواهد که چرا دیر ملک ایران را تصرف کردیل. نمیدانم مقدار چیست و برای چه این ذلت را بکشیم. بسر مبارک اعلیحضرت ... نزدیک است بمرگ مفاجات بمیرم. نه دنیا دارم نه آخرت نه آبرو. نو کر دولت روسیه مرا بقرار اول بیندازد دیگر چیزی باقی نمانده که بسر من بیاید... باری مقرر فرمائید که یکی رفته عذر بخواهد ... می‌گویم من فرستادم، قبله عالم و عالمیان روحنا فداه است حضار ندارند».

۲- «... در نه سال نهصد هزار تومان پول مرا دولت روسیه برده، علاوه، املاک ایروان را ضبط کرده، علاوه، هروزیز مختار صدهزار

۱- سیاست خارجی ایران در دوران صفویه - نصرالله فلسفی.

نامر بوط که به تون تابی نمیتوان گفت بمن نوشته و گفته اند...»!

حاج میرزا آقاسی، صدراعظم محمد شاه که تا این حد در مقابل سفرای روس و انگلیس و نوکران آنها عاجز وزبون و بی آبرو گردیده و باشکایت به محمد شاه مرگ خود را طلب مینماید چه کسی است؟ و چرا تا این حد زبون و بیچاره است.

«حاج میرزا آقاسی آن شیاد بی نظیر طولی نکشید که برای خاطر مقام صدارت با انگلیسها کنار آمد. یعنی بهر تدبیری بسود انگلیسها اورا جلب و تسخیر کردند و تا روز مرگ محمد شاه نسبت با انگلیسها و فادر بود و تقاضاهای آنها را اجرا مینمود». ۱

نه تنها میرزا آقاسی نوکربی آبرو و توسری خور بیگانگان بود بلکه محمد شاه هم دست کمی از او نداشت چرا که با کمک مستقیم روس و انگلیس به سلطنت رسیده بود.

محمد شاهی که با تأیید و کملک و موافقت روس و انگلیس به سلطنت رسیده بود چگونه میتوانست در مقابل منافع و دستورات صاحبان تاج و تخت خود بایستد؟

شاهی که قبل ابوسیله پدرش فتحعلیشاه، سلطنتش در ضمن قراردادهایی از طرف روس و انگلیس تضمین شده بسود چگونه می‌توانست پدر روس و انگلیس را از گور در آورد؟

امپراطور روسیه در عهدنامه گلستان برای اظهار دوستی و اتحاد خود نسبت به اعلیحضرت قدر قدرت پادشاه اعظم ممالک ایران اقرار مینماید «که هریک از فرزندان عظام ایشان (فتحعلیشاه) که بولیعهدی دولت ایران تعیین میگردد هرگاه محتاج به اعانت یا امدادی از دولت

۱- نقل از کتاب میراث خواراستعمار.

علیه روسیه باشند مضايقت ننمایند تا از خارج کسی نتواند دخل و تصرفی در مملکت ایران نماید^۱ ».

و انگلیس بر اساس ماده سوم عهدنامه ایران و انگلیس (۱۸۱۴) متعهد میشود که «از کمک و معاونت به سرکشان و شاهزادگانی که عليه تاج و تخت پادشاه قاجار قیام کنند خودداری نماید».

بعد از مرگ فتحعلیشاه روس و انگلیس مطابق عهدنامه‌ها و قرارها و توافق‌هایی که کرده بودند محمد شاه را که وليعهد و در تبریز بود در رسیدن به سلطنت مستقیماً کمک ویاری نمودند.

«براین انتشار خبر وفات فتحعلیشاه در پایتخت و اغلب شهرهای ایران پسران او و به ادعای سلطنت برخاستند.

درین هنگام سفیران روس و انگلیس خود را به تبریز رساندند و چندتن از افسران انگلیسی که ریاست ایشان با «راولینسن» بود دسته‌های آذربایجانی را جمع آوری کردند و با محمد میرزا عازم تهران شدند^۲. حالا فئودالیسم و رژیم استبدادی را در زمان شاه عباس که در موضع قدرت است و در زمان محمد شاه که در موقعیت شکست و باستگی به بیگانگان است مقایسه کنیم.

۱- شاه عباس سفیر اسپانی را با آنهمه هدایا و با وجود واسطه‌هایی مانند حسین بیگ و آقامیر نمی‌پذیرد و وقتی اجازه برگشت پکشورش را میخواهد دستور میدهد تا موقعیکه از جنگ با عثمانی برگردد در اصفهان استراحت کند.

۱- نقل از تاریخ روابط سیاسی ایران و انگلیس تألیف محمود محمود.

۲- نقل از کتاب تاریخ ششم ادبهی.

۲- محمدشاه با وجود پشتیبانی روسیه در مقابل حضور چند کشته جنگی انگلیس در بنادر ایران از فتح هرات و افغانستان صرف نظر نمود.

۳- انگلیس، روس و فرانسه از نیروی نظامی و امکانات ایران در رقابت و جنگ با یکدیگر استفاده کردند.

۴- روس و انگلیس و فرانسه با عقد قرارداد و اتحاد با فتح علی شاه و محمدشاه و شاهان دیگر از نیروی نظامی و امکانات ایران بسود خود استفاده کردند.

۲- شاه عباس از کشته های جنگی و اسلحه آتشین و نیروی انگلیس برای اخراج پرتقالی ها از جزیره هرمز استفاده نمود.

۳- شاه عباس از رقابت اسپانیائی ها، پرتقالی ها، انگلیسی ها و هلندی ها بسود ایران بهره برداری نمود.

۴- شاه عباس برای استفاده از نیروی نظامی و امکانات سلاطین اروپا و پاپ بر علیه عثمانی، کوشش هایی را که از زمان شاه اسماعیل شروع شده بود بمنظور اتحاد با شاهان فرنگ دنبال کرد.

«ما باید با هم از دو جانب بردشمن مشترک خویش سلطان عثمانی حمله کنیم بنابراین لازم است که زودتر به تهیه سپاه اقدام کنید.»^۱

سفیر اسپانی در دربار شاه عباس

۱- نقل از نامه شاه اسماعیل صفوی به کارل پسر فیلیپ امپراتور آلمان.

چنین مینویسد : « در همان روز
تقدیم هدایا، شاه بمن گفت که باستی
دوباره باسفیری که او معین خواهد
کرد به اسپانی ورم روم و پادشاه
اسپانی و پاپ را بجنگ با ترکان
برانگیزم »^۱.

۵- حاج میرزا آفاسی صدراعظم
محمد شاه به محمد شاه مینویسد
«حالا جناب وزیر مختار انگلیس
منتظر این است که یکی از نوکر-
های مشخص درخانه شال و کلاه
کرده برود و عذر بخواهد که چرا
دیر ملک ایران را تصرف کردید.
هر روز وزیر مختار روس صدهزار
نامربوط که به تونتابی نمیتوان
گفت بمن نوشته و گفته‌اند .»

۵- شیخ علیخان زنگنه وزیر
اعظم که از آمدن سفير انگلیس
به اصفهان و مضمون نامه چارلز
دوم متغیر شده بود روزی به نماینده
هند شرقی گفت «معلوم میشود این
تو هستی که پیوسته انگلیسی‌ها را
به تکرار درخواست‌های بی‌معنی
تحریک میکنی و هر روز دو ذرع
پارچه سرخ بدلوش یکنفر افکنده
سفیر تازه‌ای برای ما میفرستی ،
دولت ایران تاکنون هزار بار اجر
خدمتی را که انگلیسها کرده‌اند
داده است و آنکه اول بار برخلاف
قرارداد رفتار کرده است مانیستیم
بلکه شما ایند و ما حق داریم که آن
قرارداد را لغو شده بدانیم .»

۱- نقل از سیاست خارجی ایران در دوره صفویه .

روابط سیاسی و اقتصادی شاه عباس با شاهان اروپا و کمیانیهای بازرگانی و دریانوردان پرتغالی، اسپانیائی، انگلیسی و هلندی و همچنین سفرا و نمایندگان خارجی ناشی از قدرت سیاسی و اقتصادی فشودالیسم و رژیم استبدادی بود.

شاه عباس با تفوق و تسلط بر حکومتهای پراکنده داخلی و بنیاد و تقویت قدرت مرکزی و سرکوب نمودن دشمنان خارجی و استقرار امنیت، موجبات رشد اقتصادی و بازرگانی را فراهم نمود.

شاه عباس که بر سر زمین پهناوری حکومت داشت و با پیروزیهای مداوم بر عثمانی و شکست از بکان و مهاجمان و اعتبار و حیثیتی که در اروپا و آسیا کسب کرده بود از هر نظر نسبت به شاهان اروپا احساس برتری و تفوق مینمود و باتکای همین امکانات سیاسی و اقتصادی و تفوق‌ها بود که نه تنها در ارتباط با شاهان و سفرا و نمایندگان خارجی بود - اساس سیاست مستقل و حفظ منافع ایران عمل میکرد بلکه سعی داشت از شاهان اروپا و پاپ بر علیه عثمانی که دشمن مشترک ایران و اروپا بود استفاده نماید.

امنیت نسبی و رشد اقتصادی و بازرگانی خارجی و روابط مذهبی، سیاسی و اعتبار و حیثیتی را که شاه عباس با ایجاد و تقویت قدرت مردمی و سرکوب نمودن قدرتهای داخلی و دشمنان خارجی و شرایط مساعد اقتصادی و بازرگانی فراهم کرده بود در دولت شاهان بعدی صفوی روز بروز بضعف رفت تا سرانجام در سلطنت سلطان حسین با تاختت و تاز افغان‌ها همراه با مرگ دولت صفوی بخاک سپرده شد.

که شش‌ماهی نادر که در او ائمه^۴ از جهات اساسی، بازگشت به شرایط

سیاسی و نظامی و اقتصادی زمان شاه عباس بود در اوآخر سلطنتش به - آشفتگی و هرج و مر ج و قتل و غارت کشید. و هنوز نادر در قید حیات بود که آنچه را قبل از سلطنت و در اوائل سلطنتش رشته بود پنهه شد.

چنانچه شرایط سیاسی و اقتصادی و فرهنگی زمان شاه عباس در رژیم‌های استبدادی بعدی ادامه پیدا میکرد و درجهت رشد و قدرت بیشتر پیش میرفت امید آن بود که در جامعه ایران، مناسبات سرمایه‌داری و رژیم پارلمانی مستقر گردد.

ولی فئودالیسم و رژیمهای استبدادی ایران با ضرباتی که پی در پی با آشوبهای داخلی و جنگهای خارجی بر بنیهٔ نحیف و ضعیفش وارد میشد، سرانجام با جنگهای ایران وروس و توپهای آشوبها و جنگهایی که انگلیس تدارک دید از پا درآمد و رسماً و عملایزیر سلطهٔ سیاسی و اقتصادی روس و انگلیس قرار گرفت.

مهمنترین علی که موجبات شکست و وا استگی قاجاریه شد عبارتند از:

۱ - فئودالیسم و رژیم استبدادی به آخرین روزهای حیات خود نزدیک میشد.

۲ - قدرت مرکزی ضعیف و ناتوان شده بود و خوانین و مالکین و امراه محلی با سریچی از اوامر و دستورات قدرت مرکزی، همیشه بدنیال شرایط مناسبی بودند که ضمن کسب استقلال، حکومت مرکزی را بدست بگیرند.

۳ - نفوذ استعمارگران در بین خوانین و مالکین و رجال درباری

وصاحبان قدرت روز بروز افزایش می‌یافتد.

۴ - جنگهای ایران و روس دولت را از نظر اقتصادی بیش از پیش ضعیف کرد و از نظر سیاسی آبرو و اعتبارش بر بادرفت و باشکست از روسیه استقلال خود را از دست داد و باشکستهای بعدی عملان تحت نفوذ و تسلط روس و انگلیس قرار گرفت.

۵ - سرمایه داری انگلیس و فرانسه ضمن رشد سریع اقتصادی، حکومت را تصرف نمود و دامنه نفوذ خود را در سرتاسر جهان گسترش داد و با ولع بیشتر بفکر غارت ثروت‌های جهان برآمد.

۶ - سرمایه داری داخلی ایران که در شرایط کم و بیش مساعد زمان شاه عباس رشد می‌یافتد با سقوط صفویه ضعیف شد و با جنگ‌های آقا محمدخان و جنگ‌های ایران و روس بیش از پیش ناتوان گردید.

مجموعه این عوامل اقتصادی و سیاسی موجب ضعف و شکست فئودالیسم و رژیم استبدادی ایران و تسلط و حاکمیت استعمار گردید بطوریکه از زمان فتحعلی‌شاه رسمًا ایران تحت تسلط و نفوذ واستعمار قرار گرفت و بعد از او با بسط نفوذ اقتصادی، سیاسی، نظامی و فرهنگی استعمار، بر تسلط و حاکمیت استعمار افزوده شد تا جائی که محمدشاه باضمانت و بکمک روس و انگلیس بسلطنت رسید و میرزا آقا سی برای رسیدن بصدارت نوکری انگلیس را پذیرفت.

به شهادت تاریخ، فئودالیسم در ایران و جهان؛ قبل از تسلط و حاکمیت استعمار، بر اساس خصائص طبقاتی خود نه تنها از مرزو بوم خود بلکه از قلمرو منصرفی خود با تمام قدرت و تپایی جان دفاع کرده است و حتی برای تسخیر سرزمینهای تازه و کسب ثروت‌های بیشتر و توسعه

سرزمینهای خود به قلمرو دیگران تجاوز کرده است.

طبقه فئودال قبل از سلط استعمار از شرف و حیثیت و رسوم و سنن و اعتقادات و ارزش‌های فکری و اخلاقی و میراث تاریخی خود با تعصّب و قدرت دفاع نموده و در حفظ و بسط آن کوشش‌های لازم را بکار برده است.

فئودالیسم و استبداد همان‌طوری‌که در مقابل هجوم‌ها و یورش‌های خارجی ایستادگی و مقابله می‌کرد در برابر نفوذ و تحریکات و حملات استعمارگران هم با همه‌ی امکانات خود بمقابله برخاست و با توسل و استفاده از وسائل مختلف سعی کرد بادفاع از استقلال و مرزو بوم خود از نفوذ و دخالت و سلط استعمارگران جلوگیری نماید و میدانیم که در آغاز و قبل از سلط استعمار، در مقابل مطامع و تجاوزات و سلط استعمارگران ایستادگی و مقابله نموده است.

ولی همین طبقه با این خصائص و ارزشها و بلند پروازی‌ها و جاه طلبی‌ها و آنهمه غرور و ابراز شرف و استقلال طلبی و آزادیخواهی و ایستادگی‌ها و مقاومتها و لشکرکشی‌ها، بعد از سلط استعمار به طبقه توسری خور و ذلیل و وامانده و وابسته و نوکرا استعمار تنزل مینماید.

وابستگی و نوکری و خفت و خواری این طبقه و رژیم استبدادیش در مقابل استعمار بقدرتی فاجعه‌انگیز و نفرت آور است که وزیر مختار استعمار به صدراعظمش صد هزار نامر بوط می‌گوید که به تون تابی نمیتوان گفت و نوشت.

و شاه و صدراعظمش در برابر سفرای استعمار بقدرتی ذلیل و زبون و بیچاره‌اند که صدراعظم می‌گوید «نژدیک است بمرگ مفاجات بمیرم.

نه دنیا دارم نه آخرت نه آبرو. نو کر دولت روسیه مرا بقرارول بیندازد
دیگر چیزی باقی نمانده که بسر من بباید».

استعمار بخصوص بعد از تسلط، برای حفظ و بسط و تسلط و حاکمیت
خود و جلوگیری از خطرات احتمالی و شورشها و طغیانهای قابل پیش -
بینی، در ارتباط و بر خورد با این طبقه، راه و روشهایی پیشگرفت و
شرایطی فراهم کرد که هر یک از دیگری در پستی ورذالت و نوکری و
غلامی و جاسوسی و وطن فروشی و خدمت با استعمار سبقت میگیرند و
برای چاکری و فرمانبری و اطاعت بی چون و چرا از استعمار و فروش
میهن و خیانت بوطن و ملت خود صفت می‌بندند.

باشکست فئودالیسم و استبداد و پیروزی استعمار، بین ارتجاج
واستعمار، اتحاد شومی برای حفظ منافع اقتصادی و تسلط سیاسی استعمار
و فئودالیسم بوجود آمد. ولی بین این دو طرف اتحاد، طرف استعمار
غالب و حاکم و طرف ارتجاج مغلوب و محکوم است.

بعد از تسلط استعمار - ارتجاج، استعمار و ارتجاج متفقاً ارزش‌های
فرهنگی جامعه را در جهت منافع اقتصادی و بسط تسلط سیاسی و
فرهنگی مورد نظر خود با تحطیط و ابتدا می‌کشند. و بجای فرهنگ ملی
واکثر در قالب و پوشش فرهنگ ملی، فرهنگ استعماری را ترویج و
تعییم میدهند. و با استقلال طلبی و آزادی ملی و فرهنگ و میراث تاریخی
و همه‌ی ارزش‌های ملی که بنوعی در آگاهی و غرور و افتخارات ملی و
بسط مبارزات ملی مؤثر است بطرز وحشیانه‌ای مخالفت و مبارزه می-
نمایند.

در هر جامعه طبقهٔ حاکم بعلت حاکمیت اقتصادی و سیاسی و فرهنگی،
ایدئولوژی و فرهنگ خود را بواسطه مختلف وسایل می‌خواهد و نیزوهای جامعه
تبليغ و انتشار میدهد و با استفاده از تمامی وسائل و امکانات کوشش دارد

ضمون جلوگیری از تبلیغ و نشر ایدئولوژی و فرهنگ طبقات و نیروهای دیگر جامعه، ایدئولوژی و فرهنگ خود را به ایدئولوژی و فرهنگ همهی طبقات و نیروهای جامعه تبدیل و تعمیم دهد.

براین اساس بعد از شکست فئودالیسم از استعمار و حاکمیت اقتصادی و سیاسی و فرهنگی استعمار بر جامعه، فرهنگ استعماری همراه با بسط و حاکمیت سیاسی و اقتصادی استعمار، بعنوان فرهنگ حاکم و مسلط مستقر میگردد.

استعمار بعد از آنکه فئودالها را به نوکران خانه زاد و آدمهای مفلوک و بیچاره و حقیری تبدیل کرد، بطور همه جانبه کوشش نمود تا همین سیاست فرهنگی را بدست فئودالیسم واستبداد حاکم نسبت بسایر طبقات و نیروهای جامعه اعمال نماید.

فئودالیسم واستبداد توسری خورده و وامانده و مفلوک و بیچاره همان واماندگی‌ها، توسری خوردن‌ها، حقارت‌ها، پستی‌ها و بیچارگی‌ها را از طبقات و نیروهای جامعه وزیرستان خود طلب میکند و هر اندازه در مقابل استعمار، حقیر و ذلیل و زبون است در برابر مردم، قدرت‌نمایی واستقلال طلبی مینماید و تلافی همهی توسری خوردن‌ها و حقارت‌های خود را سرمقدم در میآورند.

از این نظر طبقات و نیروهای جامعه از دوسو، یکی از بالا از طرف فرهنگ استعماری و یکی از پائین از طرف فرهنگ لمپنی در معرض انحطاط و سقوط قرار گرفته‌اند.

فئودالیسم و استبداد مبلغان فرهنگ استعماری و لمپن‌ها مبلغان فرهنگ لمپنی، هردو، نوکری، دریوزگی و گذاصفتی را هر یک بنحوی تبلیغ و اشاعه میدهند. هردو قدرت در مقابل قدرت‌ما فوق حقیر و زبونند و در برابر مردم وزیرستان خود زورگویان و متباذانی هستند که مرزو

حدی برای قدرت نمائی خود نمی‌شناستند.

هر دو طفیلی و سریال جامعه‌اند با این تفاوت که یکی با سهیم شدن در غارت ثروت‌های ملی و استثمار مردم، زندگی پر تجمل و تفتقنی دارد و یکی با گدائی و طفیلی گری در فقر و مسکن بسر می‌برد.

مردم که از دو طرف مورد حمله تبلیغاتی و آموزشی دو فرهنگ منحط قرار گرفته‌اند، بحدی تحت تأثیر و اثرات شوم این دو فرهنگ مسخ شده‌اند که بنظر میرسد که همه‌ی ارزشها و اعتقادات و خصائص و اخلاقیات ملی و طبقاتی را از همه‌ی مردم گرفته‌اند و کمتر کسی را می‌توانی پیدا کنی که با غرور و سربلندی از فضائل و ارزش‌های ملی و طبقاتی دفاع نموده و با استقامت و پایداری در حفظ و بسط میراث‌های ملی و ارزش‌های طبقاتی بکوشد.

بر عکس کم نیستند کسانی که برای هر لمر کوچکی حاضرند دست به عملی بزنند و هر حقارت و توهینی را تحمل نمایند. نوکری و چاکری نه تنها از صفات و خصائص زشت و پست بشمار نمی‌رود بلکه جای ارزش‌های انسانی را گرفته و مدال افتخاریست که بر سینه‌ی خیلی‌ها میدرخشد. و صاحبان آنها بعمد سعی دارند که آنرا مانند میخی در چشم همه‌ی آنها بی که بازادی و شرف انسانی احترام می‌گذارند فروکنند.

تمامی صفات و خصائصی که در بین بسیاری از مردم عمومیت یافته، بنظر میرسد که بر اساس شرایط زندگی و فرهنگی و موقعیت طبقاتی لمپن‌ها باید فقط در بین آنها رواج داشته باشد ولی می‌بینیم که تمامی این خصلت‌ها و صفات و خصوصیات و اعتقادات بر اثر رواج فرهنگ استعماری و لمپنی نه تنها در بین لمپن‌ها بلکه در بین طبقات و نیروهای دیگر جامعه بچشم می‌خورد، تا آنجا که در بسیاری از موارد نمی‌توان بین لمپن‌ها و سایر

طبقات و اقسام جامعه حدود مرزی قائل شد.

نتیجه آنکه فرهنگ استعماری از بالا و فرهنگ لمپنی از پائین، فرهنگ ملی و طبقاتی جامعه را تحت فشار قرار داده‌اند. طبقات بالا با معاشرت و نزدیکی ورفت و آمد بکشور های غربی و مصرف کالاهای مادی و معنوی غرب، بطور عمدۀ جنبه‌های منحط و فاسد تمدن و فرهنگ غرب را تقلید نموده و سخت دل بسته‌ی این انحطاط و تقلید صوری و مسخره شده است.

اینان بواسیله مختلف مادی و معنوی و با استفاده از تمامی امکانات، همین جنبه‌های منحط فرهنگ و زندگی غربی را بین طبقات و نیروهای دیگر جامعه بویژه بین اقسام خردۀ بورژوازی بالا و متوسط که از نظر زندگی و سطح درآمد از امکانات بیشتری برخوردار است و بزندگی طبقات بالا نزدیکتر و برای دنباله روی و تقلید از طرز زندگی و امور فرهنگی طبقات بالا آمادگی‌های بیشتری دارد اشاعه و رسوخ میدهدند. فرهنگ لمپنی بطور عمدۀ بین کارگران و خردۀ بورژوازی بویژه خردۀ بورژوازی بی‌چیز نفوذ و رسوخ یافته است. کارگران و خردۀ بورژوازی بعلت تماس و ارتباط بالمین‌ها در محل کار و سکونت و تفریحات مشترک واشکال دیگر ارتباطات، تحت تأثیر فرهنگ لمپنی قرار دارند.

ضمناً بین کارگران و خردۀ بورژوازی فرهنگ استعماری و بین طبقات بالا و متوسط فرهنگ لمپنی اشاعه و نفوذ دارد ولی فرهنگ استعماری در درجه‌اول در طبقات بالا و بوسیله آنها رواج می‌یابد و فرهنگ لمپنی در طبقات پائین اشاعه یافته است.

لمپن‌ها محروم‌ترین گروه اجتماعی...

لمپن‌ها محروم‌ترین گروه اجتماعی جامعه را تشکیل میدهند. اینان نه تنها از نعمات و موهبت‌های زندگی مادی و ارزش‌های معنوی محروم‌اند بلکه به ابتدائی‌ترین شرایط زندگی انسانی هم دسترسی ندارند.

لمپن‌ها با کاسه لیسی و استفاده از ته‌مانده غذای دیگران و ظرفی سیرابی - عدسی و حداکثر یک کاسه آبگوشت یا دوسیخ کباب شکمشان را پر میکنند و بقول خودشان «همیشه نصف شکمشان سیر و نصف شکمشان گرسنه است».

لمپن‌ها نه زن دارند و نه بچه و اگر بعضی‌ها خانواده‌ای تشکیل دهند بعد از مدتی زیربار فقر و محرومیت و انواع پریشانیها و آشتفتگی‌ها گسیخته میگردد. و اکثریتی که نیاز جنسی خودرا از طریق رابطه با روسپی‌ها تأمین میکنند اکثراً از آلوده‌ترین و سرخورده‌ترین روسپی‌ها که ارزان‌ترین آنها هستند استفاده میکنند.

لمپن‌ها روزها را در قهوه‌خانه یا گوشه خیابان و شب‌ها در حاشیه خیابان یا قهوه‌خانه یا مخربه‌ای بدون زیرانداز و بالاپوشی تمام میکنند.

مشتری عمده لباس‌های کهنه و ارزان قیمت، لمپن‌ها هستند و اگر لباس نو تهیه کنند بعد از مدتی کوتاه مجبور ندبرای احتیاجات ضروری تر به بهای اندکی بفروشند.

زندگی لمپن‌ها از نظر مادی با فقر و مسکن و از نظر روحی بادرد و رنج توأم است و برای همه‌ی دردها و محرومیت‌ها و رنج‌های خود به انواع وسائل تخدیری پناه می‌برند ولی این یکی هم بسادگی و باقیمت ارزان بدست نمی‌آید.

زندگی لمپن‌ها درین چند بیت شعر بخوبی توصیف و بیان شده است.

حاصل عمر

عمری گذشت و حاصل آن غیر غم نبود
آری ز عمر بهره ما جز الم نبود
تا ما بکوی عشق و وفا خانه ساختیم
کس آشنا بخانه ما غیر غم نبود
از زندگی بجز ستم و غم ندیده‌ایم
گویا که زندگی همه غیر از ستم نبود
گفتم مگر که باده کند درد ما دوا
از بخت بد به محفل ما باده هم نبود
لمپن‌ها مخر و مترین، بیکسر ترین، بی‌پناه‌ترین و عقب‌مانده‌ترین انسانهایی هستند که از جهات مختلف مورد پست‌ترین و موحس‌ترین توهین‌ها و تحریرها قرار می‌گیرند. لمپن‌ها انسانهایی هستند که محبت و مهربانی و عواطف انسانی جایی در زندگی آنها نداشته و نه در زندگی

اجتماعی و در ارتباط با گروههای دیگر جامعه و نه در ذهن و اندیشه خود،
درک و فهمی نسبت با آن ندارند.

لمپن‌ها اگر از محبت و عشق و علائق انسانی یاد می‌کنند منشاء
مادی و واقعی آن همان دوستی‌ها و محبتها و علائق با سمه‌ای و کاذبی است
که در تمام طول زندگی‌شان لحظاتی با آن روبرو بوده‌اند.

گریز لمپن از جامعه و مردم و پناه بردن به تخدیرات و دست آموخته‌کردن
پرندگان و حیوانات ناشی از زندگی پرازرنج و مسکنتی است که حتی
رگه‌هایی از محبت و عواطف انسانی در آن دیده نمی‌شود.

اگر در مواردی و مباحثی ، لمپن‌ها را مورد حمله قرار داده و از
شرایط زندگی و وضع فرهنگی و فکری آنها استفاده کرده‌ایم. در هیچ‌کجا
و در هیچ موردی قصد توهین و تحقیر آنها را نداشته‌ایم.

من کوشش کرده‌ام شرایط زندگی و خصوصیات فکری و فرهنگی
آنها را با همه‌ی کثافتها و زشتی‌ها و آلودگی‌ها و عقب‌ماندگی‌ها و
محرومیتهای آن نشان دهم . من خواسته‌ام زندگی و موقعیت طبقاتی و
وضعیت فکری این گروه اجتماعی و علل پیدایش و رشد آن را بشناسیم
تا بهتر بتوانیم آن را تغییر دهیم و حداقل از توسعه و بسط آن جلوگیری
نماییم و با ترسیم خط فاصلی بین گروه‌ها و طبقات جامعه بجای آلودگی
بیشتر از پیشرفت آن مانع شویم.

لمپن‌ها که به بدترین و زشت‌ترین وضعی تحقیر و توهین می‌شوند
من نخواسته‌ام که با سرزنش‌ها و تحقیرهای خود بروز خم آنها نمک
پیاشم. من چون آنها را مولود وزائیده ارتقای و استعمار میدانم نه تنها
آنها را مستحق توهین و تحقیری نمیدانم بلکه این مسببین و عاملان این

زندگی دوزخی هستند که باید مورد بدترین و زشت ترین توهین‌ها و تحقیرها قرار گیرند.

هر انسان محروم و زحمتکش و باشرفتی از زندگی سراپار نج این محرومترین انسانها رنج میبرد و از رنج آنها دلش بدردمی آید و از مقایسه زندگی خود با آنها و محرومیت‌ها و دردها و رنج‌هایی که آنها دارند خجل و شرم‌مند میشود و از اینکه پیش چشم و درهمسایگی او انسانهایی از ابتدائی‌ترین شرایط زندگی محروم‌می‌شوند و در عین حال بشدت مورد تحقیر و نفرت قرار میگیرند عذاب میبرد.

معتقدم که خون دل خوردن و عذاب کشیدن و ابراز همدردی کردن وحداً کثراً از روی ترحم دستگیری و کمک کردن کافی نبوده و دردی را درمان نمیکند باید علل و عوامل این شرایط و وضعیت راشناخت و برای تغییر دادن آن کوشید.